

நூலாகம்

கலை தினக்கியசு சஞ்சிகை

226

விலை:
ஒருபா 100/-

சுவ்வேச மகளிர்தன
கட்டுரைகள்:

- பேராச்சியர் செ. யோகநாஶா
- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்
- அந்தஸ் ஜீவா
- வாணமதி

பவளவிழா நாயகர்
நா. யோகேந்திரநாதன்

ஒளி:19
சட்:10

226

நூலாம் முனிவர்த்தி பதினாறாம் பெறுவது ரூபாம்!

வெள்ளத்தின் பாருக்கக்கூடியால் கலைப்பயநுக்கும்
கவிப்பொருக்கும் மேவழாயின்,
பள்ளத்தில் விழங்கிறுக்கும் குருட்டெல்லாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழும

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நீர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk தாம்.ஞானம்.கிளங்கை
மின்னஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILK LX (மணியோட்டங்களும் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபார் கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஓங வந்தும் : ரூ 1,000/- ஏறு வந்தும் : ரூ 5,000/- ஏயுள் சந்தா : ரூ 20,000/- ஓங வந்தும்
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

ஓ.ஞானம் சஞ்சிதையில் இருக்குமாறும் உடைப்பு
களின் நூத்துக்கணக்கு அவற்றை ஏழ்திய
ஆசிரியர்களுடைய பொறுப்பாளர்வர்கள்.

ஓ.புதைப்பயிற் எழுதுவார்கள் தமது சொந்
தப் பொயர், நூத்தைப்பு எண், முகவுரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக ஒத்தைத்தலேயென்று.

ஓ. இருக்குத்திற்குத் தேர்வாகும் உடைப்புகளைச்
சொல்வதைப்பற்றி ஆசிரியர்களுக்கு உரிமையும்.

ஓ. உடைப்புகள் கணிகீபில் தட்டச்சு ஏஸ்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட உவர்களும்.

இட்டினாள்டெ.....

● கவிதைகள்	
கா.தவபாலச்சந்திரன்	12
திருமதி கலாநிதி ஜீவகுமாரன்	18
அஸாத் எம். ஹனிபா	22
பிரியா இளங்கோ	26
ஜே.ஈழநிலவன்	35
நிலவூர்ச் சித்திரவேல்	37
வல்வைக் கமல்	39
● சிறுகதைகள்	06
இனுவை இரகு (குறுங்கதை)	
வி. ஜீவகுமாரன்	07
தேவகாந்தன்	23
● கட்டுரைகள்	
க. முருகானந்தன்	03
பேராசிரியர் செ. யோகராசா	05
சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்	11
கு. யோ. பற்றிமாகரன்	13
வாணமதி	20
என். செல்வராஜா	28
கலாநிதி சண்முகசர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்	34
● அணிந்துயை	
கோப்பாய் சிவம்	31
● பத்தி	
அந்தனி ஜீவா	40
ஜின்னாலும் ஷரிபுத்தீன்	41
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	42
● சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கலாடூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	45
● வாசகர் பேசகிறார்	
	48

இந்தியர் பக்கம்

இலங்கை அரசைப் பகுத்துக்கொள்ள வரும்பாத
மேற்குலக நாடுகள்

ஜி.நா. மனித உரிமைப்பேரவையின் கூட்டத்தொடரின்போது இலங்கை அரசு கடந்தகால யுத்த வருக்களைத் தாங்கியவாறு, உண்மையைக்கண்டறிதல் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் நல்லினாக்கத்தை ஏற்படுத்தல் போன்ற விடயங்களில் அசமந்தப் போக்கினைக் கொண்டிருப்பதையிட்டு கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகிவர்த்தாள்களுது. சுறிப்பாக வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற கடுமையான யுத்த நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் பொறுப்புக்கூறவேண்டிய நிலையில் இருக்கும் அரசாங்கம் காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டே வருவதில் முனைப்பாக உள்ளது.

2015, 2017ஆம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற ஜி.நா.மனித உரிமைக் கூட்டத்தொடரில் இலங்கைக்கான அவகாசம் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், இலங்கை அரசு ஜி.நா. மனித உரிமைகள் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை மதித்து நடைமுறைப்படுத்தாமல் காலத்தைக் கடத்துவதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இலங்கை அரசு இதய சுத்தியுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பலதரப்பினராலும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

ஜி.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையில் முதன்முதலாக இலங்கை தொடர்பாகத் தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப் படுவதற்கும் அமுத்தங்களைக் கொடுப்பதற்கும் பின்னணியில் நின்றது அமெரிக்காதான். ஆனால் 2015 இலங்கையில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்திற்குப்பின்னர் இலங்கை தொடர்பான அமெரிக்காவின் கொள்கைகளில் பெரியளவிலான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அது தனது சொந்த நலனில் அக்கறைகொண்டுள்ளது. ஜி.நா. மனித உரிமைப் பேரவையிலிருந்து அமெரிக்கா வெளியேறியுள்ளது. மனித உரிமைக்கான கரிசனையை ஒதுக்கிவததுவிட்டு இப்போது இலங்கையுடனான பாதுகாப்பு உடன்படிக்கைகளைச் செய்துகொள்வதிலும் உறவுகளைப் பலப்படுத்துவதிலும் அமெரிக்கா ஆர்வம்காட்டி வருகிறது.

தற்போது, பிரத்தானிய அரசு ஜேர்மன், கனடா, மசிடோனியா, மொன்றனிக்கோ ஆகிய நாடுகளின் உதவிகளுடன் இலங்கை தொடர்பில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறது. அதாவது கால அவகாசத்தை மீண்டும் இலங்கைக்கு வழங்குவதற்கான ஜென்வா பிரேரணை வரைபு ஒன்றினை சமர்ப்பிக்கவுள்ளது. இதன்படி மீண்டும் இலங்கை அரசுக்கு இரண்டு வருடால் அவகாசம் கிடைக்கவுள்ளது. இந்த வரைபு தமிழர்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

தற்போது ஒன்று மட்டும் நிதர்சனமாகியுள்ளது. ஜென்வா தீர்மான விடயங்களில் மேற்குலக நாடுகள் இலங்கை அரசினைப் பகுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்த நாடுகளுக்குத் தமது நலனே மக்கியமானதாக உள்ளது. தமிழர்பிரச்சினை இன்று சர்வதேசமயப்பட்டபோதிலும் ஒரு ஆக்கபூர்வமான நிலையினைக் காணமுடியாத ஒரு கூழ்நிலையே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழர்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிப் பேசுவதால் மேற்குலகநாடுகள் பெறக்கூடிய நலன்கள் ஏதுமில்லை. அதை இலங்கை அரசின் பக்கம் சார்ந்து கொள்வதையே விரும்புகின்றன என்பது நிதர்சனமாகியுள்ளது.

தமிழர்கள் தமக்கான நீதிவேண்டி இனிமேலும் ஜி.நா.சபையை நம்பியிருக்கமுடியாது. அவர்கள் வேறு மார்க்கங்களைத் தேடவேண்டிய நிலையிலேதான் உள்ளனர்.

வட்டப்பட எந்தி

பவளவிழா நூற்று நா. யோகேந்திரநாதன்

நா. யோகேந்திரநாதன் வடமராட்சி கரணவாய் கிராமத்தில் நாராயணபிள்ளை இராசம்மா தம்பதியினரின் புதல்வராக 1944ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். பல்துறைப் படைப்பாளியாக மிஸிரந்த இவர் உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் கல்லூரியில் பயின்ற காலத்திலேயே இவரிடம் கலை ஆர்வம் துளிர்த்தது.

நா. யோகேந்திரநாதன் தனது ஆரம்பக் கல்வியை கரணவாய் அமெரிக்கன் மிசன் ஆரம்பப் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் கல்லூரியிலும், உயர்தர வகுப்பை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியிலும் பயின்றார். பாடசாலைக் காலத்தில், ஈ. வே. ரா. பெரியாரின் பகுத்தறிவு கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டு பின்னர் அறுபதுகளில் பரவலாகிய மார்க்சிய சிந்னைகளால் ஈர்க்கப்பட்டார். பொதுவுடமைக் கட்சி முன்னெடுத்த போராட்டங்களில் இளைஞர் அணியில் பங்காற்றியதுடன் பொன் கந்தையா பொதுவுடமைக் கட்சி சார்பாக போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டிய காலத்தில் அதற்காக உழைத்த இளைஞர் அணியில் செயற்பட்டார்.

கலை இலக்கியத்துறையைப் பொறுத்தவரை இவர் நாடகப் பிரதியாக்கம், நடிப்பு என்பவற்றிலேயே முதலில் ஈடுபட்டார். பாடசாலையிலும் அதற்குப் பின்னரும் இப்பணி தொடர்ந்தது. நாடகப்பிரதி, சிறுகதை, நாவல் என இவரது எழுத்துப்பணிகள் விரிவுடைந்து பின்னர் ஊடகவியலாளராகவும் செயற்பட்டார். வெளிச்சம், ஈழநாதம், ஆகியவற்றின் ஆசிரியராகவும், உள்ளூர் வாணோலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் போர்க் காலத்தில் பணியாற்றினார். இவர் ஒரு தபாலதிபராகப் பணியாற்றி ஒய்வு பெற்று பின்னர் முழுநேர ஊடகவியலாளராகச் செயற்பட்டார். இலங்கை வாணோலியிலும் இவரது 12 நாடகங்கள் ஒலிபரப்பாகின.

ஒரு பொதுவுடமை வாதியாக இருந்த இவர் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்பு, அடக்குமுறைப் போராட்டத்தை மறுத்தவித்து பொதுவுடமை வாதிகளுடன் முரண்பட்டார். தமிழர்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை மார்க்சிய சீர்திருத்தத்திற்கு முரணானது என்று உணர்ந்து தேசிய இனவிடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவான நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குச் சார்பாகச் செயற்பட்டார். பொதுவுடமை வாதிகளின் பேரினவாத சிந்தனைகளும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

சிறுகதைத் துறையைப் பொறுத்தவரை 1963 ஈழநாடு சிறுகதைப் போட்டியில் பெற்ற இரண்டாவது பரிசின் மூலம் அறிமுகமானார். ‘வியர்வையின் வலி’ என்ற இவரது சிறுகதையே பரிசுபெற்ற சிறுகதையாகும். குறைந்த எண்ணிக்கையிலான சிறுகதைகளையே

ஸ. முருகானந்தன்

இவர் எழுதியுள்ள போதிலும் இவரது கதைகள் காத்திரமாக அமைந்திருந்தன. வடமராட்சி பாரம்பரியம், பேச்சு மொழி, வாழ்வியல் என்பன இவரது கதைகளில் பரவிக்கிடந்தன. வர்க்க ரீதியில் விளிம்புநிலை மக்கள் அடக்கப்படுவதையும், சாதியரீதியில் ஒடுக்கப்படுவதையும் பேசிய இவரது கதைகள் அவற்றிற்கு எதிரான சிந்தனைகளையும் வளர்த்தன. குடும்ப உறவு, பெண்களின் அவலநிலை, சீதனம் என்பவை பற்றியும் இவரது கதைகள் அலசின. பிற்காலக் கதைகள் வன்னிமன் கமழ்பவை.

எழுத்துத் துறையில் நாவலே இவரது பிரதான துறையாக வளர்ந்தது. இளமையிலேயே இரண்டு குறுநாவல் கள் எழுதி, அவை தொடர்கதைகளாகப் பிரசரமாயின. புத்தாயிரம் ஆண்டில் ஒரு நாவலாசிரியராக வெளிப்பட்ட இவர் மூன்று அற்புதமான நாவல்களை பிரசவித்துள்ளார். இவை மூன்றும் காத்திரமான நீண்ட நாவல் களாகும். போர்க் காலம் முழுவதும் வன்னியில் கிளி நொச் சிமாவட்டத்தில் வாழ்ந்தவர் என்ற வகையில் போராட்டத்தின் நெளிவு சளிவுகளையும், அது ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் அனுபவரீதியாக உணர்ந்தவர். இழபுகள். இடம்பெயர்வுகள் என்று அனுபவித்த இவரது போர்க்கால நாவல்கள் யதார்த்தமாக அமைந்துள்ளதுடன், போர்க்கால நிகழ்வுகளை உலகறியச் செய்வதில் பெருவெற்றி கண்டுள்ளன. நீந்திக்கிடந்த நெருப்பாறு (1), நீந்திக்கிடந்த நெருப்பாறு (11) என்ற இரு நாவல்களும் பெயர்வே தேசிய இலக்கிய விருதுக்காக தெரிவு செய்யப்பட்டு ஒரு இலட்சம் ரூபா பரிசைப் பெற்றது. இவரது மூன்றாவது நாவலும் பெயர்வே விருதுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டு ஒரு இலட்சம் ரூபா பரிசு பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பரிசினை ஒரு தடவைக்கு மேல் பெற்றவர் இவர் மட்டுமே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஒரு சாதியம் பற்றிய நாவலாகும்.

இவர் ‘தொலை ஞோக்கி’ என்ற ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியை வெளிக்கொண்டந்துள்ளார். பரிசு பெற்ற இவரது கதைகளுடன் பிரசரமான, பிரசரமாகாத கதைகளும் இந்தத் தொகுதியில் அடங் கியுள்ளன. ஈழநாடு சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசுக் கதை ஈழமுரசு போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு பெற்ற அவள் அக்காவாகி விட்டாள், செம்மொழி மகாநாடு தொடர்பாக இடம்பெற்ற போட்டியில் முதல்பரிசு பெற்ற எங்கள் பொழுதுகள் விடியும், கண்டா வாணொலி போட்டியில் முதற் பரிசுபெற்ற ‘கடலை காத்தல்’ முதலான இவரது கதைகள்

உச்சமான சிறுகதைகளாகும். சிறுகதைக்காக இவர் ‘தகவம்’ விருது பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடகத்துறையைப் பொறுத்தவரை இவர் ‘கண்ணரில் காவியம்’, ‘கல்லறைக் காதல்’, என இரண்டு நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்துள்ளார். மேலும் இவர் நாடகங்களின் பிரதியாக்கம் செய்த வியர்வைத் துளிகள், கதை சொல்லும் கல்லறை, வெற்றிக்களத்தில் வீரவேங்கை, கேள்விகள் முகிழ்கின்றன, என்பன மேடையேறியுள்ளன. வாணொலி நாடகத்தைப் பொறுத்தவரை முன்னர் சனிக்கிழமை இரவில் ஒலிபரப்பாகும் ஒரு மணித்தியால் நாடகங்கள் 12 எழுதியுள்ளார். அவை இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தேசிய சேவையில் ஒலிபரப்பாயின. உள்ளூர் வாணொலியில் இவர் எழுதிய நீண்ட தொடர் நாடகங்கள் மிகவும் பிரபலமானவை. உயிர் குடிக்கும் பறவைகள், உயித்தெழுகை, சாம்பல் பறவை, ஆகிய இந்த வாணொலி நாடகங்கள் போர்க்கால நிகழ்வுகளை நிதர்சனமாக வெளிப்படுத்தின. இதற்காக இவர் கெளரவிப்பும் பெற்றார். அத்துடன் வாணொலியில் பல சஞ்சிகை நிகழ்ச்சிகளையும் இவர் தொடராகச் செய்து வந்தார். தாமரைத்தடாகம், நடசத்திரப் பூக்கள், அரசியல் வானில், உண்மைப் பயணம், கவிதா நிகழ்வுகள் என்பனவற்றை தொடராகத் தயாரித்து வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்வுகள் சில புலம்பெயர் வாணொலிகளிலும் ஒலிபரப்பானமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திரைப்படத் துறையிலும் கால்பதித்த இவர் ‘நெஞ்சில் விழுந்த அடி’, ‘பேசும் ஊமைகள்’, ஆகிய குறும் படங்களை தயாரித்தார். மேலும் இவர் ‘சந்தனமரம்’, ‘ஏதிர்காலம் இருளில்’, ‘சுழியோட்டம்’, ஆகிய முழுநீத்திரைப்படங்களையும் உருவாக்கி யுள்ளார். போர்க்காலத்தில் வண்ணியில் காட்சிப் படுத்தப்பட்ட இந்தத் திரைப்படங்கள் மக்கள் போரினால் பட்ட அவலங்களைப் பேசுவன; மனிதனேயும் பற்றி இடித்துரைத்தன.

போர்காலத்தில் இவர் தயாரித்து பல தடவைகள் வீதிகளில் அரங்கேற்றிய ‘புயல் போர்த்த பூமி’ அந்நாளில் பலரால் பார்வையிடப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வருட நடுப்பகுதியில் அகவை 75 ஜி எட்டும் இவர் உடல் நோய்க்கு மத்தியிலும் சளைக்காது எழுதிக் கொண்டிருப்பது பாராட்டுக்கு உரியதாகும். இறுதிப் போரின் கடைசிக்கட்ட நிகழ்வுகளைத் தற்போது நாவலாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

பெண்கள் உரிமை தொடர்பாக குரலெழுப்பிய மீனாட்சியம்மாள் நடேசுய்யார்

பேராசிரியர்
வெ. வோகராசா

சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களில் பெண்கள் முன்னேற்றம் குறித்துச் சிந்தித்த ஈழத்துப் பெண் ஆளுமைகளான மங்களாம்மாள் மாஷலாமணி, ச. தெயலம்மாள், மங்களாநாயகம் தமிழ்யா முதலானோர் வரிசையில் மீனாட்சியம்மாள் நடேசுய்யரும் முக்கியமான ஒருவரென்பதை ஆதாரபூர் வமாக இப்போதுதான் அறியமுடிகின்றது. மீனாட்சியம்மாள் நடேசுய்யார் எழுதிவந்துள்ள கட்டுரைகளுள் ஒன்றை வெளிநின் மதிவானம் (வெண்கட்டி - 2016, இலங்கை கல்விக் கழக சம்மேளனம்) மறுபிரசரம் செய்துள்ளமையுடாக இதுபற்றி அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

பல இதழ்களின் ஆசிரியை, மேடைப் பாடகர், மேடைப் பேச்சாளர், நவீனகவிதை முன்னோடி, பாரதி புக்கரப்பிய முன்னோடி, காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தவர் என்ற விதங்களில் தமது ஆளுமைத் திறன்களை நன்கு வெளிப்படுத்தியிருந்த மீனாட்சியம்மாள் நடேசுய்யர் பெண்கள் உரிமை தொடர்பாக குரலெழுப்பியமை வியப்பிற் குரியதன்று.

‘ஸ்திரீகளுக்கு சம சுதந்திரம்!’ என்ற தனது கட்டுரையை, பூர்வகாலத்தில் கிரேக்கர் யூதர், பாபிலோனியர், முதலானோரும் இந்தியரும் தமது பெண்சாதிகளையும் பெண்களையும் இரவல் கொடுக்கும் - விற்கும் - இழிந்த நிலை இருந்தமையை எடுத்துக்காட்டுவதுடன் ஆரம்பிக்கின்றார். தொடர்ந்து ஜோப்பிய நாடுகளில் பிரான்சிய புரட்சியை ஒட்டிப் பெண்கள் மத்தியில் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டமை பற்றி எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

எல்லா நாகரிகம் பெற்ற நாடுகளிலும் தற்காலம் வரை ஏகபத்தினி விரதம் பின்பற்றப்படும் நிலையில் இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் பலதார மணவழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தமைபற்றி தொடர்ந்து குறிப்பிட்டு அதுபற்றியே கூறியுள்ளார்.

மேற்கூறிய விதத்தில், பின்வரும் பகுதிகள் கவனத்திற்குரியன:

“முஸ்லிம்களும் அநேகர் பலதார மணத்தை வெறுக்கின்றனர். கனம் அம்ரலி அவர்கள் பலதார மணம் நபிநாயகம் அவர்களுடைய போதனைக்கே விரோதமானது எனச் சொல்கிறார். மூஸ்தாப கமால் பாஷா அவர்கள் பலதார மணத்தை அடியோடு நிறுத்திவிட்டார். இந்திய முஸ்லிம்கள் ஏன் இதனைப் பின்பற்றக்கூடாது என்றுதான் கேட்கிறேன். இந்துக்களிடம் இவ்வழக்கம் இருப்பதை நான் கண்டிக்க வேண்டியவளாக இருக்கிறேன்.

இந்து மதக் கொள்கையின் பிரகாரம் சம்சாரத்தை விலக்க முடியாதிருப்பதால் சம்சாரத்திடம் ஏற்பட்ட குற்றங்களுக்குப் பரிகாரம் புருஷனுக்கு இல்லாமற் போய்விடுவதால் பலதார மணத்தை இந்துக்கள் ஏற்க வேண்டிய தாயிற்று எனச் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் இந்தப்பெண்கள் பல்லாயிர வருஷகாலமாய் அனுபவித்து வரும் கஷ்டத்திற்கு என்ன பரிகாரம் செய்யப் போகிறார்கள்? தன் பெண்சாதியை விட்டு ஓடிப் போகும் புருஷன் கொடுமையினின்றும் புருஷன் இறந்த பிறகு ஏற்படும் கொடுமையினின் றும் இந்து சகோதரி தப்பிக்கொள்ள என்ன வழி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?”

ஆயினும், முஸ்லீம் சட்டமும் கிறிஸ்தவர்கள் சட்டமும் விவாகரத்துத் தொடர்பாக சில சலுகைகளை வழங்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகின்றார். இந்து மதத்தில் அத்தகைய வாய்ப் பில்லாதிருப்பதைக் கண்டிக்கின்றார்.

சொத்துரிமை தொடர்பாக, இந்துமதப் பெண்களுக்கு உரிமை கிடையாமைபற்றியும், முஸ்லீம் பெண்களுக்கு அதிக உரிமை இருப்பது பற்றியும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

இறுதியாக. தனது கட்டுரையை பின் வருமாறு முடிக்கின்றார்.

“ஆகவே இவ்வித நிலையில் இந்தியாவில் அதிலும் இந்துப் பெண்களின் நிலைமை மிகவும் தாழ்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடும். குடும்பத்தின் கீழ்த்தர நிலைமையிலேயே அவளிருக்கிறான். குடும்பத்துக்குள்ளாகவே தமக்கு இவ்வளவு வித்தியாசம் கற்பிக்கப்படும் பட்சத்தில் நமது நாடு முன்னேறுவது எப்படி? ஸ்திரிகள் சமசுதந்திரம் உடையவர்கள். சக்தி உருவைப் பெற்றவர்கள். அவளே வீட்டுக்கு ராணி. இக்கண்ணியால் மோட்சமடைய முடியாது என்று பலவிதமாகச் சொல்லியும் பயன் என்ன? தற்கால நிலைமை இதுவே. தமது நிலையுரிமையைக் காத்துக்கொள்ள தாமே முன்வரவேண்டும். எமக்கு வாக்குரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அரசாங்க நிர்வா

கத்திலும் சட்டமியற்றுவதிலும் தமக்குப் பாத்தியதை கிடைக்கும் படியோ அல்லாது தமது செல்வாக்கு சட்ட சபைக்குள் வியாபிக்கும் படிக்கோ செய்து நாம் நமது நாட்டில் சம சுதந்திரம் அடைய வேண்டும். இது விஷயமாய் எல்லாச் சகோதரிகளும் என்ன செய்யப் போகி றார்கள்.

மேற்கூறியவற்றை அவதானிக்கின்றபோது மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பாக ஆழமாக விரிந்த தளத்தில் வரலாற் றுப் பின்புலத் திலும் சட்டங்கள் அடிப்படையிலும் ஆழமாக சிந்தித்து பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பாக உரத்த குரல் எழுப்பியிருப்பது புலப்படுகின்றது. மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் எழுதியுள்ள ஏனைய கட்டுரைகளையும் தொடர்ந்து தேடிப் பிரசரிக்கின்ற போது அன்னாரது உரத்த குரலின் வலுவும் வளமும் புலப்பட வாய்ப்புள்ளது! லெனின் மதிவானம் காட்டிய வழியில் மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரின் ஏனைய கட்டுரைகளைத் தேடித் தருபவர் களுக்காக பொதுவாக ஈழத்துச் சமூகமும் குறிப்பாக மலையகச் சமூகமும் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன!

○○○

என்ன நம்பாதே உன்ன நம்பு! உன் உழைப்பை நம்பு!

உனது தினசரி உழைப்பில் அரைவாசிக்குமேல் தினமும் எனக்காகச் செலவு செய்கிறாய்!

மீண்டும் மீண்டும் திரும்பத் திரும்ப உனக்கு நான் சொல்கிறேன். என்னை நம்பாதே! உன்னை நம்பு; உன் உழைப்பை நம்பு!

நீதான் என சொல்லைத் துப்பரவாகக் கேட்கிறாய் இல்லை! நான் உன்னுடன் ஒத்துழைக்காதபோது துண்பத்தில், வேதனையில் அளவுக்குமீறிக் குடிக்கிறாய்! வீண்செலவு செய்கிறாய்!

வீட்டிற்கு ஒருசதமும் கொடுப்பதில்லை.

மனைவி, பிள்ளைகள் பசியால் வாடுகிறார்கள்.

மீண்டும் உறுதியாகச் சொல்கிறேன்-
என்னை நம்பாதே! உன்னை நம்பு!

உன் உழைப்பை நம்பு!

நன்றாக வாழ்வாய்!

உனது எதிர்காலம் சிறக்கட்டும்!

இப்படிக்கு
“சனிப் ழக்கீ”

ஒலைமண்டுப்பி

லக்கமியக்கா என அனைவராலும் அன்புடன் அழைக் கப்படும் மனைவி கனகலக்சமியிடம் இருந்து குமாரசாமி யார் தள்ளியிருக்கும் தருணங்கள் இரண்டுதான்.

ஒன்று வீட்டுக்கு விலக்காகும் காலங்கள்.

இரண்டாவது ஆண்டுக்கொரு முறை வரும் கந்தசஷ்டி விரத காலங்கள்.

இப்போது வந்திருப்பது மூன்றாவது.

இது ஆயுட்காலத்திற்குமானதா என்ற மனப்போராட்டம் கடந்த ஒரு கிழமையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அறிவு சொல்லும் நியாயங்களை மனம் ஏற்றுக் கொள்ளாமையும்... மனம் சொல்லும் நியாஜையங்களை அறிவு ஏற்றுக்கொள்ளாமையும் மனித வாழ்வில் புதிதில்லையே!

கார்னுக்கு 40வது பிறந்தநாளும், இரண்டாவது திருமணமும் வருகின்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை நகரத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ள புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயத்தில் நடைபெற இருக்கின்றது.

கணவனாக வரப்போகும் ஹன்சக்கு இது முதல் திருமண வைவபவமே தவிர கார்ன் அவரது முதல் மனைவி இல்லை.

இருபது வருடங்களாக தன் காதலியுடன் ஒன்றாக வாழ்ந்து இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் தந்தையாகி பின் 18ஆம் 16ஆம் வயதுடைய மகனும் மகனும் வீட்டை விட்டு தங்கள் தங்கள் காதலர்களுடனும் சென்ற பின்பு... புதி தாக பக்கத்து வீட்டுக்கு குடி வந்த ஒரு ஈரான்காரனின்

ஈர்ப்பில் இருபது வருட தாம்பத்தியம் ஆட்டம் கண்டபொழுது அவர் தனித்துப் போய்விட்டார்.

கோடை கால இறுதியில் குப்பை கூளங்களை கடற்கரையில் குவித்து... ஸித்து...குது கலிக்கும் சென்ற் ஹன்ஸ் மாலை என அழைக்கப்படும் தினமொன்றில் அதிக நேரமாக கடற் கரையில் இருந்து அந்த ஈரான்காரனுடன் வைன் குடித்துக் கொண்டிருந்த ஹன்சின் மனைவி அன்றிரவு அவனுடனேயே போய் விட்டாள்.

அவன் போன காயம் அடுத்துத் தாமதங்களில் போய் விட்டாலும் அவன் போக முதல் சொன்ன வார்த்தைகள்தான் அவரை அதிக நாட்கள் வாட்டி எடுத்துக் கொண்டிருந்தன.

“இப்போதுதான் முதன் முதலில் ஒரு ஆண்மகனைச் சந்தித்து இருக்கின்றேன்”

ஹன்சக்கு கண்ணத்தில் அறைந்ததுபோல இருந்தது.

கணவனும் இறந்து ஒரே ஒரு மகனும் தன் காதலனுடன் கூடி வாழச் சென்ற பின்பு தனியே வாழ்ந்த கர்னா சென்ற ஆண்டு அவர்களின் நிறு வனத்தின் கிறிஸ்மஸ்கொண்டாட்டத்தில்தான் முதன்முதலில் ஹன்சைச் சந்தித்தாள்.

டென்மார்க்கில் அதிக கிளைகளைக் கொண்ட நிறுவனம் அது. டென்மார்க்கின் சிறியதும் பெரியதுமான அனைத்து தீவுகளிலும் இருந்தும் அனைத்து திசைகளினதும் இருந்து அன்று வந்து கூடுவார்கள்.

முதன்நாள் மதியம் தொடங்கும் ஒன்று கூடல் அடுத்த நாள் காலை வரை தொடரும்.

வி. ஜீவகுமாரன்

அங்கு வழங்கப்படும் குடிவகைகளில் உள்ள அற்கோல்களின் விகிதமும் 4வீதத்தில் தொடங்கி 40வீதம்வரை அதிகரித்துச் செல்லும்.

இருவுப்படுக்கை நேரத்தை அவரவர்களே தீர்மானித்துக் கொள்வார்கள்.

அவ்வாறான ஒரு கொண்டாட்ட தினத்தில் தான் ஹன்சும் கர்னாவும் தங்கள் மனங்களையும் அறைகளையும் பரிமாறிக் கொண்டார்கள்.

அடுத்த ஆறு மாதம் தொலைபேசிகளில் தொடர்ந்த உறவு பின்பு சனி ஞாயிறு மற்றும் விடுமுறை நாட்களில் ஒன்றாக வாழ்ந்து பார்த்து... அதுவே பிடித்துப்போன பின்பு ஏற்காக இரண்டு வீட்டிற்கு வாடகை... இரண்டு சமையல்கள்... இரண்டு தொலைக்காட்சி லைசென்ஸ்கள்... என இரண்டு இரண்டாக செலுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் ஒன்றாக வாழ்வது என முடிவெடுத்துக் கொண்டார்கள்.

கர்னா அடிக்கடி சொல்லும், "ஆ ஆர் ஏ ஜென்ரில்மன்" என்ற வார்த்தை அவருக்கு மிக இதமாகவும் பழைய காயங்களுக்கு களிம்பு போடுவதாயும் இருந்தது.

வாழ்வு கற்றுக் கொடுக்கும் கசப்பான அனுபவங்களினால் இரசிக்க மறந்து போன நான்கு கால இயற்கையின் அழைக இருவருமே இரசிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

எந்த மை கலவையாலும் கொண்டு வர முடியாத மரங்களின் பசிய குருத்து இலைகள்... தம் மக்கள் மழலையும் தாண்டிய குருவிகளின் 'கூ'க்கு ஒசைகளுடன் கூடிவரும் இலைதளிர் காலம்.

ஆடைகளே பாரமாக அவற்றைத் திறந்த மானிட அழுகுகள்... கடற்கரைகள்... குதா கலங்கள்... ஒன்று கூடல்கள்... வீதியெங்கும் மணக்கும் இறைச்சி வாட்டல்கள்... என கோடை வெயில் மனத்துக்குள் பூக்கள் விரிக்கும். இலைகள் பழுப்பாகி... சிலதுகள் விழ சிலதுகள் தொங்க... காட்டு வழிப்பாதையெல்லாம் வண்ண வண்ண காளான்கள் முளைத்திருக்க... கை கோர்த்துக் கொண்டு நடந்து செல்ல... முட்டையிட்ட பறவைகளின் தாய்மைக் குரல்கள் ஒலிக்க....அந்திமிக்கால இலையுதிர்க்காலம்.

மௌனமாக கூதல் காற்றுடன் வந்திறங்கும் பனி காலம் மெல்லிய வெள்ளாடையை மேதி னிக்கே போர்த்துவிட்டதுபோல இருக்கும். வானத்தில் இருந்து இறங்கும் பனி மழையும் அதில் சந்திரனின் ஒளி தெறித்து இரவையும் பகலாக்கும் நிலைவையும் இரண்டு கண்கள் இரசிப்பதை விட நிச்சயம் இரண்டு காதலர்களின்

நான்கு கண்கள் அதிகமாகவே இரசிக்கும்.

இது கர்னாவின் கண்களாயும் இருந்தது. ஹன்சின் கண்களாயும் இருந்தது.

அவ்வாறான ஒரு இரவில் யன்னல் கரையோரம் நின்று வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்த கர்னாவின் இடையை பின்னால் வந்த ஹன்சின் கைகள் அணைத்தபடி, "நாங்கள் திருமணம் செய்து கொள்வோமா" என்று கேட்டான்.

கர்னாவுக்கு காதினுள் பனி பொழிந்தது.

"உன்மையாகவா?" மெதுவாக திரும்பி அவனது கண்களுக்குள் சிறைப்பட்டுக் கொண்டாள்.

"ஆம்... இந் த தேவதையுடன்..." ஹன்சன் தொடக்கிய வார்த்தையை, "இந்த ஜென்ஸில்மென் கை கோர்க்கப் போகின்றாரா?", கர்னா வார்த்தைகளை முடித்துமுன் அவளைத் தெரிவித்தபடியே வந்து சோபாவில் வந்தமர்ந்து அன்றிரவு முழுக்க தன் திருமணம் எவ்வாறு நடைபெறவேண்டும் என பேசிக் கொண்டேயிருந்தான்.

திருமணத்திற்கு தனது இரண்டு பின்னள் களையும் கர்னாவின் மகளையும் மருமகனையும் மற்றும் நெருங்கிய நண்பர்கள் என கிட்டத் தட்ட 60 பேரை அழைப்பது... முதன்நாள் மாலை தொடக்கம் அடுத்தநாள் மதியம்வரை அனைவரும் ஒன்றாக ஒரே ஹோட்டலில் தங்குவது என தன் எண்ணங்களை ஹன்ஸ் வரைந்து கொண்டே போனான்.

கர்னாக்கு எது தான் கதைத்தாலும் அழுது வெடித்துவிடுவேன் என்ற அச்சுத்தில் 'ஆம்' என்ற தலையாட்டலைத் தவிர வேறு பதில் எதும் இருக்கவில்லை.

அன்றிரவு தூங்கியும் தூங்காத இரவாக இருவருக்கும் கழிந்தது.

திருமண ஏற் பாடுகள் அனைத் தும் செய்யப்பட்டு திருமணத்திற்கு அடுத்த நாள் நைல்நதிக்கரையில் ஒரு வாரம் விடுமுறை எடுத்து தங்கியிருப்பதற்கான விமான ரிக்கற் மற்றும் தங்குவிடுதி வசதிகள் எல்லாம் ஒழுங்கு செய்தாயிற்று.

சரியாக இரண்டு கிழமைகள் இருந்தது.

திங்கள் போய் செவ்வாய் மாறிவரும் நடுநிசியில் கர்னாவின் மகளின் தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

செய்தியைச் சொல்ல முதலே அழைக வெடித்தது.

மருமகன் ஒரு கார் விபத்தில்....

மகளின் வாழ்வின் இந்த அத்தியாயத்தை ஒரு கார் விபத்து ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வந்து விட்டிருந்தது.

கர்ணாவும் ஹன்சனும் உடனேயே காரில் புறப்பட்டு அதிகாலையில் மகள் வீட்டை வந்தடைந்தார்கள்.

சோபாவில் மகள். அவளின் மடியில் மூன்று வயதும் ஒரு வயதுமான பிள்ளைகள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

குரலெடுத்து அழப்புறப்பட்ட கர்ணாவை 'பிள்ளைகள் பயந்து எழுந்து விடுவார்கள்' என மகள் சைகை மூலம் காட்டி நிறுத்தினாள்.

கர்ணா மகளை அணைத்துக் கொண்டு ஒரு குழந்தையை வாங்கி தன் மடியில் கிடத்திக் கொண்டாள்.

இரவு அழுது அழுதுகொண்டு மெதுவாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அடுத்த நாள் மரணவீட்டை பொறுப்பெடுத்து செய்யும் நிறுவனத்தினர்... தேவாலய பாதிரியார்... சில நண்பர்கள்... அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள சில தமிழர்கள் எல்லோரும் வந்து போனார்கள்.

மதிய இரவு உணவை ஹன்ஸ் கடையில் சென்று வாங்கி வந்து அணைவருக்கும் பரிமாறினார்.

தொடர்ந்து வரும் சனிக்கிழமை இறுதிச் சடங்கிற்கான ஆயத்தம் செய்வதாக முடி வெடுத்தார்கள்.

கர்ணா வெள்ளிவரை அங்கேயே தங்கி நிற்க ஹன்ஸ் தனது அலுவலக வேலைகளைப் பார்ப்பதற்காகவும்... இரண்டு கிழமையால் நடைபெறவிருக்கும் திருமண அலுவல்களைப் பார்ப்பதற்காகவும் செவ்வாய் அன்று மாலையே மீண்டும் திரும்பி வருவதாக கூறி தனது நகரத்திற்கு திரும்பினார்.

தொடர்ந்து வந்த சனி காலை பத்து மணிக்கு தேவாலயத்தின் மரணச் செய்திக்கான மணி ஒலிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இறுதிச் சடங்கிற்கான திருப்பலிப்புஜையும் கொடுக் கப்பட்டு மண்ணிலிருந்து வந்தவரை மண்ணுடனேயே செல்ல உரிமைக்காரர் முதலில் மூன்று பிடி மன் போட... பின்பு மற்றவர்களும் தொடர்ந்தார்கள்.

தொடர்ந்து தேவாலயத்திற்கு அருகேயுள்ள சிறிய மண்டபத்தில் அணைவரும் தேந்றும் கோப்பியும் கேக்கும் பகிர்ந்துண்டு கொண்

டிருந்த பொழுது கர்ணாவின் வேலை யிடத்து நன்பரான ரவிச்சந்திரன் கர்ணாவிடம் மெது வாகக் கேட்டார், “அடுத்தகிழமை நடக்க திட்ட மிட்டிருந்த தங்கள் திருமணம் என்ன மாதிரி?....” என்று கேள்வியை இழுத்தார்.

“அது திட்டமிட்டபடியே நடைபெறும். ஹன்ஸ் இதற்காக கடந்த ஒரு மாதமாக பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்?” கர்ணா பதில் சொன்னாள்.

அதன் பின்பு ரவிச்சந்திரன் எதுவும் கேட்கவில்லை.

மண்டபத்தில் இருந்த அணைவரும் “அடுத்த கிழமை சந்திப்போம்” என்றவாறு கைகளைக் குலுக்கியபடி மெது மெதுவாக தத்தம் வீடு களுக்கு திரும்பினார்கள்.

லக் சமி அக் காவும் குமாரசாமி அன்னையும் எவ்வாறு ஊருக்கெல்லாம் அக்காவும் அன்னைவுமாய் இருந்தார்களோ அவ்வாறே அவர்களின் மகன் சந்தரேசனும் ஊருக்கெல்லாம் மகனாய் இருந்தான்.

அவனது கல்வி, அது கொடுத்த நல்ல பதவி, இரண்டும் கொடுத்த அடக்கம், இளமையின் துடிப்பு, யாருக்கு என்ன ஏது என்றாலும் அந்த வட்டாரத்தில் சந்தரேசனைக் கேட்டே நடக்கும் என்றாவில் அவன் இளையோரிடத்தும் பெரியோரிடத்தும் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தான்.

கூடவே பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவராக பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காகவும் ஊர் நூலகத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் பாடுபட்டுக் கொண்டே இருப்பான்.

அவனின் வழிகாட்டலில் எதுவே தப்பித்தது இல்லை.

யாழிப்பாண இடம் பெயர்வு தொடக்கம் முள்ளிவாய்க்கால் இறுதிப் போர்வரை ஊர் மக்களுக்கு என்ன என்ன உதவிகள் செய்ய முடியுமோ அத்தனையையும் செய்து வந்தான்.

இதனால்தான் என்னவோ திருமணப் பேச்சு வந்து ஊரே அவனை மருமகனாக்க ஆசைப்பட்டதில் வியப்பு ஏதுமிருக்கவில்லை.

பெண் பார்க்க அவனை அழைத்த பொழுது, “ஓரு பெண்ணைப் பார்த்து இவன் எனக்கு பொருத்தம் இல்லை என்று சொல்லுற தகுதி எனக்கில்லை. மேலாக என்னைப் பார்த்து ஒரு பெண் பிடிக்கவில்லை என்றால்

எனக்கு எப்படி வலிக்குமோ அப்பிடித்தான் அவளை நான் வேண்டாம் என்றால் எனக்கும் வலிக்கும். நீங்களாக பார்த்து யாரைக் கட்டிக்க சொன்னாலும் நான் கட்டி நானும் நல்லாய் இருப்பேன். அவளையும் நல்லாய் வைச் சிருப்பேன்” என அவன் சொன்ன பொழுது உறவினர்கள் எல்லாரும் பூப்போட்டுக் கும்பிடாத குறையாக அவனைக் கும்பிட்டார்கள்.

இதனை அறிந்த சம்பந்தபகுதிகூட, "வருகிற மருமகன் எங்களைப் பின்னடியிலை பார்ப்பாரோ என்ற தயக்கத்தில் தான் வீடு வளவு எல்லாத்தையும் சீவிய உரிமை வைத்து எழுதுறதாய் இருந்தம். இனி அப்பிடி எழுதினால் எங்கடை மாப்பிள்ளையை நாங்கள் மகனாய் பார்க்கேல்லை. மருமகனாக பார்க்கின்றோம் என்று அர்த்தம்” என கண்ணிகாதானம் செய்த பொழுது அவர்களின் அனைத்துச் சொத்தையும் சேர்த்து கையளித்தார்கள்.

ஊரே இதுவரை கண்டிராத திருமணம் எனவும் சொல்லலாம். ஊர் கண்பட்ட திருமணம் என்றும் சொல்லலாம்.

அடுத்தடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அழகான ஒரு ஆண் குழந்தையும் பெண் குழந்தையும் அவனைத் தந்தை ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்தினார்கள்.

வாழ்வின் நிறைவு இதுதான் என அவனும் மனைவியும் மனம் நிறைந்து பானை பொங்கிய பொழுது முன்னால் சென்ற லொறி தினர் பிரேக் போட்டதால் பின்னால் சென்று சுந்தரேசனின் கார் அதில் மோதியதால் அனைத்துமே உடைந்துவிட்டது.

எல்லாமாய் இருந்த வாழ்வு அவனை ருக்கும் எதுவுமில்லாமல் போய் விட்டது.

ஊரின் ஒவ்வொர் வீடும் மரணவீடாக மாறியது.

சாவீடு... ஆட்டத் திவசம்... அந்தியேட்டி வரை மருமகள் வீட்டுடனே குமாரசாமி அன்னையும் லக்கமி அக்காவும் தங்கியிருந்து அனைத்துக் காரியங்களையும் பார்த்து விட்டு நேற்றுத்தான் வீட்டை திரும்பி வந்தார்கள்.

வீடு வந்தாலும் உற்றார் உறவினர்கள் வந்து ஆறுதலுக்கு இருந்து கதைப்பதுவும் கவலைப்படுவதும் குறையவேயில்லை.

பக்கத்து வீட்டு பறுவதும் அக்கா... சிவ பாக்கியம் அக்கா ஆகியோர் வந்து போவோர் களுக்கு தேநீர் கொடுத்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நிலவுமேலே போகப் போக உறவினர்களும் மெதுமெதுவாக அகன்று போக குமாரசாமி அன்னை கட்டிலை விரித்தார்.

அறைக்குள் வந்த லக்கமியக்கா, “அந்த பச்சைமண் தாலி அறுத்துப் போட்டு இருக்க நாங்கள் எப்படி ஒன்றாக படுக்கிறது” என்ற பொழுது அதிர்ந்து போய் நின்றார் குமாரசாமி அன்னை.

ஆனாலும் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு தின்னையில் போய் இருந்து நிலவு காலித்துக் கொண்டிருந்த வான்த்தைப் பார்த்தபடியே இருந்தார்.

வானம் வெறிச்சோடிக் கிடந்தது.

மிகத் தூரத்தில் கட்டாக்காலி நாய்கள் குலைப்பது கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. பின்பு அதுவே மாறி ஒன்று ஊளையிடத் தொடங்க மற்ற நாய்களும் அதனைத் தொடர்ந்து ஊளையிடத் தொடங்கின.

மனம் எந்தவொரு இடத்திலும் நிற்காமல் குமாரசாமி அன்னை ஆழமாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

லக்கமியக்கா அறை வாசலிலேயே தூங்கி விட்டா.

குமாரசாமி அன்னை என்ன நினைத்தாரோ,” லட்சுமி.....” என மெதுவாக அழைத்தார்.

‘என்னப்பா... நித்திரை கொள்ளேல் வையோ....’

“ஓரே யோசினை... நித்திரை வரேல்லை... அதுதான்...”

“சொல்லுங்கோ”

“நீயும் நானும் வாழ்ந்து முடிச்சிட்டம். நாங்கள் ஒண்டாய் படுத்தாலும் தள்ளி தள்ளி படுத்தாலும் பறவாயில்லை... ஆனால் நீ சொன்னதிற்கு பிறகு அந்த பச்சை மன்னைப் பற்றி யோசித்துப் பார்த்தன்”

லக்கமி அக்கா எழுந்து சுவரில் சாய்ந்திருந்த படியே குமாரசாமி அன்னை என்ன சொல்ல வருகின்றார் என வியப்பாகப் பார்த்தார்.

“இன்னும் ஒரு வருசத்திலை தம்பியன்றை ஆட்டத்திவசம் முடிய அந்தப் பிள்ளையை யாரோ ஒரு நல்லவன்றை கையிலை பிடிச்சக் கொடுக்க வேணும்”

லக்கமி அக்காவின் கண்ணங்களில் கண்ணர் ஓடியது நிலவு வெளிச்சுத்தில் நன்கு தெரிந்தது.

குமாரசாமியாருக்குள் தன் மகனைக் கண்டார் லக்கமி அக்கா.

ஓஓ

சாவதை
மகள்
நன்கு
கட்டுரை

பெண் சுதந்திரம்

பெண்ணிலிருந்தே கூரம்பிக்க வேண்டும்

சந்திரகாந்தா
முருகானந்தன்

பெண் விடுதலைக்குரல் கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஒங்கி ஒலித்தாலும் பெண்விடுதலைப் பயணம் உரிய இலக்குகளை எட்டவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. இதற்கு பலவேறு காரணங்கள் இருப்பினும் பெண்களே இதற்குமுதற்காரணமும் ஆகின்றார்கள். பெண் சுதந்திரம் முதலில் பெண்ணிடமிருந்தே ஆரம்பிக்கவேண்டும். பெண்ணியம் பற்றிய விழிப்புணர்வு முதலில் அவசியமானது. பாரம்பரியமாக ஊறிய பலவிடயங்கள் பெண்ணை தன்னாவில் கூட சிலகட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கிறது. இக்கட்டுப்பாடுகள் பெண்ணின் பாதுகாப்புக்கும் அவசியமானதாக உணர்கின்றார்கள். இன்னொருபுறம் பெண்கள் தம்மை கணவனுக்குரிய பிறவியாகவும் நினைக்கிறார்கள். கூடவே, அழகுப் பதுமைகளாகவும் நினைக்கின்றார்கள். பெண்கள் தம்மை ஆண்களில் தங்கியிருப்பதாக நினைக்கின்றார்கள். அதேவேளை ஆனும் அவளில் தங்கியிருக்கிறான் என்பதை நினைப்பதில்லை. இன்னும் சிலபெண்கள் ஆணின் அழகுப் பொம்மைகளாகவும் பாவியல் பதுமைகளாகவும் இருப்பதே கூகம் என்று கருதுகிறார்கள். இதையும் தாண்டிச் சிலபெண்கள் இதுவேவிதி என்று இருக்கிறார்கள். பெண் பலவிடயங்களில் சுதந்திரமின்றி இருப்பதையோ, பாரபட்சமானதாழ்வநிலையில் வாழ்வதையோ கூட அறியாத பெண்கள் இருக்கிறார்கள். ஆணாதிக்க சமூகத்தில் தாம் இரண்டாம்தர பிரஜைகளாக வைக்கப்பட்டுள்ளதையே அறியாத பெண்களும் இருக்கிறார்கள். பெண்ணியம் என்றால் என்னென்று அறியாத பெண்களும் உண்டு.

பெண்களின் கல்வி பெண்களை இருளிலிருந்து வெளிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அடுப்படியின் அரசியாக இருந்தவள் நாட்டின் அரசியாகவும் கொண்டு வந்திருக்கின்றது. சிலஆயிரம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்புவரை பெண்ணே ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் தலைமை தாங்கி வழிநடத்தியதான் வரலாறுகளை பலபெண்கள் அறிந்திருக்காத நிலை சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்புவரை இருந்தது. பெண்ணியம், பெண் விடுதலை என்ற சொல்லாட்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே வழக்குக்கு வந்தது. பெண்ணியம் பற்றிய பரந்துபட்ட சிந்தனையும், வளர்ச்சிப் போக்கும் கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்குப் பின்னரே அதிகம் பேசப்பட ஆரம்பித்தன. இதன் முன்னோடிகள்கூட சில ஆண்களே இருந்தனர். பெண்ணியம் என்பது ஆண்களுக்கு எதிரான ஒன்றல்ல என்பதற்கு வேறு என்ன சான்றுவேண்டும்? பெண்ணியம் தமக்கு எதிரானதாக ஆண்கள் பரவலாக நினைக்கிறார்கள். பெண்களில் சிலர்கூட நினைக்கிறார்கள். நிலமான்ய சமூக தோற்றத்தின் பின்னர்தான் ஆணாதிக்கம் உருவானதாகத் தெரிகின்றது. சொத்து, நிலவுடமை முதலானவை வாரிசீதியாக தொடரவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கே இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்தியது. போலிக் கற்பு எனும் மாயை கூட பெண்ணிற்குமட்டும் வலிந்து தினிக்கப்பட்டதும் ஆண்களின் இந்தவாரிசு சிந்தனையால்தான். குடும்ப கட்டமைப்பில் கற்பு என்பது அவசியமான ஒன்றுதான். எனினும் இது இருபாலருக்கும் பொதுவானதாக இருக்கவேண்டும். ஆணால் அந்தநிலை இங்கில்லை. ஆண்கள் எல்லோரும் கற்புடையவர்களாக இருந்தால் பெண் ஏன் உடல் ரீதியாக கற்பிழக்கிறாள்? இதை ஆணாதிக்க சமூகம் சிந்திக்க வேண்டும்.

பெண் சுதந்திரம் பெண்ணிலிருந்து ஆரம்பித்தல் வேண்டுமென்று முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இன்றைய உலகில் பெண்கள் தம்மை அழகுப் பதுமைகளாகவே நினைக்கின்றநிலை இன்னுமொருபடி மேலோங்கி நிற்கின்றது. முதலாளியத்தின் விளம்பரமாயையே இந்தநிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. ஏற்கனவே ஆணாதிக்கசமூகம் பெண்ணை பேசும் பொருளாக,

பிள்ளைப்பெறும் கருவியாக நினைத்திருக்கும் இவ்வேளையில் இவ்வாறான அழகெனும் மாயை அவர்களை மேலும் அடிமை நிலைக்குப் பின்தள்ளுவதை பெண்கள் உணர்வதாக இல்லை. பணம் படைத்தோரில் இந்த மனோநிலை அதிகம் இருப்பினும் நடுத்தரமற்றும் தொழிலாளவர்க்கபெண்கள் கூட இம்மாயைக்குள் சிக்கியுள்ளார்கள். இதனால் பெண்ணிய முன்னெடுப்புகள் கூட ஏற்றும் காணமுடியாதநிலை உள்ளது. படித்த பெண்களில் பலர் கூட இந்தப் போலித்தனமான அழகெனும் மாயைக்குள் சிக்கிஅழகுசாதனப் பொருட்களின் அடிமைகளாகி பெண்ணியம் பற்றிச் சிந்திக்காமல் இருக்கின்றார்கள். இதனால் பெண் விடுதலை கிட்டாதநிலை தொடர்கின்றது. பலவிடயங்களில் மேலெழுந்து வருகின்ற பெண் இந்த செயற்கையான அழகூட்டல் மாயையிலிருந்து விடுபடவேண்டும்.

இயற்கையான அழகும், அழகுணர்ச்சியும் இருபாலாருக்கும் பொதுவான ஒன்றுதான். அதிகமான அழகூட்டல் அவசியமில்லாத ஒன்று.

ஓஓஓ

பகிர்வோம்....

ஆழம் தமிழும்

கிருதமன் கனக. செந்தநாதன் தொகுத்த நாவலர் அறவுரை எனும் தொகுப்பில் காணப்படும் குறிப்புகளின் ஒன்று :

இரு நூலுக்குச் சாற்றுக்கவி தந்தாரை நிறுத்தும்போது, சிவன் முதல் பிரம்மன் ஈராக நிறுவிய வரிசை போலப் படியிறக்க வரிசையாகவேனும் பிரம்மன்முதல் சிவன் ஈராக நிறுவிய வரிசைபோலப் படியேற்ற வரிசையாகவேனும் நிறுத்தல்வேண்டும்.

தற்காலத்திலே நூலுக்கான அணிந்துரை, முகவுரை அறிமுகவுரை போன்றனவற்றை வரிசைப்படுத்தும்போது இம்முறையைப் பின் பற்றலாம்.

கண்ணீரில் வரைச்சுருக்க வால்

கா. தவபாலச்சந்திரன்

இரு ஒன்றுக்கு ஒரு மனைவி போதாது. மறு மனைவிமாரைத் தேழித் திரிவார்கள். கட்டிய கணவன் இறந்துபோனால் மனைவியும் உடன்கட்டை ஏறவேண்டும்.

குழகாரக் கணவன் குழந்துவிட்டு அடிப்பான். அவனது வயிற்றுப் பசியை மட்டுமல்ல காமப்பசி தீர்ப்புதும் பெண்ணின் கடமையாம். கண்ணீரில் கரைகிறது பெண்ணின் காலம்.

பெண்ணேக்கேன் பழப்பென்று சொல்வி,
பதினெந்து வயதில் பாடசாலையால் நிறுத்தி.
கலியாணம் கட்டிக் கொடுத்து அவனை,
பிள்ளை பெறும் இயந்திரமாய் மாற்றிவோர்

பாலையில் இரங்கினால் பாதுகாப்பில்லை.
காமக் கண் கொண்டு நோக்குவர் பலரும்
கொச்சை மொழி பேசிப் பின்னால் திரிவர்.
இச்சைக்கு இணங்க வற்புறுத்திப் பல்லிலிப்பற்.

சங்கிலி தோடு அணிய முடியாது
அறுத்துக்கொண்டு ஒழிவோர் அறுவார்.
பள்ளில் பயணம் செய்ய முடியாது
இஷ்டது மிதித்து ஒரு கை பார்த்திவோர்.

ஞானம் தமிழிலக்கியம் உட்டா உலகத்துமிழிலக்கியத்தின் கொள்கை, கோட்டாடு, வரலாறு ஏறுதப்பட வேண்டுமென்ற தூண்டும் ஈழத்துத் தமிழ் நவீன லைக்கிய வெளி

முன்னுரை : ஆசிரியர் அறிமுகம்

உள்ளதை உள்ளபடி எழுதுதல்' யதார்த்தம் என்பர். யதார்த்த எழுத்தாளர் ஒருவர், தான் வாழும் காலத்தின் கண்ணாடியாக அவர் வாழும் காலத்து மக்களதும் மன்னினதும் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் பொழுது அந்தப்படைப்பு மக்களின் வாழ்வியலின் படைப்பு என்பதற்கு அப்பால் அம்மண்ணினதும் மக்களினதும் வரலாறாகவும் பதிவாகிவிடும். இந்த வகையான எழுத்தாளர்தான் ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளராக இதழாசிரியராக விளங்கும் எனிய நடை கைவந்த படைப்புக்களைப் படிக்கும், தொகுப்புக்களை வாசிக்கும், மக்கள் மனம் கவர் முத்த தமிழ்நினர் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள்.

இவருடைய இந்த ஆற்றலுக்கு இவருடைய உண்மையும் நேர்மையுமான துணிச்சல் மிகு வாழ்வின் அனுபவங்கள் மட்டுமல்லாது இவரின் தந்தை தியாகராசா ஜயர் அவர்களின் நிகண்டுகளையே கரைத்துக் குடித்த தமிழ்ப்புலமையும், தாயர் பாலாம்பிகை அம்மாளின் அறநால் வழியான வழிகாட்டல்களும் பக்தி நெறியினைத் தன் வாழ்வாகக் கண்டு இவரைக் கண்டு வளரவைத்த இல்லறவாழ்வும் அமைந்துள்ளது. கூடவே இவரின் தாய் மாமனாராகிய சி. எஸ். மணி ஜயர் பாகவதராக இளமையில் சைவத்துமிழ் மக்களின் மனங்களில் குடியேறிப் பின்னர் நல்லை ஆதீனத்தை நிறுவிய சுவாமிநாத தம்பிரானின் சைவத்துமிழ்ப் பின்னணியும் இவரின் தாய்வழிப் பூட்டனராகிய தமிழகமும் தாயகமும் போற்றிய தமிழ்ப்பேரறிஞர் தொல்காப்பியத்தின் தலைசிறந்த உரையாசிரியர் சி. கணேசயர் அவர்களின் தன்னிகரில்லாத தமிழாற்றலும் இவரின் உருவாக்கத்தில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியின்னை என்பதை இவரின் பல்வேறு படைப்புக்களையும் வாசித்தவன் என்ற வகையில் இங்கு குறிப்பிடல் என் கடனாகிறது.

இந்தப் பெரியார்களின் வழிகாட்டல்தான் இவரது எழுத்துக்களில் உண்மை (சத்தியம்), நன்மைத்தனம் (சிவம்), அழகு (சுந்தரம்) என்பனவற்றை இயல்பாகவே அமையவைத்து காலத்தால் அழியாத (கடவுள்தன்மையை) நிலைப்பேற்றை இவரது படைப்புக்களுக்கு அளித்துள்ளது. இந்த உண்மையை இவரது முதல் நாவலான ‘புதிய சுவடுகள்’ முதல் இவரது முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான ‘காலதரிசனம்’ முதல் இவரால் தொகுக்கப்பட்ட ஈழத்திலக்கியத்திலும் பலம்பெயர் தமிழிலக்கியத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளவர்களின் அறுபது நேர்காணல்களின் தொகுப்பான “�ழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி –‘புரிதலும் பகிர்தலும்’ (நேர்காணல்கள்) என்ற ஆயிரம் பக்க ‘ஞானம்’ கலைஇலக்கிய சஞ்சிகையின் 200வது சிறப்பிதழ்வரை காணலாம்.

முனையர் பட்ட ஜெவான்
ஞ. ஜெ. பற்றிமாகன்
உலகத் தமிழராஸ்ஸி நிறுவனம்

தொடர் உரை : உலகத் தமிழிலக்கியமென்ற

துதிய வகைமையைத் தொற்றுவிக்கும் தொகுப்பு

தி.ஞானசேகரன் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட “�ழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி –‘புரிதலும் பகிர்தலும்’ (நேர்காணல்கள்)

நூல் இங்கிலாந்துத் தமிழர்களுக்கு ஈழத்துப் படைப்பாளர் களையும் அறிஞர் களையும் அறிமுகம் செய்துள்ளது. இந்த அறிமுகம் உலகத் தமிழிலக்கியத்திற்கும் அதன் கூறான இங்கிலாந்தின் தமிழிலக்கியத்திற்கும் கொள்கை, கோட்பாடுகள், வரலாறு எழுதப் படல்வேண்டும் என்னும் சிந்தனைக்கு வித் திட்டுள்ளது. இந்தச் சிந்தனையை “பூமிப் பந்தெந்தும் பரந்து திணைகள் கடந்து நிற்கும் தமிழிலக்கிய வெளிக்குள், ‘ஆழத்துத் தமிழ் நவீன் இலக்கிய வெளி – நேர்காணல்கள்’ எனும் இப்பெருந்தொகுப்பை இணைத்து எம்மை மேலும் விரிவுபடுத்திக் கொள்கின் ஹோம்” என்னும் நூலின் சமர்ப்பண வரிகள் தூண்டுகின்றன. திணை என்பது வாழ் வியல் ஒழுக்கம். அதனை தமிழர் தாயக நானிலம் சார்ந்ததாகத் தொல்காப்பியம் வரைவு செய்தது. ஆனால் வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் இன்று தமிழர்களின் வாழ்நிலம் தமிழர்தாயக நானில எல்லைகளைத் தாண்டி தேசங்கடந்துறை இனமாகத் தமிழினத்தை மாற்றியுள்ளன. இதனால் தமிழிலக்கியப் பறப்பும் பூமிப்பந்தெந்தும் பரந்து திணைகள் என்னும் நிலம்சார் ஒழுக்கங்கள் கடந்து நிற்கும் தமிழிலக்கிய வெளியாகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளது. இந்த வெளியில் தோன்றி வளரும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் தமிழர் தாயக தமிழிலக்கியத்தையும் இணைத்த சூட்டு மொழியாக உலகத் தமிழிலக்கியம் இன்று திகழ்கிறது. இந்நிலையில் ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளர்கள் உள்ளிட்ட உலகத் தமிழ்ப் படைப்பாளர்கள் குறித்த தேடல்கள் பதிவுகள் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான வேர் என்பதையும் முக அட்டையில் ‘புரிதலும் பகிர்தலும்’ எனச் சுருக்கமாக ஆனால் ஆழமாக திரு. தி. ஞானசேகரன் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இந்த தேடல் மற்றும் பதிவு முயற்சிக்கான வழியையும் ஈழத்துப்படைப்பாளர்களுடன் அவர் நடாத்திய நேர்காணல்கள் வழி திறந்து வைத்துள்ளார். இவற்றை மிகமிகச் சுருக்கமாக ஆராய்ந்து இம்முயற்சிக்காகத் தமிழர்களைத் தூண்டுவதே இச்சிறு ஆய்வின் நோக்கு. காலத்தையும் இடத்தையும் கருத்தில் கொண்டு நேர்காணப்பட்டவர்களில் உலகத் தமிழிலக்கியத்தின் கொள்கை கோட்பாடுகள் வரலாறு என்பவற்றுக்கு பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய சில நேர்காணல்கள் தரும் தகவல்களையே ஆய்வுக்குள்ளாக்குவது ஆய்வின் போக்காக அமைந்தாலும் அனைத்து

நேர்காணல் களும் ஏதோ ஒருவகையில் தங்கள் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன என்பதை இவ்வாய்வு கவனத்தில் கொள்கிறது. உலகத் தமிழிலக்கியக் கொள்கை கோட்பாடு வரலாறு எழுதுதல் என்ற தொடக்கப் புள்ளியை “ஆழத்துத் தமிழ் நவீன் இலக்கிய வெளி – ‘புரிதலும் பகிர்தலும்’ (நேர்காணல்கள்) என்னும் இத்தொகுப்புநால் நீள்கோடாக நீட்டி வளர்த்துச் செல்ல அழைக்கிறது என்பதைனை வாசகர் உணர்ந்தால் அதுவே இவ்வாய்வின் பயன்.

“புலம்பெயர் இலக்கியம்” என்ற பெயரை இலங்கையிலிருந்து வெடித்துச் சிதறிய உலகெங்கும் வாழ் தமிழர் களுடைய இலக்கியத்திற்குத் தானே முதன் முதலில் கொடுத்ததாக உரிமைபாராட்டும் ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளர், பதிப்பாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் ‘பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆக்கமும் பெறுவது ஞானம்’ என்ற மையக்கருத்துடன் ‘ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை, யூன் 2000ம் ஆண்டு தனது கலைஇலக்கியப் பயணத்தைத் தொடங்கிய பொழுது ‘ஞானம்’ சஞ்சிகைக்கு அளித்த நேர்காணலுடன் தொடங்குகிறது. இந்த நேர்காணலில் “புலம்பெயர் இலக்கியமே 21ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழிலக்கியத்திற்குத் தலைமை தாங்கும்” என்னும் எஸ்.பொ.வின் கொள்கைப் பிரகடனம் குறித்த கேள்வியினைத் திரு.ஞானசேகரன் அவர்கள் எழுப் பிய பொழுது, “படைத்தல் மட்டுமல்ல பகிர்தலும் இலக்கியம்” என்ற கருத்தை முன்வைத்த எஸ்.பொ அவர்கள் “பகிர்தலின் போது புலம்பெயர்ந்தோர்களுடைய இலக்கியங்களும் தமிழ்நாட்டில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களும் தங்களுடைய வித்துக்களையும் வீற்களையும் ஒன்றோடொன்று மோதவிட்டு அதிலிருந்து புதியதோர் இலக்கியச் சுருதியும் புதிய இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுவதற்கான சகாய மான சூழலும் உருவாகும் என்று நம்புகின்றேன். இதற்கு இன்று தமிழ்நாட்டிலும் ஓர் வசதியான சகாயமான சூழல் உருவாகிக் கொண்டு வருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகளுடைய படைப்பு வல்லபங்களை தமிழ்நாட்டுக் கலைஞர் களுடன் பங்கிட்டுக் கொள்ள அவாப்பைவர்கள். இந்த இருபக்கத்து ஓரளவு காதல் நோக்குகளும் சந்திக்கு மேயானால் நிச்சயமாக 21ஆம் நூற்றாண்டில், தமிழ் ஒரு சர்வதேசிய மொழி, அந்தச் சர்வதேசிய

மொழியில் சர்வதேசிய தரங்களை எட்ட வல்ல இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன என்றொரு குழ்நிலை உருவாகும் என்ற நம்பிக்கையுடன் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.” என்று இலக்கியக் கோட்பாடாக உலகத் தமிழ்லக்கியப்படைப்பாளர்களின் படைப்புக்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை யும் கூறியுள்ளார்.

இது ஒரு முக்கியமான வெளிப்பாடு தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா உட்பட ஜீரோப்பிய தலைநகரங்களிலும், கனடா, அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா என உலகில் தமிழர்கள் பரந்துவாழும் நாடுகளில் எல்லாம் தமிழிலக்கிய மையங்கள் அமைக்கப்படல் வேண்டும். உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்களுக்கு இடையில் இலக்கியக் கூட்டுறவு வளர்க்கப்பட்டாலே அனைத் துலக மொழியாக இலங்கு தமிழ்மொழியின் இலக்கியங்கள் தொகுக்கப்பட்டு வகுக்கப்பட்டு உலகத் தமிழிலக்கியம் என்னும் கட்டுமாணம் நடைமுறை வளர்ச்சி பெறும்.

இந்த நேர்காணலில் ‘நனவிடை தோய்தல்’ புலம்பெயர் படைப்பாளிகளின் பொதுப்பண்பாக உள்ளதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டிய எஸ்.பொ. அவர்கள் படைப்பாக்கக்கூட்டுரைகள் (Creative Essays) என்ற வகைமையே பெரும்பாலும் புலம்பெயர் படைப்பாளிகளின் எழுத்து வெளிப்பாட்டுக்கு உதவுகிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி இந்தப் படைப்பாக்கத்திற்கு உள்ள எழுத்துக்களும் இலக்கியமாக இனித் தமிழில் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும் என்று புதிய இலக்கியக் கொள்கை ஒன்றையும் முன்மொழிந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

இங்கிலாந்தில் 1992ஆம் ஆண்டாவில் இலண்டன் வோல்தம்ஸ்டோவில் தமிழிலக்கியக் கலந்துரையாடல் ஒன்றை இத்தகைய நோக்குகளுடன் தொடங்கியிதழுமதல் இன்று வரை இலண்டனில் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஆய்வாளராகிய நான் ஈடுபாடு காட்டிய அனுபவத்தில் இங்கு பல இலக்கிய ஒன்று கூடல் முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்ற போதிலும் தாயகத்தில் உள்ளதுபோல தன்னலமற்ற நிலையில் தமிழை மட்டுமல்ல தமிழரின் தொண்மைச் சமயமான சைவத்தையும் கூட உலகப்பொதுமைப்படுத்திய அமைப்புக்களுக்கு ஊடாக வளர்ப்பதற்கான ஆர்வம் அக்கறை தமிழர்களிடை அதிகமில்லை. இதனால் நிதிவளம் ஆட்பலம் ஒருங்கிணைக்கப்படாமையால் “கூட்டத்தில் கூடிநின்று கூவிக்களிப்பாரடி –

வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி” என்ற பாரதியின் தரிசனம் தான் இன்றும் இங்கிலாந்தின் நிலையாக உள்ளது. புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கு இடை ஒன்றிணைக்கப்பட்ட தமிழிலக்கிய கட்ட மைப்புக்கள் வளர்க்கப்படாததினால் தேவை யற்ற தனிமனித புகழுக்கும், தமிழ்ச் சமூ தாயத்தையே சரண்டும் இலாப நோக்கிலான வர்த்தகப்படுத்தலுக்குமான தளங்களாகவே தமிழும் சைவமும் குறித்த விடயங்கள் அனு கப்படுகின்றன. இது தமிழையும் சைவத்தையும் அடுத்த தலைமுறைக்கு அவற்றின் இன்றுள்ள வடிவத்தில் கொண்டு செல்ல இயலாத பெருந்தடைச் சுவராகவும் வளர்ச்சிபெற்று நிற்கிறது.

இந்த அடுத்த தலைமுறைக்குத் தமிழைக் கொண்டுபோக இயலாத போக்குக் குறித்த தீர்க்கதறிசனமான கூற்றை, ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளரும் மல்லிகை இதழாசிரியரும் உறுதியான வெளியிட்டாளருமாகிய டொமினிக் ஜீவா அவர்களுடனான திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்களின் நேர்காணலில் காண்கிறோம். “(புலம் பெயர் இலக்கியங்கள்) அடுத்த தலைமுறைக்கு நிலைக்கு மோ என்பது சொல்லமுடியாது. எங்களைப்போல் இலக்கியத்தை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு போவார் களோ என்று கூற முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் வாழும் நாடு, மொழி, கற்றாடல், படிப்பு, வாழ்க்கைமுறை எல்லாம் வித்தியாசமானவை. ஆனால் ஒன்று, இந்தியப் பூர்வீகக் குடிகள் எப்படி இந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து அமெரிக்காவிலோ, இங்கிலாந்திலோ, சவீடினிலோ வாழக்கூடிய மக்கள் நோபல் பரிசு பெற்றார்களோ, அதே போன்று, சர்வதேச மொழிகளில் தமிழன் பெறுவதாக இருந்தால், இலங்கையிலிருந்து பெயர்ந்த தமிழன் பெறுவான்” என்பது மல்லிகை ஆசிரியரின் கருத்து. ஈழத்து இலக்கிய உலகின் மிக மூத்த எழுத்தாளரின் அனுபவமொழியாக இது அமைகிறது. அவரின் அனுபவமொழிக்குச் சான்றாக இங்கிலாந்தில் அறிவியலிலும் வர்த்தகத்திலும் தமிழர்கள் சாதனை பல படைத்தாலும் அவர்களுடைய சாதனை பிரித்தானியரின் சாதனைப்பட்டியலில்தான் உலகால் பார்க்கப்படுகின்றதே தவிர தமிழினத்தின் சாதனை யாக உலகால் பார்க்கப்படுவதில்லை. வேண்டுமானால் நம்மெர் சாதனை என்று தமிழர்கள் கூறி மகிழ்ந்து கொள்ள மட்டுமே இது உதவுமே தவிர இங்கிலாந்துத் தமிழர் வாழ்வு தமிழக இலங்கைத் தமிழர் வாழ்வாக

உலகால் ஏற்கப்பட மாட்டாது. இந்நிலையில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் சாதாரண வாழ்வில் நிகழும் இரட்டைத்தன்மையினை நேர்காணல் தொகுதியில் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளுக்கு எல்லாம் பயணித்துப் புலம் பெயர் வாழ்வில் நேரடி அனுபவம் பெற்று “உலகளாவிய தமிழர்” என்ற அற்புதமான நூலை உலகத்தமிழர்களின் வாழ்வியல் யதார்த்தத்தை தெளிவாகக் கூடிய வகையில் படைத்தனித்த கவிஞர் அம்பி அவர்களுடன் நாட்கிய நேர்காணல் இன்றையத் தமிழர்களின் வாழ்வு உலகம் என்னும் பெரும்நிலப்பரப்பில் வேர் கொண்டெழுகின்ற பெருவாழ்வாக மாறி நிற்பதை எமக்கு எடுத்துரைக்கிறது. “காலங்காலமாக வாழ்ந்து நிலைத்திருந்த மன்னையும் சூழலையும் விட்டுப் பிரிந்த மக்கள், வேறிழுந்த மக்கள், புதிய சூழலுடன் இணைந்து வேறோடித் தழை வரும் வரையில் வாழ்க்கை போராட்டமாகவே அமையும். மனிதன் ஒரு சமுகப்பிராணி. அவன் தன்னவருடன் கூடிச் சமுதாயம் அமைத்து வாழ்பவன். சமுதாயமைத்து வாழ்வதற்கு, தனது சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமானது என்று கூறும் ‘நிலன்’ அவசியம். அதிலேதான் அவன் வேருள்ளுகின்றான். அந்நிலப்பிரதேசத்துடன் அவன் இனங்காணப்படுகின்றான். தனி ஒருவனுக்கு எப்படி ஒரு நிலப்பரப்புச் சொந்தமோ, அதே போல ஒரு சமுதாயத்திற்கும் ஒரு எல்லை குறித்த நிலப்பரப்புத் தேவை என்பதை நாமறிவோம். அதனை விட்டுப் பெயரும் போது புதிய நிலனிலே “நான் ஒரு அந்நியன் என்ற என்னைம் தன்னியல்பாகவே எழும். ஆக, பல்லின மக்கள் வாழும் நாடுகளிலே புதிய சூழலிலே வாழ்க்கையை

ஆரம்பிக்கும்போது, பழைய நினைவுகளும் புதிய கனவுகளும் பொருத வாழ்வு வேதனைக்களமாக அமையும். “இரண்டு உலக” வாழ்வில் எதிர்நோக்கும் முரண்களையும் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் சமாளித்து முன்னேறுவதற்கு ஒரு வகையான இணக்கம் தேவைப்படும். அதனால் பெயர்ந்த முதல் தலைமுறையினரின் வாழ்வில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொடரும். உடலியல் பிரச்சினைகளாகவும், உளவியல் பிரச்சினைகளாகவும், அவை விசுவரூப மெடுக்கும். பழையன இதயத்தில் தொக்கி நிற்க, புதிய தேவைகள் இதயத்தை அழுத்த, “இருதலைக்கொள்ளி” நிலையொன்று சிலகாலம் தொடரும். இணங்கி வாழும் நிலை ஓரளவு நிலைபெறும்வரை சலனவாழ்வே” என்னும் கவிஞர் அவர்களின் கருத்து மிக முக்கியமான உண்மை ஒன்றை வெளிப்படுத்துகிறது. அது என்னவென்றால் தமிழர்களுக்கு இன்று தமிழர்கள் வாழ்கின்ற தமிழர்களை வாழவைக்கின்ற “நிலன்” ஆக உலகம் மாறிநிற்கிறது. அரசியல் விஞ்ஞானத்தில் இதனைத் தேசங்கடந்துறை வாழ்வென்பர். இதனால் தான் ‘நிலம்’ என்ற வாழ்விடத்தை அவனை உயிர் கொண்டு செயற்பட வைக்கும் உயிர்ப் பொருளாக ‘நிலன்’ என்று சொல்லாட்சியால் நேர்காணலில் குறிப்பிடுவதைக் காண்கிறோம். இந்தத் தொகுப்பு கூட “ஸமுத்துத் தமிழ் இலக்கிய வெளி” எனத் தலைப்பிட்டு அதற்கு விளக்கமாகத் தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் “இலக்கியம்சார் கருத்தியல் மற்றும் அழகியல் தொடர்பான சிந்தனையிகு உரையாடல் தளத்தை ‘இலக்கிய வெளி’ (Literary Space) எனக் குறிப்பர் என விளக்கமும் தந்துள்ளமை ஸமுத்தமிழர்களின் நடைமுறை வாழ்வியல் உலகம் என்னும்

“பூமிப் பந்தெங்கும் பரந்து திணைகள் கடந்து நிற்கும் தமிழிலக்கிய வெளிக் குள், ‘எழுத்துத் தமிழ் நாளை கிலக்கிய வெளி – நேர்காணல்கள்’ எனும் திப்பெறந்தொகுப்பை திணைத்து எம்மை மேலும் விரிவுபடுத்திக் கொள்கின்றோம்”

பெருவெளியில் நிகழ்கின்ற வரலாற்று மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. தமிழர்களின் தொன்மையும் தொடர்ச்சியுமள்ள கடவுள் பெயராம் சிவத்தை சிதாகாச வெளியின் பேராற்றலென சிதம்பர இரகசியமாகக் கண்டவர்கள் தமிழர். இதனால் நிலன் என்பது மனிதனை வாழவைக்கும் பேராற்றல் என்பதனை உணர்ந்து ‘தாய்த்திருநாடு தன்னைப் பெற்ற தாய் என்று கும்பிடடி பாப்பா’ என்று சிறுவர்க்குச் சொல்லிக் கொடுத்தது பாரதித்தமிழ். இன்று தமிழர் இந்த யதார்த்தத்தை ஏற்று புதிய ‘நிலன்’ தன்னில் தாங்கள் வாழும் வாழ்வை இலக்கியப்படுத்துகின்றபொழுது அது ‘உலகத் தமிழ் இலக்கியம்’ என்னும் புதிய இலக்கிய வகைமையொன்றைத் தமிழிலக்கியம் பெறுகிறது. இந்த நேர்காணல் தந்த புதிய சிந்தனை தான் புலம் பெயர் இலக்கியம், புகவிட இலக்கியம், அலைவுச் சூலவு இலக்கியம், அவரவர் நாட்டு இலக்கியம் என்ற வகைமை களை எல்லாம் தாண்டி ‘உலகத் தமிழிலக்கியம்’ என்ற புதிய வகைமைக்குள் தங்கள் தாய் நாட்டிலிருந்து வெட்டத்துச் சிதறி உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் இலக்கியத்தை அழைக்க வைக்கிறது.

முழுப்பு :

மேலும் கவிஞர் அம்பி அவர்களின் நேர்காணலில் “புதிய சூழலில் இனங்கி வாழ்வது ஒரு மாற்றமாகும். அம்மாற்றம் எம் பாரம்பரிய வழக்கில் ஏற்படும் மாற்றமாகும். சூழல்மொழி, உண்ணும் உணவு, அணியும் உடை, வாழும் வீடு, காலநிலை இப்படிப்பலப்பல தினமும் ஒருவித முரணை ஏற்படுத்தும்.... இன்றதலைமுறையினர் இனங்கி வாழ முயற் சிக் கும் போது எமது பாரம் பரிய கலாசாரத்தைப் பேணுதற்கு “பெரியோர்” தலைமுறையினர் துடிக்கின்றனர். அந்நியமண்ணில் பிறந்து வளரும் பிள்ளைகளுக்கு தமிழர் கலாசாரம், பண்பாடு, என்பன எல்லாம் புரியாத புதிர்களே. பிறக்கும் போது பிள்ளைகள் எவ்வித கலாசார அறிவுடனும் பிறப்பதில்லை, வாழ்ந்து வளரும் போது சூழலில் இருந்து உள்வாங்கித் தமதாக்கும் செல்வம் அக்கலாசாரம். அதற்கு அடிப்படையாகவும் ஊடகமாகவும் அமைவது மொழி. தமிழ் மண்ணில் அச்சுழல் இயற்கை. அந்நியமண்ணில் வாழும் பிள்ளையின் நிலை என்ன? அதனால் முரண்கள் எத்தனை? ஆக சமுதாயத்தில் பெற்றோர், பிள்ளைகள்,

பெரியோர், இளையோர், இவ்வாறான கூறுப்பட்டு அவதியுறும் நிலை.” என உலகத் தமிழிலக்கியம் எதனை பிரதிபலிக்கும் என மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத் துள்ளார். அத்துடன் நின்றுவிடாது பெரியோர் பேண விரும்பும் “தமிழர் தனித்துவம்” என்பதற்கும் அற்புதமான விளக்கம் ஒன்றை கவிஞர் அம்பி தனது நேர்காணலில் தருகின்றார். “தமிழ்மொழியின் துணை கொண்டும் பண்பாடு, கலாசாரம், கலைகள், விழுமியங்கள், நடத்தை என்பன போன்றவற்றின் துணை கொண்டும் தமிழர் தனித்துவம் ஒரு முதுசொத்தாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்தது. தனித்துவம் என்பது, ஒரு தனிமனிதன் தன் இனத்தவருடையதெனத் தொடர்ந்து பேணும் ஒருவிதமான ஒருமைப்பாடு எனலாம். அது சுய என்னக்கருவாக மனதில் உயிர்க்கிறது. தமது சூழல் அநுபவத்தால் வளர்கிறது.” என அருமையான விளக்கத்தைத் தமிழர் தனித்துவம் என்பதற்கு தரும் கவிஞர் அம்பி தமிழ்மண்ணில் வளரும் சூழந்தைக்குத் தமிழ்ச் சூழல் அந்த தனித்துவத்தை இயல்பாக வளரச் செய்வதையும் பிறமண்ணில் வளரும் சூழந்தைக்கு சூழந்தையின் சூழல் அந்த மண்ணின் மொழியின் தனித்துவத்தையே அதனுடைய கலாசாரமாக மாற்றிவிடும் இயல்பு நிலையையும் எடுத்துக் கூறும் பொழுது தமிழ்மொழியும் தமிழிலக்கியமும் அவை வாழும் புதிய ‘நிலன்’களுக்கு ஏற்ப உருவ உள்ளடக்க மாற்றங்களைப் பெற்று உலகத் தமிழ்மொழி உலகத் தமிழிலக்கியம் என்ற வகைமைகள் தோன்றுவது இயல்பு என்பதனைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆகவே இங்கிலாந்துத் தமிழிலக்கியம் உட்பட உலகத்தமிழிலக்கியத்தின் கொள்கை, கோட்பாடு, வரலாறு எழுதப்படவேண்டியதன் முக்கியத்துவம் போன்றவற்றை “ஸழத்துத் தமிழ் நவீன் இலக்கிய வெளி”யின் ‘புரிதலும் பகிர்தலும்’ தொடக்கி வைக்கிறது. இந்நாலில் உள்ள ஒவ்வொரு நேர்காணல்கள் மூலமும் இதற்கான தேவையையும் வழிகளையும் உணர முடிவதே இத்தொகுப்பு தமிழிலக்கியத்தை உலகத் தமிழிலக்கியமாகப் பார்க்கவைக்கும் அற்புதமாக உள்ளது. இதனால் இத்தொகுப்பை எந்த அளவுக்குத் தமிழர்கள் வாசிக்கின்றார்களோ அந்த அளவுக்குத் தமிழ் உலகத்தமிழ்மொழியாகவும் தமிழிலக்கியம் உலகத்தமிழிலக்கியமாகவும் உயர்ச்சி பெற்றுள்ளதை உணரலாம்.

கார்த்திகைப்பந்து
மார்கழிமுறை
தையும் வரப்போகுது
இனாலும் டென்மார்க்கில்
காளாமல் போன
கதிரவகைமைட்டும்
கண்பேரிழப்பார் வெருமில்லை.

விழந்துவிட்டதென
வெளிச்சம்சொல்கின்றது
வெண்பவினினியில்
பூமியின்றுகின்றது.
பாற்கடல் நடுவே
எம்வீபேடகுவிப்பானதோ?

வெண்பவிவானம்
வீசிடும் பூக்கள்
விழுந்தபின் இருக்கி
தெருளங்கும்
வெள்ளிப் பனிமலைகள்

"யார் அங்கே?
அகற்றிடுங்கள் அவற்றையெல்லாம்
நான் நடக்கவேண்டும்
நடந்துநடந்து
இப் பாற்கடலைக்கடக்கவேண்டும்

"நடந்து"என
என் மூன்றாம் கால் சொல்ல
"பொறுப்பொறுப்பொறு"என
என் தீரண்டாம் கால் சொல்ல
அழுமேல் அடிவைத்து
என முன்னாம்கால் செல்ல
நான் நடக்கின்றேன் நடக்கின்றேன்.
நடந்துகொண்டேபோகின்றேன்.

சுறுக்கிலிழுந்தால்
"உன் சிற்றிரம் சிறியடி"
என் மூன்றுகால்களும்
ஏச்சரிக்கின்றன.
தெருவோரம் நடப்பவர்கள்
வாபைல்லாம் சூரிட்டா?
புகைத்தபடில்லைவாபைகின்றார்!
"அடா ஆது சுறுட்டல்லமகளே!
சுவாசத் தெழிற்சாலைவெளிவிடும்
புகையடி என் காலத்த்
கழத்தபடிசொல்கின்றது
பனிஉண்டகாற்று.

உடம்பெலாம் கவசம்பூட்டி
மனதிலேரேக்கைகட்டி
நான் நடந்திடும் போதும்
ஐசியாய் குற்றும் பனி
என் மீதுவிழுந்திடும் போதும்
என் ஒரையேயினினைத்திடும்
என் உறங்காதமனகின்று.

புளியந்தீவில்
தீப்போடுட்டுத்திருவிழா
நடந்துமுயந்திருக்கும்
ஆதியும் அந்தமுயில்லா
அரும் பெரும் சோதியை
விழியவிழியஸ்ரூப்பு
என் ஒரேமகிழுந்திருக்கும்.

சுடுநீரில் குளிந்து
சுவெற்றற் எல்லாம் போட்டு
அப்பாசும்மா கை பிழித்து
எம்பாவைபாடுப்பாடுச்
சங்குஷதிஷை
நடந்தங்கள் கால்கள் எங்கே?
கொட்டும்பனிக் கடவில்
நடக்கும் என் கால்கள் தீங்கே!

நான் நடக்கின்றேன் நடக்கின்றேன்
நடந்துகொண்டே திருகின்றேன்.

கொட்டும்பனிஸங்கும் பரவுகின்றது.
குந்தையாண்ணவிட்டிலும்
கன்சன் விட்டிலும்
மனையிலும் மடுவிலும்
கடவிலும் காட்டிலும்
விழுந்தபனிப்புக்கள்
எல்லாம் வெள்ளையாகத் தானிருக்கு.

வீஷலாமாந்தரிங்கே
தெருவிலேதூங்கலாமோ?
தியங்கையேநாட்டாமை
செய்கின்றதேசமிது.
"உழையா"என்கின்றது ஆது.
உழைப்பு தீங்கே
உயிரானதாலோஎன்னமோ
பிச்சைப்பாத்திரிங்களும்
கெளரவுக் கொலைகளும்
வீட்டுக்குள்ளேபண்ணைப்
டுட்டியமாந்தரும்
தீல்லாமல் போயினர்.

இனாலும் என்ன?
மரபனுமந்திரி
சொல்லிலேகிறங்கி
வட்டின்றும் சீட்டென்றும்
சாதியென்றும் சமயமென்றும்
வெள்ளையென்றும் கறுப்பென்றும்
வேற்றுமையைகூடியது
எம் பிள்ளைகளைவளர்க்கின்றோம்.

"மெல்ல நட மெல்ல நட"
என்கின்றதுஎன் மூன்றாம் கால்.
தெருவைக் கடந்து
கடைக்குப் போகவேண்டும்.
பனிகாண்டென் கண்ணாடு
கண்களைமறைக்கின்றது.

பிரீகாலம்

திருமதி கலாநிதி ஜீவகுமாரன்

ஏதோழுமின்னல்!
நான் தூக்கில்சப்படுகின்றேன்.
என் உடம்பில்லாம் இரத்தம்.
அம்புவன்ஸ் சுத்தம்.
இஸ்பத்திரிவாசல்.
“நில்லுங்கள்!
விடுவ்கள் அவ்வளை!”
“யார் நீங்கள்?”
“நான்தான் தியமன்
வாமகளோவா!
என் கூட வா!”
“தில்லையா
நான் விட்டுக்குப் போகவேணும்”
“முழுயாதுவான்னிலுடன்
நான் உன்னைச் சொர்க்கத்துக்குக்
கூட்டுப்போகவேண்டும்.”

நான் யமனுடன்
கூட நடக்கின்றேன்.
இப்போதுகால்கள் தில்லை
நடக்கின்றேன் பாற்கடலில் நடக்கின்றேன்.
“கயா! என் அப்பன் பறந்தாமன் வீடு!
அது திங்கல்லவாட்டுள்ளது?”

“ஆம் அங்குதான் போகின்றோம்.”
அங்கேபார்! அதுவேசார்க்கம்.
“நான் என்னுடன்னியம் செய்தேன்?
கண்ணா!
நீயும் உன் மார்பினில்
வாழ்கின்றனன் தாயும்
பல்லாண்டுவாழ்க்!”

“வாமகளோவா
நீசார்க்கலோகம் வந்துவிட்டாய்!
மகிழ்ச்சிதானோ?”
“நீ கிங்குசுகமாக
சும்மா திருக்கலாம்”
“வேண்டாம் அப்பனேவேண்டாம்!
“எனக்குழுவரம்கொடுங்கள்”
“கேள் மகளோ!”

“எப்பிறவிடுத்தாலும்
நான் என் ஊரில்
மீண்டும் பிறக்கவேண்டும்”

வேல் அமுதன் திருமண சேவை

- ❖ விண்ணப்பதாரியின் கோவையைப் பார்த்த மாத்திரத்தே சம்பந்தப்படுவதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அது பொருந்தக் கூடியதுதானா என்பனவற்றை முடிவு செய்யக்கூடிய சுயதெரிவுமுறை.
- ❖ சுமார் கால்நூற்றாண்டு கால தொழில் அனுபவம்.
- ❖ செவ்வாய், வியாழன் தினங்கள் மாத்திரம் தவிர்ந்த அனைத்து நாட்களில் காலை 11.00 மணிக்கோ, திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 மணிக்கோ முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் வேல் அமுதன் திருமண ஆலோசனையகத்தில் சந்திப்பு.
- ❖ தொலைபேசி: 011 2360488
- ❖ முகவரி: 8-3-3மெற்றோ மாதிமனை (33ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளாவத்தை, கொழும்பு 06.

நிலையான - திருப்திகரமான திருமணத்தின் அத்தவரும் “இலக்கியச் செல்வர்” வேல் அமுதன் திருமண ஆலோசனையக சேவை!

சுர்வதேச மகளிர் தினாக் கட்டுரை

அவளி ஒரு சுக்தி!

வாணியதி

(சுவிற்சாலாந்து)

சுவாமிஜி விவேகானந்தர்: பாடப்பாடியாக எல்லாம் நடக்கும். சமுதாயத்தின் ஏச்சக்களுக்கும் தண்டனைக்கும் பயப்படாமல், தங்கள் பெண்களைத் திருமணமாகாதவர்களாக வைத்திருக்கத்தக்க அறிவுள்ளவர்கள் இந்த நாட்டில் பிறக்கவில்லை. சமுதாயத்தின் மீதுள்ள பயத்தின் காரணமாகத் தங்கள் பெண்களுக்குப் பன்னிரண்டு பதின்மூன்று வயது வருவதுக்குள்ளாகவே திருமணம் செய்து விடுவதைப்பார்.

சீடன்: சுவாமிஜி, எதையுமே யோசிக்காமலா பழங்காலத்தில் இத்தகைய சட்டத்தை ஏற்படுத்தி இருப்பார்கள்? கட்டாயமாக இதற்கு ஏதாவது உட்கருத்து இருக்க வேண்டும்.

சுவாமிஜி: அப்படி என்ன உட்கருத்து?

சீடன்: முதலில், சிறுவயதிலேயே திருமணம் ஆகிப் பெண்கள் புகுந்தவீடிட்டிருந்து, குல தர்மங்களை இளவயதிலிருந்தே கற்றுக்கொள்ள முடியும். மாமன் மாமியாரின் வழிகாட்டுதலால் குடும்ப கடமைகளில் போதுமான திறமை பெறுவார்கள். பருவமடந்த பெண்கள் தங்கள் பெற்றோரின் வீடிடில் இருக்க நேர்ந்தால் வழிதவறுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகம். இளவயதிலேயே திருமணம் செய்துவிட்டால் அவர்கள் வழிதவற நேராது. மேலும் நாணம், அடக்கம், பணிவு, பொறுமை, உழைப்பு போன்ற பண்புகளும் பேரளவில் அவர்களிடம் வளரும்.

சுவாமிஜி: இளமையில் மணந்தால் சிறுவயதிலேயே பிள்ளைகளைப் பெற நேர்கிறது. இதன்விளைவாக பெண்கள் இளம் வயதிலேயே அதிகமாக இறந்து போகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் நோஞ்சான்களாகி வளருகின்றனர். பெற்றோரின் உடம்பு வலிமையாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இல்லாவிட்டால் வலிமையும் நல்ல உடல்வளமும் நிறைந்த குழந்தைகள் அவர்களுக்கு எப்படிப் பிறக்க முடியும்?

சீடன்: சுவாமிஜி, பெண்கள் வயதேறிய பிறகு திருமணம் செய்துகொண்டால் குடும்பக் கடமைகளை அவ்வளவு மனமொத்து செய்யமாட்டார்கள் என்றான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

சுவாமிஜி: நல்லது கெட்டது எல்லா இடத்திலும் உள்ளன. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சமுதாயம் என்பது தானாகவே உருவாகிறது என்பதே என் கருத்து. சமுதாயத்திலுள்ள ஆண், பெண் அனைவருக்கும் உண்மைக் கல்வியை அளிப்பதே நமது கடமை.

அந்தக் கல்வி மூலமாக நல்லது எதுகெட்டது எது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். தாங்களாகவே கெட்டதை விலக்கிவிடுவார்கள். அதன்பிறகு சமுதாயத்தில் வலிந்து எதையுமே நிறுவவோ அழிக்கவோ வேண்டியதில்லை.

(எனது சிந்தனைகள்-சுவாமி விவேகானந்தர்)

இந்த நாலை வாசிக்கின்ற போது என்னற்ற கேள்விகள் எனக்குள் முட்டிமோதின. 1897ஆம் ஆண்டு இந்த உரையாடல் இடம்பெற்றதாக நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

இன்று எந்த ஆண்டில் நாம் வாழ்ந்து வருகின்றோம் என்பதற்கு விளக்கம் வேண்டிய தில்லை.

இந்த வருடம் கூட மார்ச் 8ஆம் நாள் உலக மகளிர்த்தினம் சிறப்பாக கொண்டாடப் படவிருக்கிறது.

அனால் மகளிருக்கான சுய உரிமைகள் சரிநிகராக முடக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் மறுப்பதுக் கில்லை. அவளது உரிமைகளில் முதன்மையானது தனக்கான விருப்பு வெறுப்புகளை முன் நிறுத்துவது. இன்றைக்கு எத்தனை குடும்பங்களில் தமது பெண்பிள்ளைகளின் கருத்துகள் செவிகொடுத்து கேட்கப்படுகின்றன?

என்ன இருந்தாலும் நீ பெண்தானே என்றவார்த்தையால் பெற்றவர்களே சாட்டை கொண்டு அடிக்கும்போது சமூகத்து சாக்கடையில் நீந்தி வெளிவருவது என்பது பெண்களின் ஆளுமைக்கான சவால்தான்.

உள்மையில் அன்று நடந்த உரையாடவின் சாரம் இன்று முழுமையாக வெற்றியடைந்துள்ளதா? என்ற இறுதிக்கேள்வியை மட்டுமே முன்னிறுத்தி எனது கட்டுரையை தொடர முயல்கிறேன்.

இல்லை ! என்பதே பதிலாகும்.

பெண்களின் பருவநிலைமாற்றம் ஓர்பாலியலுக்கான செயல்பாட்டு மாற்றமாகவே இன்றுவரை சமூகத்தால் உணரப்படுகிறது. தமது பெண்பிள்ளைகள் வயதுக்கு வந்துவிட்டாலே ஆயிரம் எண்ணங்கள் பெற்றோர்களுக்கு. ஆன் வயதுக்கு வந்துவிட்டதை மீசை முறுக்கும் வரை யாருமே உணர்வதில்லை.

அவனுக்கான கட்டுப்பாடு எப்போதுமே அவனைக் கட்டுப்படுத்தியதில்லை.

பெற்றேருடுக்கப்படும் பெண் பிள்ளைகள் சமூகத்துக்கான பலிக்கடாக்கள் ஆகவே சமூகம் உள்வாங்கிறது.

அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு அவளது அரண் எனில் ஆண்களின் அரண் எனப்படும் அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி என்ற பண்புகள் நிறைந்த ஆண்கள் எத்தனை வீத்தத்தினர் இந்த உலகத்தில் உள்ளனர்.

எந்த மனிதனும் குறையற்ற நிறைவானவன் இல்லை என்பதே இயற்கை அதுவே உளவியல் கோட்பாடும் ஆகும்.

சமூகத்துக்காகவும், சாதி, மத, கலாசார கொள்கைகளுக்காகவும் வாழுகின்ற அதிகமான பெற்றோர்கள் கல்வியறிவை, நாகரிக வளர்ச்சியை, உலகமயமாக்கலை கடந்து தமது மகள் மாரை சமூகத்துக்குப் பயந்து திருமணம் என்ற சடங்கில் கட்டாயப்படுத்தி பலியிடுவது என்பது கொடுரமான தன்னை எனலாம்.

இன்றைய வாழ்வியலில் ஒரு பகுதிப் பெண்கள் கல்வியறிவின் மூலம் பட்டங்களும், பதவிகளும் பெற்று வீட்டையும் நாட்டையும் கட்டியான்டு தலைநிமிர்ந்து நிற்கையில் சரிக்கு நிகரான மற்றொரு பகுதிப் பெண்கள் தமது கல்வியறிவை, பட்டறிவை, தமக்கான சித்தனைக்கான விழிப்புணர்வுகளை ஓரளவுக் கேளும் நிறைவாகப் பெறாத நிலையில் ‘வழிதவறி விடுவார்கள்’ என்ற பயத்தின் அடிப்படைக் காரணத்தால் தமது இனம், சாதி, மதம் சார்ந்த ஆண்களுக்கு இனம் வயதிலேயே திருமணம் செய்துவைக்கப்படுகிறார்கள்.

இருபது வயதுக்குள் திருமணம் செய்யும் இனம் மங்கையர்கள் உளவியல் ரதியாக பலம் பொருந்தியவர்களாக இருக்க முடியாது.

அதுமட்டுமன்றி வாழ்வியல் நாடு மற்றும் சமூகத்தைப் பொறுத்து இவர்களது ஆளுமையும் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது.

ஆழம், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வளர்ந்து வருகின்ற பெண்பிள்ளைகளின் ஆளுமை மற்றும் உளவிலைமையும் ‘கலாசாரம்’ என்ற போர்வைக்குள் ஒடுக்கப்பட்டு விடுகிறது.

தடைகளைத் தாண்டிய உளவிலைமையும், ஆளுமையும் ஒருங்கே பெற்று வளர்வதற்கு பெற்றோர்கள் ஆளுமையும் உளவிலைமையும் பொருந்திய முன்மாதிரிகளாகவும், சமூகத்தின் சலசலப்புக்கு அஞ்சாத மனத்துணிவு கொண்டவர்களாகவும் இருத்தல் என்பது கட்டாயமாகிறது.

அத்தகையவர்களைப் பெற்றோர்களாகப் பெற்ற பெண்பிள்ளைகள்

‘மாதராகப் பிறக்க மாதவம் செய்தவர்களே!’

மாறாக குறுகிய சாதிமத இனக் கட்டுக் கோட்பாட்டுக்குள் வாழும் சமூகத்தில் பிறந்து வளருகின்ற இளமங்கையர்கள்

படித்து என்ன செய்யப்போகிறாள் என்ற ஏனத்தாலோ அல்லது இப்படியொரு மாப்பிள்ளை நமது உறவுக்குள் இனி கிடைக்க மாட்டான் என்ற எண்ணத்தினாலோ திருமண உறவில் இடம்மாறுகிறாள்.

தமது மகள் மீது பெற்றோருக்கே நம்பிக்கை யற்ற மனோநிலையில்கூட இச்செயல்பாட்டைச் செய்கின்றனர் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

ஒரு மனித உயிரின் எண்ணங்கள், ஆசைகள், விருப்பு வெறுப்புகள், எதுவுமே உனர் முற்படாத முறையில் நடக்கும் அதிகாரச்சடங்கு என்று இதனை வரையறுப்பதிலும் தப்பில்லை.

இருபது வயதுக்குள் இனம் பெண்களின் மனோநிலையானது உடையலங் காரம், ஆடம்பரம், அழகு சாரந்த நிலைக்குள் மேலோங்கி மிருக்கின்ற நிலையில் படித்தவன், பட்டம்

பெற்றவன் கைநிறைய சம்பாதிக்கிறவன்,கார் வீடு வைத்திருக்கிறவன் என்று ஆயிரம் காரணங்களை முன்வைத்து ஒரு திருமணத் துக்காக ஏமாற்றப்படுகிறாள்.

ஒரு சிறு பிள்ளைக்கு மிட்டாய் கொடுத்து கசப்பு மாத்திரையை விழுங்கச் செய்வது போல.இங்கேனும் நோய்குணமாகும்.இத் திருமணத்தால் பெண்களுக்கு மட்டுமன்றி ஆண்களுக்கும் உளவியல் சிக்கல்கள் அதிகரித்து வருவதாக ஆய்வு கூறுகிறது.

காலச்சூழலில் வயதின் முதிர்ச்சி,உடல் உள மாற்றம், வாழ்வியல் தூழல்,பட்டறிவு யாவும் அவளுக்குள் ஆயிரம் கேள்விகளை கிளரிவிடுகின்றன.

சில குடும்பங்களில் தனது மகளின் விழிப்புணர்வு தனக்கு அப்போது இருக்க வில்லையேன்று மனம் வருந்தும் அம்மாக்களும் உண்டு.இன்னும் சில குடும்பங்களில் இருப்பது வருட குடும்ப உறவை முடிவுக்கு கொண்டுவந்த பெண்களும் உண்டு.

இன்னும் சில குடும்பங்களில் உளவியல் சிதைவால் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதிலேயே மனச்சோர்வும் உடல்சோர்வும் ஒருங்கே பெற்று துன்புறும் பெண்களும் உண்டு.

இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவெனில் தமது பெண்பிள்ளைகளை ஆணுக்கு நிகரானவார்களாக உள்வாங்காத பெற் றோர் களின் அறியாமையே முதற்காரணம்.

தனக்கு பிறக்கும் ஆண்,பெண் பிள்ளைகளை உடல் ரீதியாக பாருபாடு காட்டாது இருவருக்குமே சரிநிகர்கல்லியும், துணியும், மனோவலிமையும், அறிவுரைகளும்,கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் கொடுத்து வளர்க்கின்ற அறிவுசார் பெற்றோர்கள் இந்த உலகத்தில் அதிகமாகும் வரை விதவைகளின் எண்ணிக்கை அன்று அதிகரித்தது போல விவாகரத்துப் பெறும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை.

பாரதி சொன்னது போல பெண்களுக்குள் ஞானத்தை வைத்தான் அந்த ஈசன் என்பது கண்கூடாக காணும் காட்சிகள் ஆகும். பெண்களுக்குள் நிகழும் பருவமாற்றங்களும் தோற்ற வேறுபாடுகளும் அவளைப் போகப் பொருளாக உலகுக்கு காட்டுவதாக முடர்கள் உணர்கின்றனர். உண்மையில் சக்தியின் மாறுபட்ட வடிவம் என்பது மனித வாழ்வை ஆழம் பார்த்த அறிஞர்களும்,ஞானிகளும் சொல்லிச்சென்ற உண்மைகளாகும்.

100

கொக்கைனி

மனிதப்புனிதுர்களின்

சிலைகளால் நிரப்பப்பட்ட

அந்த மன்றம்

கோவில் போன்று புனிதமானது

சட்டம் ஏற்றும் கடவுள்கள்

வாழ்ந்த கட்டடம்

நீதி பொங்கி ஒடும்

நதியால் சூழப்பட்ட அதை

இன்று களியாட்ட விடுதியாக மாற்றி

இறையான்மைச் சின்னங்களை

பஞ்சமா பாதக நிபுணர்கள் கூழின்று

வெளிச்சுத்தில் புணர்ந்து கொள்விராக்கள்

அந்த உணர்ச்சி வசப்பட்டு

ஆக்ரோசமாகபேசும்

குரல்வளை புடைத்து

வெஷ்க்கும் கூக்குரல்

ஓவியாங்கியை விழுங்கி விழுங்கி

முக்கிள் பொடி உரிஞ்சி

வாதும்புரியும் மக்கள் பாதுகாவலர்கள்

படைப்பு துதுஷப்பு

சோர்வில் முழும் குறுதியோட்டம்

வல்பு ஏற்பட்டாலும் விழாதவர்கள்

எடைகுறையாத உருவத்தில்

நரம்புமண்டலம் கருகிப்போனவர்கள்

தியவன்னா ஞாம் வற்றும் வரை

காத்திருக்கும்

கொக்கைனி கொக்குகள்

நான் தில்லை

மற்றவர்கள்தான் வீண்ணன்று

அந்தகளியாட்ட விடுதியிலிருந்து

ஒரு நடிகள் வாக்குமுலம்!

அவன் - கஞ்சாவைகூட

கொஞ்சமும் நூகராதவன்

அஸாத் எம். ஹனிபா

(சறுக்கநை)

உட்களால்

நிண்டகாலத்துக்குப் பிறகு ஊர் காண நாடு திரும்பியிருந்த நவநீதத்திற்கு அந்த இடத்தை அன்று காரிலே கடந்துசெல்ல நேர்ந்த வேளையில் நெருசின் ஆழத்திலிருந்த நெருஞ்சி நினைவுகள் திடீரென சமீப்பெடுத்துப் பெருகின.

நாவற்குழிப் பாலம், செம்மணி உப்பளம், அப்பாலுள்ள மயான வெளி தாண்டி நல்லூர்ப் பாதையில் முதல் வருகிற குடிமனைத் தொகுதி நாயன்மார்க்ட்டு. சுமார் இருபது வருஷங்களுக்கு முந்தி சுற்று மதிலும், வாசல் கொட்டகையும், வெளியே தெருமடமும் கொண்ட பசுக்கி அய்யர் வீடிருந்த இடத்தில் அப்போது வேறொரு புதியவீடு இருந்துகொண்டிருந்தது மட்டுமில்லை. சுற்றுத் தள்ளி நல்லூர்த் தெருவிலிருந்து அரியாலைக்கு கிளை பிரிந்த சந்தியிலிருந்த கிணற்றுக் கட்டும் மேடையும், அருகிலிருந்த சுமைதாங்கியும்கூட இல்லாது போயிருந்தன. இருந்தும் செம்மணி தாண்டி கார் குடிமனைக்குள் பிரவேசித்ததுமே அந்த இடத்தை நவநீதம் துல்லியமாக அடையாளம் கண்டுகொண்டார். அக்கணமே தன்குடும்பத்தின் அப்போதைய நிம்மதி. செழிப்பு எல்லாமும் ஒரு பொறியில் பஸமம் தப்பிய அந்தக்காலம் அவரது நினைவேறிப் படர்ந்தது.

புலம்பெயர் தேசத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் அவ்வப்போது அதுபற்றி அவர் எண்ணியிருக்கிறார். கச்சிதமாக நிலைமையை அனுசரித்த தனது சாமர்த்தியத்தை அப்போதெல்லாம் அவர் வியந்துகொண்டார். அதேவேளை வள்ளிநாயகி தன் துரோகத்தைப்பொறுத்து அடங்கிப்போனதன் புதிரும் அவருள்விடுபடாததாகவே இருந்துகொண்டிருந்தது. அப்புதிர் பின்னர் பின்னராக தன் சாதுர்யத்தின் திறன் வியப்பாகி நினைவின்ஸ்டாத் தொலைவுக்குநகர்ந்து போயிருந்தது. அதுதான் இப்போது தன் இருப்பின் ஆழம் கிழித்தெழுந்து அவரது மனத்தை அதைத்தது.

நவநீதம் திரும்பி அருகிலிருந்த மனைவியைப் பார்த்தார். அந்த இடத்தோடும், அங்கு நடந்த சம்பவங்களோடும் அவருக்கு மிகுந்த தொடர்பிருந்தது.அந்த நிகழ்வுகளின் முக்கிய பாத்திரம் அவள். இருந்தும் கண்ணாடிப் பக்கமாக முகத்தைத் திருப்பி வெளியே பார்த்தபடி தன்னை அவரிலிருந்து முழுவதுமாய் ஒளித்துக்கொண்டிருந்தாள். அவர் யூகம் கொள்ளவும் எந்த அறிகுறியையும் காட்டிவிடவில்லை.

அது அவருள் ஒரு பதற்றத்தை இறக்கியது. ஊர்காணும் அந்தப் பயணத்தில் விருப்பற்றிருந்தவரை வற்புறுத்தி அழைத்துவந்திருக்க வேண்டாமேயென அப்போது நவநீதம் கருதினார். நல்லூருக்கு அந்த வழியால் வராமல் விட்டிருக்கலாமேயென தன்னையும் நொந்துகொண்டார்.

கோவில்தரிசனத்தை ஒருவாறு முடித்து அவர்கள் தாங்கள் தங்கியிருந்த உறவினர் வீட்டுக்குத் திரும்பினர். முன்னறையின் ஓற்றைக் கட்டிலில் அவரும், கீழே பாய்விரித்து அவருமாய் சாப்பிட்டு வந்து படுத்திருந்தபோது கார்ப் பயணத்தில்போலவே அவருக்கு முகத்தை மறைத்தபடியே வள்ளிநாயகி திரும்பிப் படுத்திருந்தாள்.

தேவகாந்தன்

அவரது அந்தாம் அவள் கண்டாள். அவளது ஆவேசம் அதில் சிறிது தனிந்ததென்றாலும் முற்றிலும் அதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாதவளாயிருந்தாள். அதை வெளிக்காட்டவும் அவளுக்கு விருப்பமிருக்க வில்லை. அன்றைக்கு எதை நினைத்து தன் மனவேக்காட்டினை அடக்கினாலோ, அதை அப்போது நினைத்தடங்கவும் அவளுக்குத் தேவையிருந்தது.

அவளது ஒதுக்கத்தையே எண்பதுகளில் அச் சம்பவம் உக்கிரம் கொண்டிருந்த பொழுது அவள் காட்டினாளென்பது ஞாபக மாகியபோது நவநீதத்திற்கு தன்னுள் அச்சம் துளிர்ப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. தனது துரோகத் தின் வலியை தன் சமயோசிதம் அவளில் மறக்கச் செய்ததென அதுவரை காலம் அவர் கொண்டிருந்த திட்டதை உடைத்து அது ஒரு தோல்வியை அவரில் இறக்கப்பார்த்தது.

அவர் சுதாரித்து எண்பதுகளின் அந்த சம்பவ காலத்தை எண்ணிப்பார்க்கத் துவங்கினார்.

0 0 0

ஒருகாலத்தில் விசுவமடு, தருமபுரம் பகுதி களுக்குச் சென்று செத்தல் மிளகாய்க் கொள்வனவும், கொழும்புக்கு மரக்கறி ஏற்றுமதியும் அவர் செய்துகொண்டிருந்தார். தூக்குத் தராசில் அவர் புரிந்துவைத்த சூக்குமத்தில் ஒன்றுக்கு இரண்டாக லாபத்தைக் கொட்டிக்கொண்டிருந்தது மிளகாய் வியாபாரம். அது அவரது பழக்கத்தின் திசைமாற்று விசையாகவும் காலப்போக்கில் ஆகிப்போனது.

நடுச்சாமம் கடந்து வருவதும், சில இரவுகளில் வராமலே இருந்துவிடுவதும்பற்றி வள்ளிநாயகி கேட்டபோது, நன்பர்களோடு கடுதாசி விளையாடிவிட்டு வருவதாக அவர் சொன்ன பொய்யை ஆரம்பத்தில் சணக்கத் தோடெனினும் அவள் நம்பினாள். ஆனால் நாளாக ஆக ஊரிலே சலசலக்கத் தொடங்கிய பேச்சு அவளைச் சிதறிப்போக வைத்துவிட்டது. அப்போதும் அவர் அதை மறுக்கவே செய்திருந்தார். அவள் அவரின் ராக்கால வெளித் தங்குகைகளுக்கு திட்டமாகத் தடைபோட்டாள். பிள்ளைகளின் தலையிலறைந்து, மீறினால் செத்து விடுவேணன ஆணையிட்டாள். அந்த வைக்கு மட்டுமே குடும்பமென்ற புள்ளியிலிருந்து அந்தப் பிரச்சனையை அவளால் அனுக முடிந்திருந்தது. ஆனால் அவர் தனது ஆணையை மீறியது தெரிந்தமறுகணமே அவரைத் திரிஸ்கரித்து குழந்தைகளோடு வீட்டைவிட்டு வெளியேறினாள்.

தாய் வீடு போனவனுக்கு பழைய சிழேகிதி களும் அவர்களின் தாய்களும் நகரத்திலும் மாநகரத்திலும் கணிசமாயிருந்த பல விலை மாதரின் கதைகளை அடுக்கடுக்காய் சொல்லினார்கள். அப்புக்காத்து பிரக்கிராஸி கச்சேரிக் கிளார்க்குகளை பலர் அவர்களின் வசியத்தில் அழிந்தொழிந்து போனமைக்கு சாட்சியங்கள் காட்டினார்கள். இறுதியில் அவளே டுத்தது சரியான முடிவதானை துக்கத்தோடு பரிந்துரையும் செய்தனர்.

ஆனால் மன்னாரிலிருந்து வந்த பெரியம்மா வேறுமாதிரிச் சொன்னாள். ‘காச பழங்கிற ஆம்பிளயனுக்கு கடிக்காமயே விஷமேத்த இந்தமாதிரிக் கண்கொத்திப் பாம்புகளுக்குத் தெரின்திருக்கு, பிள்ளை. கைக்காச சொத்துப் பத் தெல் லாம் முடிஞ்சு வங் கிறோத் து ஆகிறமட்டும் இந்தக் கண்கொத்தியள் தங்கட பிடியை லேசில் விட்டிடா. நீ எதுக்கும் உன்ற மனிசனை நாயன்மார்க்கட்டு பசுபதி அய்யரிட்ட ஒருக்காக் கூட்டிக்கொண்டுபோட்டு வாவன், எல்லாம் சரியாய்ப் போகும்.’

‘நவநீதம் நல்லாய்த்தான் இருந்தது. பிறகேப்பிடி அதுக்கு புத்தி இந்தமாதிரிப் போக்கது? அது அந்தமாதிரி கண்கொத்தியளினர் வேலையாய்த்தான் இருக்கும். பெரியம்மா சொன்னமாதிரி ஒருக்காச் செய்துபாரன். நல்லது நடந்தா வேண்டாமெண்டிருக்கே’ என்றாள் அம்மாவும்.

‘அது கண்கொத்தியளினர் விஷமில்லை, அந்தாளினர் அமர்’ என்று வாதம் புரிந்தாள் வள்ளிநாயகி. இரண்டு பிள்ளைகளோடு அவள் அந்தமாதிரி அவரை உதறியெறிந்துவிட்டு வந்து தன் வாழ்வைக் கழித்துவிட முடியாதென்று அம்மா அவளை வில்லங்கப்படுத்திஅனுப்பிவைத்தாள்.

அடுத்த நாள் காலையில் குழந்தைகளோடு வீடு வந்தாள் வள்ளிநாயகி.

உள்ளே கூடத்துக்குள் நவநீதம் பாய் விரித்துப் படுத்திருந்தது.

‘உடம்புக்கென்ன?’

‘காய்ச்சல்.’

‘அது சம்மா காய்ச்சலாயிராது, விஷக் காய்ச்சலாய்த்தான் இருக்கும். காய்ச்சலுக்கு இப்ப பண்டோல் குளிசை தாறன். விஷத்துக்கு வாற வெள்ளிக்கிழமை பசுபதி அய்யரிட்டத்தான் கூட்டிக்கொண்டு போப்போறன்.’

தன் சிதைவை எவரோ தன்மேல் ஏவிய வசியத்தின் வேலையென்று விளங்கியது கண்டவர், குடும்பத்தைக் கட்டாக வைத்தி ருக்கக்கூடிய சமயோசிதம் அதில் குமிழ்ந் திருப்பதைக் கண்டு மறுவார்த்தை பேசாமல்

மெளனமாயிருந்தார். தன்னுள் ஒரு விஷத்தின் இருப்பை உணர்பவர்போல் நெளிந்து தன்னுள் அகுயையும் பட்டார்.

தனக்கில்லாது தன் தாயாருக்கும், பெரிய தாயாருக்குமிருந்த நம்பிக்கையைப் பரிசுக்கும் ஒரு முயற்சியாக அவனும் அவரை அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை மாலையில் நல்லூர் கூட்டிச் சென்றாள்.

அப்போது புதிதாய் முளைத்திருந்த அந்த பலசரக்குக்கடைக்கு எதிரோதான் பிரமாண்டமான சுற்றுமதிலுக்குள்ளே பசுபதி அப்பிரின் சிறிய கூரை போட்ட சண்ணாம்புக்கல்லீடு இருந்திருந்தது. காட்டுக்கல்லும், முருகைக்கல்லும் கலந்து கட்டப்பட்ட சுற்றுமதில் ஆளுநரத்திற்கு மேலான தாயிருந்தது. அதன்மேலேபடிந்து படிந்து கருமையேறிக் கனத்துக்கிடந்த பாசியின் தடிப்பம் மதிலின் நூற்றாண்டு கடந்த வயதைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. மதிலுக்கு மேலால் தூங்கு செம்பரத்தம்பூக்கள் மாந்திரிக்கத்தின் இழைகளாய் வெளியேதொங்கி அசைந்து கொண்டிருந்தன.

உள்ளே அவர் சென்றபோது கைமணி கிணுகிணுத்துக் கேட்டது. வீட்டின் பின்புறத்தில் தூண்டாமணிவிளக்குகள் மினுக்கின. கோவிலின் அமைவும், மரங்களின் செறிவும் அவரை மௌலியிச்சுத்துக்கு உள்ளாக்கின.

நவநீதத்தை குளித்துவரச் சொன்ன அப்யர், எலுமிச்சம் பழம் சுற்றி வெட்டிப்பார்க்க, பிளந்து இரண்டாய்க் கிடந்த பழத்தின் விதைகளில் வசியத்தின் அளவும் வீர்யமும் கறுப்பாய்ப் படிந்திருக்கக் காணக்கிடந்தது.

அதில் அப்யரே ஆக்சரியப்பட்டபடிதான் நவநீதத்திற்கு காப்பு நூல் கட்டினார். குடும்பத் தையே மறக்கச் செய்யுளவு நவநீதத்தின் மேல் வீச்சுப்பட்டிருந்த கட்டு வசியத்தினைச் சொல்லி, அவரை அடுத்த வெள்ளிவரை அங்கே தங்க வேண்டுமென்றார். ‘அதுக்குள்ள வசியத்தை முறிச்சிடுவன். ஆனா எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நவநீதம் கேற்றறைத் தாண்டி வெளிய போகக்குடாது. இப்ப நான் கையிலகட்டிவிட்ட காப்பு ஓரளவுக்குத்தான் இவருக்குப் பாதுகாப்பு, கவனம்.’

எல்லாம் கேட்ட நவநீதம் அப்பாவியாக முகத்தை வைத்துக் கொண்டு தலையை ஆட்டினார்.

எல்லாம் நல்லமாதிரி நடந்து கொண்டிருக்க மாயை வலைவிரித்த அந்த ஏழாம் நாளிபிறந்தது. அன்றைய பகலில், தாயார் வீட்டில் விட்டுவந்த வெள்ளிநாயகியின் முத்த பிள்ளை சைக்கிளில் மோதுண்டு காயம்பட்டிருக்கிறானென்ற செய்தி

யைக் கொண்டு அவளது தம்பி காசி அங்கே வந்தான்.

செய்தியறிந்தவள் துடித்தாள். வெகு நேரத்தின் பின்அவளது புலம்பலம்ட்டும் அனுக் கமாய்க் கேட்டது: ‘வீட்டு ஆம்பிள சரியா இருந்திருந்தா இந்த இடியெல்லாம் ஏன் என்ற தலையில் விழப்போகுது?’

எல்லாம் கண்டுகொண்டும் கேட்டபடியும் அவர் மெளனமாய் தலைகுனிந்து அமர்ந்திருந்தார். தன் துடிப்பினைக் காட்டுவதற்குக்கூட அவருக்கு இயலாதிருந்தது.

செய்தி கொண்டுவந்த வள்ளிநாயகியின் தம்பி, ‘நீ சனிக்கிழமை காலமயே எல்லாம் முடிசுக்க கொண்டுவாக்கா. போட்ட தையலோட அவன் இப்ப விளையாடிக்கொண்டுதான் திரியறான்’ எனச் சொன்னபோதும், வள்ளி நாயகியால் அடங்கியிருக்க முடியவில்லை. எப்படியும் மாலைக்குள் வந்துவிடுவதாக அப்யரம்மாவிடம் சொல்லிக்கொண்டு காசியுடன் வீடு புறப்பட்டாள்.

அன்று மாலை அவள் பொழுது சாய்கிற வேளையில் வேர்த்து விறுவிறுத்து அப்யர் வீடு வந்தபோது நவநீதம் அங்கே காணப் படவில்லை.

அப்யரம்மா சொன்னது கேட்டு வள்ளிநாயகி திடுக்கிட்டுப் போனாள்.

தனது கட்டளையை மீறி நடக்குமிடத்தில் வெகுண்டு உடனேயே பையைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே ஒடுவென விரட்டுவதுதான் பசுபதி அப்யரின் இயல்பு. அன்றைக்கு ஏனோ அவளைப் பார்த்தபடி தின்னைக் கதிரையில் நிலைகுத்தி அமர்ந்திருந்தார். அவள் இதயமாய் நின்று துடித்துக்கொண்டிருப்பதை அவரால் உணர முடிந்திருக்கவேண்டும்.

பிறகு அவளை கிட்ட வரச்சொன்னார்: ‘நீ அழவேண்டாம். கடைசிநேரத் தில இப்படித்தான் வசியம் ஒரு வெறியோட ஆளை வெளிய இழுத்துக்கொண்டு ஒடும். என்டாலும் இந்த ஆறு நாளாய் விட்டிருக்கிற காப்பு மந்திரம் நவநீதத்தோட கூடியிருக்கு. அது ஆளைத்திருப்பிக் கொண்டுவர தெண்டிசுக் கொண்டுதான் இருக்கும். எதுக்கும் காய் வெட்டுற நேரம்மட்டும் பொறுத்துப்பார். நவநீதம் வந்தாலும் வரும்.’

‘இனி வேண்டாம், அப்யா’ என்றாள் மெளனமாய் நின்றவள்.

‘ஏன்? அப்யர் திகைப்போடு கேட்டார்.

‘கூடித் திரியிற ஆக்களாலதான் அந்தமாதிரிக் கெட்ட சகவாசம் இந்த மனிஷனுக்குவந்துதெண்டு நினச்க இருசு கூட்டிவந்தன். எல்லாம் நல்லமாதிரி முடியிறதுக்கு ரண்டு நாள் இருக்கேக்க இப்பிடி

சமன்களும் சமனிலிகளும்

கிழித்துச் சற்றப்பட்ட
சாக்குகளைசோக்காகத் தாண்டி-கோரக்
கொடுக்குவூலைழுத்து
இருத்தம் குத்துக் குத்துதே
பருத்துத் திரியும்
முதலாளித்துவுள்ளடைகள்
வாண்மைத்துவம் பேசுகின்றன

முட்களைச் சப்பிச் சப்பியே
வாய் கிழிந்துவழியும்
இருத்தத்தினாடே-மீண்டும்
முள் சுவைக்கமுயலும்
சிவிங்கிள் போல
உடல் கிழித்துச் சுவைத்துக்கும்
ஐசிப்பனியுடே-மீண்டும்
பெண்ணின் மென்மைதகர்த்து
சிருவிலக்கிழுள் ஸேஞ்சும்
பயணங்கள் சொல்லும்
எங்கள் வாண்மையை

ஏணைக் குழந்தைஅழுகையிலே
முலைசுரந்து மடி நனைக்கும்
பாலைஜிட்டமுடியாத
உத்தரிப்பை
மார்புச் சேலைக்குள்
மறைத்துக் கொண்டே
கூடைநிறைக்கும்
கைகள் சொல்லும்
எங்கள் வாண்மையை!

கண்ணும் வானும்
உன்றாய் கிருட்ட - இரங்கிவருகையிலே
சறுக்கியசரிவான்றைச் சாதகமாக்கி
உதவிக்குவந்தகங்காணியின்
உள்நோக்கையுட்த்தறிந்து
எதிர்க்கும் பெண்மைசொல்லும்
எங்கள் வாண்மையை

பச்சைச்சட்டு
பச்சைச் பாஷைகள்
பச்சைச் செழிகள்
பச்சோந்திப் பார்வைகள்
எல்லாம் கிவைசம்
பெண்களுக்கு!
பச்சைத்தாள் கேட்டபோது
மாத்திரம் - பெண்ணுக்கு
பதினெட்டுக் கிலோபரித்து
வாண்மைகாட்டு - என
வாதிடும் நீயும்
தோட்டத்துள்ளடைகளும்
முள்ளந்தண்டிலிகளுக்குச்
சமன்தானே!

பெண்ணுக்குலைணை
சமாக்காதோ - சமகாலத்தில்
அவள் அதற்கும் மேஹாஸமனில்.

பிரியா இளாங்கோ
நுண்கலைத்துறை,
கிழுக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

திரும்பவும் எடுபட்டுடையிருக்கெண்டா,காப்புக்
கட்டி வீட்டை கூட்டிக்கொண்டு போனாப் பிறகும்
அந்தாள் திரும்ப அவளிட்ட ஒடுமு'.

அய்யர் மௌனமாயிருந்தார். பிறகு மனத்
துள் என்ன கணக்குத் தீட்டினாரோ, அவளைக்
கேட்டார்: 'என்னில உனக்கு நம்பிக்கை
இருக்கோ?'.

'அதாலதான அய்யா, இஞ்ச கூட்டி வந்த
னான்.'

'ம். இந்தமாதிரிவசியங்களைப் பற்றி
எனக்குத் தெரியும். அதை அழிக்கிற விதமும்
தெரியும். அதாலதான் சொல்லுறன். இது வசியம்
முழுக்கவுமாய் முறியிற கடைசிநேரம்.அதுதான்
ஆளை இமுத்துக்கொண்டு இப்பிடி ஒடியிருக்கு.
எண்டாலும் நவீந்தம் தெளியிறதுக்கு ஒரு
நொடிப் பொழுதிருக்கு. அதிலெதுளிஞ்சிட்டா,
இன்டைக்கு காய் வெட்டிற நேரத்துக்குள்ள
ஆள் இஞ்ச திருப்பிவரும். அப்பிடி வராட்டி...

காலமை பையை எடுத்துக்கொண்டு நீ வீட்டோ'

பசுபதி அய்யர் எழுந்து உள்ளே போய் விட்டார். அய்யரம்மா ஒரு பரிதாபமான பார்வையை அவளில் வீசியபடி அய்யரைப் பின்தொடர்ந்தாள்.

அப்போது கேற் திறப்பட்ட சத்தம் கேட்டது. வள்ளிநாயகி திரும்பினாள். நவநீதம் வந்துகொண்டிருந்தார்.

அவளது சிவந்த கண்களைப் பார்த்து சிரிக்கமுயன்றார். 'உன்னையும் காணம்... விசராயிருந்திது... அதுதான் ஒரு சிகரட் பத்தலா மெண்டு வெளிய போனன்... சுத் திவர கடையொண்டியும் காணேல்லை... அப்பிடியே நடந்து நடந்து போயிட்டுப் பாத்தா... திரும்பி வாற பாதையை விட்டிட்டன்... அப்பிடியே கன நேரமாய் அலைஞ்சு...'

அவரையே பார்த்தபடி நின்றிருந்தாள் வள்ளிநாயகி. நம்பினாளோ இல்லையோ, ஒன்றும் பேசவில்லை.

வெள்ளிக்கிழமை காய்வெட்டி செய்ய வேண்டிய இறுதி வசிய முறிப்புக் காரியங்களைமுடித்து நவநீதத்தை அவள் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தாள்.

1985க்குமேல் அவர்கள் நாட்டிலிருக்க வில்லை.

வள்ளிநாயகி அந்த ஏழாம் நாளில் பொங்கி யெழாமல் ஏன் மெனனம் காட்டினாளென்ற புதிர் நீண்டகாலம் அவரிடத்தில் இருந்தது. கடைசியில் எல்லாவற்றையும் அவள் மறந்துவிட்டாளென்ற நம்பிக்கையுள் மூழ்கிப்போனது. ஜேர்மனி சென்ற பிறகு குடும்பச் செழிப்புக்கான அவளது உழைப்பின் பங்கு அவரது நினைப்பை மேலும் உறுதிப்படுத்தியது.

ஆனால் இப்போது அவருக்குள் பயம் முளைத் திருக்கிறது, அவள் அவரை மன்னித்திருந்தாலும் எதையும் மறந்திருக்க வில்லையென.

அந்த இடம் பழைய ஞாபகங்களை அவளில் கிளறிவிட்டிருக்கநிறைந்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த நினைப்பில் எந்த மனைவியும்தான் அவ்வாறான மனவுளைச்சலில் தப்பிவிட முடியாது.

புறந்திரும்பிப் படுத்திருப்பவளைப் பார்த்தபடி இருப்பதில் சலித்து, தலையை நிமிர்த்தி மனைவியிடம், "என்ன, நித்திரையோ?" என்றார் அனுங்கும் குரலில்.

அவள் திரும்பாமலே அசைந்தாள். பிறகு, "இல்லை. முழிப்பாய்த்தான் கிடக்கிறன்" என்றாள்.

"வேறு ஒண்டுமில்லையே?"

"வேறுயென்ன இருக்கு?" அப்போதும் தன்னை ஒளித்திருக்கத் தயாரானவளாய் அவள் திரும்பினாள். "அந்த செம்மணிச் சுடலைக்குள்ளதான் அந்தளவு சனங்களையும் சாக்கொண்டு ஆழிக்காறன் புதைச்சு வைச்சான்? அதைத்தான்யோசிச்கக்கொண்டு கிடந்தன்."

"ஓ... அதுவோ...?" என்றார் அவர்தான் அவசரப்பட்டு வேறு சாத்தியங்களை எண்ணி விட்ட கலக்கம் தெளிந்துபின், "அதில் ஒரு கொலையில் சம்பந்தப்பட்ட ஆறு ஆழிப் பொலிக்கு தூக்குத் தண்டனையெல்லே கிடைச்சது, தெரியுமோ உனக்கு? கிருஷாந்தி யெண்ட அந்தப் பள்ளிக்குடப் பெட்டை..." எனக் கட்டிலில் எழுந்திருந்து அவர் கதை சொல்லத் தொடங்கினார்.

வள்ளிநாயகி கேட்டுக்கொண்டு கிடந்தாள். எத்தனை இரவுகளில் அவள் தூக்கம் இடறுப் பட்டாள்! எத்தனை கணவுகளில் அவளது மெல்லிய சிவந்த உடம்பின் வெறித்த அழகு ஆளுமைகளை அர்த்தமற்றதாக்கிய பளபள பாம்புகள் மகுடியின்றி ஆடிப் போயின! அவள் எல்லாம் மறக்க முயற்சித்துக்கொண்டிருந்தான்தான். ஆனால் அவை அன்றைக்கு பசுபதி அய்யரின் வீடிருந்த இடத்தைக் கடந்தபோது சிலிர்த் தெழுந்துவிட்டன.

அதுவரை தன் உட்கனலை அடக்கிருக்க காரணமாயிருந்த குடும்பமென்ற பிரமாண்டம் அப்போதும் அவள் அடங்கக் காரணமாயிற்று. கறந்தபால் முலைக் கோராது! அவளது முனக்கலை நவநீதம் கேட்டிருக்கவில்லை.

நவநீதம் கதையைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஆழமும் தமிழும்

ஆழத்து சித்த மருத்துவ நூல்களிலே நஞ்சையல் (Toxicology) பற்றி கிடைக்கின்ற அதிபழைய நூலாக அழுதாகரும் அமைகின்றது. இதைத் தந்த வருதாங்குதார், சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம், பிள்ளையார் கதை போன்ற நூல்களைம் எழுதிய சன்னாகத்தைச் சேர்ந்த பெரும்புலவர் ஆவார்.

துமிழ்ப் பிரதேச செயலகங்களினுடோக் நூல்விபரப்பட்டியல் வெளியீடுகள்

என்.செல்வராஜா
நூலகவியலாளர்,
லண்டன்

நூலகவியலின் தந்தை என்று விதந்துரைக்கப்படும் அமரர் எஸ்.ஆர். இரங்கநாதன் அவர்கள் நூலகவியலுக்கான பஞ்சசீலத்தை வகுத்திருந்தார். அந்த ஜந்து விதிகளும் பின்வருமாறு:

- அ) நூல்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியவை.
- ஆ) ஒவ்வொரு வாசகருக்குமுறிய அவரது நூல்.
- இ) ஒவ்வொரு நூலுக்குமுறிய அதனுடைய வாசகர்.
- ஈ) வாசகரின் நேரம் பேணப்படல் வேண்டும்.
- உ) நூலகம் ஒரு வளர்ச்சியடைகின்ற நிறுவனமாகும்.

ஒரு நூலின் இருப்பையே அறியமுடியாத வாசகனால் அதனை இலகுவில் கண்டிவது சாத்தியமில்லை. நூலகமே அதற்கான வாய்ப்பினை அவருக்கு வழங்குகின்றது. ஒரு துறைசார்ந்த அறிவைத் தேடும் வாசகருக்கு அத்துறையில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள நூல்கள் பற்றிய தகவல்களைக் குறிப்புவரையுடன் சேர்த்து வழங்கினால் அவர் தனது தேடலுக்கான நேரத்தையும் மீதப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அத்துடன் தனது தேடலைத் துல்லியமான தகவல்களுடன் தேடித்திரியலாம் அல்லவா? சரியான தலைப்பையே தெரிந்து கொள்ளமுடியாமல் நூலகத்தை நாடும் எத்தனை வாசகர்களை நாங்கள் அன்றாடம் சந்தித்து வருகிறோம்?

ஒரு நூலை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதென்பது ஆசிரிய வெளியீட்டாளராகிய ஒரு ஈழத்து எழுத்தாளனுக்கு வலிமிகுந்த பணியாகின்றது. அப்படித் தன் நிதியையும், நேரத்தையும் அறிவையும் பயன்படுத்தி வெளியிடப்படும் நூலொன்று அதற்குரிய வாசகனைச் சென்றடைய முடியாமல் நூலகத் தட்டுகளில் யாரும் தீண்டாது தேங்கிக் கிடக்கும் அவல் நிலைமை காணப்பட்டால், அதனால் இருசாராருமே பாதிக்கப்படுவர். நாளாந்தம் வெளிவரும் நூல்களினால் நூலகங்களும் நாளாந்தம் விரிவடைந்து செல்கின்றன. அன்றாடம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் நூல்கள் அனைத்தையும் தேடியறியும் வாய்ப்பினை வாசகர்கள் மாத்திரமல்லாது நூலகர்களும்தான் இழந்துவருகின்றார்கள். இதற்கு நூலகர்களின் அக்கறையின்மை மாத்திரமல்ல. நிர்வாகக் குறைபாடுகளும், தவறானதும் பொருத்தமற்றதுமான நூல்தேர்வுப் பொறி முறைகளும் காரணமாகின்றன.

மேற்கண்ட பின்னணியிலேயே Bibliographies எனப்படும் நூல் விபரப் பட்டியல்களின் தேவைபற்றி இன்று இலங்கையில் உரத்துப்பேச வேண்டியுள்ளது. மேலைத் தேய நாடுகளைப் போலன்றி, இலங்கையில் நூல் விபரப்பட்டியல்களின் தேவையானது, பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் மத்தியில்கூட இன்று உணர்ப்படாதிருப்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

துறைசார் நூல் விபரப்பட்டியல்கள், அவ்வத்துறைகளில் பயிலும், அல்லது பயிற்றுவிக்கும் இருசாராருக்குமே தமது துறைசார்ந்த விரிவான பார்வையை வழங்குகின்றன என்பதை யாரும் மறுத்துரைக்கமுடியாது. சிறுவட்டத்துக்குள் நின்று தன் துறையைக் கற்பவர்களுக்கு விரிவான

பார்வைக்கு வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சுவன் நூல் விபரப் பட்டியல்களும் கூட்டிகளுமே.

இலங்கை நூலகங்களில் என்னைச் சந்திக்கும் அறிவுஜீவிகளிடம் 2002இலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் ‘நூல்தேட்டம்’ பற்றிக் கேள்வி எழுப்பினால், நூல் தேட்டம் என்ற ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசியத்தின் நூல்விபரப்பட்டியலின் இருப்புப் பற்றி அதிகம் அறியாதவர்களாகவே உள்ளனர். நூல்தேட்டத்தின் வரவு பற்றித் தெரிந்திருப்பவர்களும், அதனை இதுகாலவரையில் பார்வையிடுவதில்கூட அக்கறையில்லாதவர்களாக உள்ளதையும் அவதானிக்க முடிந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் உயர்பதவியிலிருக்கும் ஒருவர், தான் எழுதிய உசாத்துணை நூல்கள் பற்றிய நூலொன்றில் நூல்த்தேட்டம் பற்றிய விபரணையில் அது ஒரு வர்த்தக நூற்பட்டியல் என்று குறித்திருப்பது என் மனதை வேதனைக் குள்ளாக்கியிருந்தது. 13000 நூல்கள் பற்றிய தகவலைத் தாங்கி, இன்னும் வளர்ந்துசெல்லும் இந்த ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசிய நூற்பட்டி யலுக்கும் வர்த்தக நூற்பட்டியலுக்கும் வேறுபாடு அறியாதவர்களாகவே நாம் இருக்கின்றோம். இது ஆரோக்கியமானதா?

நூல்தேட்டம் 2002ஆம் ஆண்டு தனது முதலாவது தொகுப்பினைக் கண்டது. இன்ற எவில் 13 தொகுப்புகளின் வாயிலாக தமிழ் மொழியில் உலகளாவியர்தியில் வெளிவந்த ஈழத்தவரின் 13000 நூல்களைப்பற்றிய தகவல் களை வகுப்புவாரியாக, குறிப்புரையுடன் பதிவுசெய்துவைத்துள்ளது. இலக்கியம் மாத்திரமல்லாது அனைத்துத் துறைகளையும் இது உள்ளடக்குகின்றது. லண்டனில் நடைபெற்ற அறிவோர் கூடலொன்றில், தமிழகத்தின் தமிழ்நின்ற முனைவர் அரசு வீராசாமி அவர்கள் நூல்தேட்டத்தின் பெருமையை எடுத்துரைத்து தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஈழத்து இலக்கிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்பவர்கள் நூல்தேட்டத்தைத் தமது முக்கிய தேடல் வழிகாட்டியாகக் கொள்வது நன்று என்றார். நூல்தேட்டத்தை பார்வையிடுவதால் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வினை விரிவாக ஆய்வாளர்கள் மேற்கொள்ளலாம் என்றார். முன்னாள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறைத்தலைவரான கலாநிதி துரை மனோகரன் அவர்கள் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடந்த

நூல்தேட்டம் அறிமுக நிகழ்வொன்றிலும் இதனையே குறிப்பிட்டிருந்தார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆய்வு மாணவர்களிடையே நூல்தேட்டத்தின் பாவனையை அதிகரிக்கச் செய்வதால் அதன் நன்மையினை இளம் ஆய்வாளர்கள் அனுபவிக்க வழிசெய்யலாம் என்பதை எத்தனை பல்கலைக்கழகப் புத்திஜீவிகள் நம்புகிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை.

பொதுவாகவே இன்று வெளிவரும் இலக்கியம் சாராத, துறைசார் நூல் வெளியீடுகளில் நூல் விபரப்பட்டியல்களின் வெளியீடு என்பது விரல்விட்டெண்ணக்கூடிய அளவிலேயே காணப்படுகின்றன. பெரும் பாலும் அவை நூலகவியல்கல்வியைத் தொடரும் இடைநிலை, உயர்தர நூலக மாணவர்களுக்கான பரீட்சைகளுக்கான ஒரு தேவைக்காகத் தயாரிப்பதுடன் முடங்கிவிடுகின்றன.

இந்த அனுபவம் மிகக் நூலக மாணவர்கள் கூடத் தாம் நூலகர்களான பின்னர் நூல் விபரப்பட்டியல்கள் தயாரிக்கும் பணியைத் தொடர்வதில் அக்கறை காண்பிப்பதில்லை. குறைந்தபட்சம் தமது நூலகம் அமைந்துள்ள பிரதேசசபை எல்லைக்குட்பட்ட புவியியல் நிதியான எல்லைக்குள் வாழ்ந்த, வாழும் அறிவுஜீவிகளின்/படைப்பாளிகளின் நூல் களையும், அவர்களதும், அவர்கள் பற்றியது மான பிற கட்டுரை ஆக்கங்களையும், தத்தமது பிரதேச வரலாறுகள் குறித்த நூல் களையும், ஊடகங்களில் வழிவந்த கட்டுரை களையுமாவது தத்தமது பிரதேச கலாசார அபிவிருத்தியூத்தியோகத்தர்களின் உதவியுடன் ஆண்டு மலர்களாகத் தொகுத்துப் பிரசுரித்து வரலாம். ஓவ்வொரு ஆண்டும் இப்பட்டியல்கள் இற்றைப்படுத்தப்பட்டு வெளியிடப்படலாம். இதற்கான அறிவுறுத்தல்களை பிரதேச செயலாளர்கள் வழங்கினால் என்ன என்ற கேள்வி எழுமிடம் எழாமல் இல்லை. இப்பொழுது வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் பிரதேச மலர்களை காத்திரமானவையாகக் கீழ்த்தையை தகவல் களஞ்சியங்களை உள்வாங்கிக்கொள்ள, பிரதேச மலர்களின் தொகுப்பாளர் குழுக்கள் முன்வரவேண்டும்.

இவ்விடத்தில் பிரதேசம் சார்ந்த நூல்விபரப் பட்டியல் தொகுப்புப்பற்றிய முக்கிய வழி காட்டலையும் இங்கு பதிவுசெய்வது பொருத்த மானது. பிரதேசம்சார் நூற்பட்டியல்கள் இரண்டு வகைப்படுகின்றன. முதலாவது, ஒரு குறித்த

புவியியல்வரையறைக்குட்பட்ட பிரதேசம் தொடர்பான நூல்கள், அல்லது அத்தகைய நூல்களையும் அப்பிரதேசம் தொடர்பாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளையும் பற்றிய நூல்விபரப்பதிவுகளைக்கொண்டு ஒழுங்க மைக்கப்படும் நூற்பட்டியல்கள் இவ்வகைக் குள் அடங்கும். இதில் நூல்களையோ கட்டுரை களையோ ஆக்கியவர்கள் அப்பிரதேசத்திற் குரியவர்களாக இருக்கவேண்டியதில்லை.

இரண்டாவது வகையான (விரிவான) பிரதேச நூல்விபரப்பட்டியல், ஒரு குறித்த புவியியல்வரையறைக்குட்பட்ட பிரதேசம் தொடர்பான நூல்களுடன், அப்பிரதேசத்தின் எழுத்தாளர்கள் எழுதிய நூல்கள்/கட்டுரைகள், அப்பிரதேசத்து இலக்கியவாதிகள், கலை ஞர்கள் மற்றும் பல்துறை அறிஞர்கள் பற்றிப் பிற்ரால் எழுதப்பட்ட நூல்கள்/கட்டுரைகள் என்பன அடங்கும். இத்தகைய நூற்பட்டியல்கள் ஒரு பிரதேசம் சார்ந்த பன்முகத் தகவல்களையும் விரிவாக உள்ளடக்கும்.

பொது நூலங்களும் ஒக்டோபர் வாசிப்பு மாதங்களை கலை கலாசார உரை நிகழ்வுகளுக்கு மாத்திரம் ஒதுக்கி வைக்காமல், இத்தகைய அறிவார்ந்த தொகுப்பாக்கங்களையும் தயாரித்து ஒரு சிறு நூலை வெளியீடாக வெளியிடுவதை நூலாக விரிவாக்க சேவைகளில் ஒன்றாகக் கைக்கொள்ளலாம். எதையும் பிரதேச சபைச் செயலாளர்களினதும், தவிசாளர்களினதும் அறிவுறுத்தல்களாகப் பெற்றுச் செயலாற்றும் வழக்கத்தையே பெரும்பாலான எமது பொது நூலாகர்கள் கைக்கொள்வதால், செயலாளர்களும், தவிசாளர்களும் இப் பணியை அவர்களுக்கு வழங்கும் நிரந்தர அறிவுறுத்தல் களுள் சேர்த்துக்கொண்டால் நூலாகர்களது செயற்பாடுகள் சலபமாகும்.

நூல்விபரப்பட்டியல்கள் பல வகையின. பெரும்பாலும் நாம் அறிந்திருப்பது தனிநபர் தொடர்பான நூல்விபரப்பட்டியல்களும், பிரதேசம் சார்ந்த நூல்களின் விபரப்பட்டியல் களும் சுர்சிகைகளுக்கான சுட்டிகளுமேயாகும். இந்நிலையில் துறைசார்ந்த நூல்விபரப்பட்டியல் ஒன்றை வெளியிடுவதென்பது எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் முயற்கொம்பாகவே அமைகின்றது. வெளிவரும் ஒரு சில பட்டியல்களும் விரிவான தேடலின்றி அரை அவியல்களாகவே ஏனோ தானோ என்று அமைந்துவிடுகின்றமை வருந்தத்தக்கது.

இந்நிலை மாறி, பிரதேச ரீதியான நூல் விபரப்பட்டியல்களை உருவாக்க முன்வரும் பிரதேச நூலகர்களுக்கு நூல்தேட்டம் என்றென்றும் உறுதுணையாக இருக்கும். நூற் பட்டியல்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த அறிவுஜீவிகளும், நூலகப் பொறுப்பாளர்களும் இது பற்றிய உரையாடல்களை பிரதேச சபைச் செயலாளர்களிடம் தொடங்குவதுடன், எதிர்காலத்தில் தமிழ்ப்பிரதேசத்துக்கள் இத் துறையில் முன்னோடிகளாகத் திகழ வேண்டும் என்ற திடசங்கல்பத்தையும் எடுத்துக் கொள்வோம். இன்று பல்வேறு காரணங்களுக்காக மாற்றியமைக்கப்படும் புவியியல் எல்லைகள், வனஜீவராசிகள் திணைக்களத்தின் ‘கூருள் சார்ந்த’ எல்லை நிர்ணயிப்புகள், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தோன்றும் திழர்ப் பொத்த ஆலயங்கள், படிப்படியாக அழிந்துபோகும் தமிழரின் பூர்வீகக் கிராமங்கள் என மாறிவரும் சூழலில்எமது தாயகப் பிரதேசங்கள் பற்றிய ஆவணப்படுத்தல் என்பது மிக முக்கிய மானதாகப் பார்க்கப்படவேண்டும். மாற்றங்களை வெறும் பார்வையாளர்களாக நின்று வேடிக்கை பார்க்கப் போகின்றோமா? அல்லது எம்மாலான முயற்சிகளின் வழியாக அடுத்த தலைமுறையினருக்கு எமது தாயகப் பிரதேசங்களைப் பற்றிய வரலாற்றாதாரங்களைத் திரட்டி வைத்துவிட்டுச் செல்லப் போகிறோமா என்பதை நாங்கள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். மற்றவர் அல்லர்.

○○○

பகிள்வோம்....

ஸமுழ் தமழுழ்

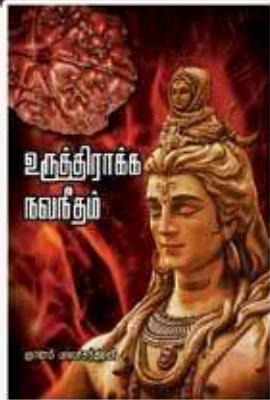

காரைநாகர் யயாக்கூடல் ஊரிலே பிறந்த அல்லன் ஏர்தாம் (1865-1922) அவர்கள், 1910ஆம் ஆண்டு தோன்றிய வால்நட்சத்திரம் தொடர்பாக ஆய்வுகளை நிகழ்த்திக் காட்டியமைக்காக இலண்டன் F.R.A.S. என்ற சங்கத்தின் மகிமை அங்கத்தவராகச் சேர்க்கப்பெற்றார்.

இவர், ஆனல்ட் சநாசவம்மின்கள் இறந்த பின்னர் புகழ்பெற்ற உதயதாரகை பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகவும் (1897-1909) விளங்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அயிந்துரை

உந்திராங்க நாந்தம்

சைவசமய சின்னங்கள் மூன்றினுள் ஒன்றாக விதந்து போற்றப்படுவது ருத்ராக்ஷம். சைவர்கள் என்றும் அனிந்திருக்கவேண்டும் என்ற குறிப்பு சைவசமய நூல்கள் பலவற்றில் உள்ளது. சைவர்கள் அல்லாத இந்து சமயப் பிரிவினர்களும்கூட ருத்ராக்ஷத்தைப் புறம்தள்ளாது போற்றுகின்றனர். அதாவது கீழைத்தேய வாழ்க்கை நெறியாகிய சனாதனதர்மத்தில் ருத்ராக்ஷம் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது.

சமயசின்னமாக மட்டுமல்லாமல் மருத்துவத்துறையில் பயன்படும் பொருளாகவும் இது உள்ளது. சித்த, ஆயுர்வேத வைத்திய நூல்களில் ருத்ராக்ஷம் ஒரு மருந்துப் பொருளாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

இதன் தோற்றும் புராணங்களில் விரிவாகப் பேசப்படனும் அதற்கும் முந்திய நூல்களிலும் ருத்ராக்ஷம் பற்றிய குறிப்புக்களைக் கண்டறியும் தேடல்கள் நடைபெறுகின்றன. யுகங்கள்தோறும் சிருஷ்டிகள் மீண்டும் மீண்டும் நடைபெறுவதால், தெய்வங்களின் தோற்றும் பற்றிப் பலவித கதைகள் உள்ளதைப்போல ருத்ராக்ஷம் பற்றியும் காலம் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி பலவித கதைகளும் தகவல்களும் உள்ளன.

இன்று இவையெல்லாவற்றையும் கடந்த நிலையில் அறிவியல்பூர்வமான - விஞ்ஞானர்த்தியான ஆய்வுகளும் சர்வதேச மட்டத்திலான ஆர்வங்களும் ருத்ராக்ஷம் பற்றி நிகழ்கின்றன என்பதே நமக்குப் பெருமையான விடயம்.

ருத்ராக்ஷத்தின் மகிழ்ச்சிபற்றித் தனித்து விளக்கும் நூல் களும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு விதமாக வெளி வந்திருக்கின்றன. ஆனால், இன்று நமது கைகளில் தவழும் இந்த ருத்ராக்ஷ நவநீதம் என்ற நூல் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒருவகையில் வெளியாகின்றது. முன்னைய அத்தனை நூல்களிலும் சொல்லப்பட்ட விடயங்கள் பாற்கடலாக அமையுமாயிருந்தால், அந்தப் பாற்கடலில் கடைந்து திரட்டியெடுத்த வெண்ணெய்யாக (நவநீதம் - வெண்ணெய்) இந்த நூல் திகழ்கிறது.

பொதுவாக, பாலச்சந்திரனின் எழுத்திலே இரண்டு முக்கிய தன்மைகளை நான் கண்டு போற்றுகிறேன்.

கலைஞர் கோப்யா சிவம்
ப. ரிவானந்த ரம் BA (Hons)

(வித்தியாடுஷணம், சநக சீரோமனி நிதுமந ரூ)

மரபுகளைப்போற்றி - அவற்றைப் பேணி - அடுத்த தலைமுறைக்கு வழங்குகின்ற இயல்பு முதலாவது. இரண்டாவது, முற்றிலும் புதுமையான வழங்கல் முறையை (presentation) கையாள்வது. அங்கோர் வாட் ஆஸ்யத்தைப்பற்றி எழுதினா வென்ன, சித்திரக்கவிகளைப்பற்றி எழுதினா வென்ன, திருவாசகத்தில் உவமை பற்றி எழுதினா வென்ன இன்றைய நவயுக இளைஞர்களும் அவற்றை விரும்பி வாசிப்பர். அது இந் நூலாசிரியருக்குரிய தனித்திறமை. பழை மைக்கும் புதுமைக்கும் 'பால'மாக அவர் இருப்பதால் பாலச்சந்திரன் என்ற பெயரும் அவருக்கு மிகவும் பொருந்துவதை எண்ணி நான் வியப்படைகிறேன்.

இந்த நூலில் அவர் ஜந்து முக்கிய பணிகளை செய்கின்றார்.

1. தேடல் - ருத்ராகஷம் பற்றிய சகல நூல்களையும் தகவல்களையும் தேடிப்பிடித்து, ஆராய்ந்து சேகரித்திருக்கிறார்.
2. உணர்தல் - நடைமுறையில் தாமே நேரடியாகப் பல இடங்களுக்கும் சென்று ருத்ராகஷத்தின் அனைத்து வகைகளையும் தம் கண்களால் பார்த்து இயன்றவரையில் அவற்றில் பல ரகங்களைப் பெருந்தொகைச் செலவில் தேடிப் பெற்று தமது பொக்கிழொகாப் பாதுகாத்து வருகிறார்.
3. அனுபவித்தல் - அவற்றின் பயன்களை பலகாலமாக பலவிதமுறைகளில் (அனிதல், ஜபமாலையாகப் பயன் படுத்துதல்.....) கையாண்டு அனுபவித்திருக்கிறார்.
4. தெளிதல் - விஞ்ஞான முறையில் ருத்ராகஷங்களை ஆராய்ந்து போலிகளைக் கண்டறிந்து அறி வியல் ரீதியாக உண்மையான ருத்ராகஷங்கள் பற்றிய தெளிவை அடைந்திருக்கிறார்.
5. பகிர்தல் - அத்தனையையும் தெளிவாக, எளிமையாக, செயல்முறை விளக்கங்களுடனும் படங்களுடனும் நம்மோடு பகிர்ந்துகொள்கிறார்.

பொதுவாக நாம் பல நூல்களைப் படிக்கும்போது தகவல் தொகுப்பாக மட்டும் அவை அமைவதைப் பார்க்கிறோம். பல ஆய்வுக்கட்டுரைகள்கூட, “கரடியைக்

கண்டவனைக் கண்டேன்” என்றவகையில் எழுதப்படுவையாக இருப்பதுண்டு ஆனால், இந்த நூலைப் படித்து முடிந்தும் ஒர் ஆய்வுக்காட்டுவூர் சென்று வந்ததைப்போல, அல்லது ஒரு கண்காட்சிக்குச் சென்று வந்ததைப்போல உணருமிக்கிறது. இன்னொரு விடயத்தையும் குறிப்பிடவேண்டும். ஆய்வு கூடத்தினுள் சென்று வரும்போது அவர்கள் தரும் ஆய்வுக் குறிப்புக்களை வீட்டிற்கு வந்து மீண்டும்மீண்டும் படிப்பதுபோல, அல்லது கண்காட்சிக்குச் சென்று வந்தால் அங்கு கிடைத்த தகவல்களை மீண்டும் அசைபோடுவதுபோல, இந்த நூலை ஒருமுறை படித்தபின் சிறு இடைவெளிவிட்டு மீண்டும் சில தடவைகள் படித்தால் பல விடயங்களை உள்வாங்கி நடைமுறை வாழ்க்கையில் பயன்கொள்ளுமிடியும்.

இன்னொரு குறிப்பை எழுதாமல் இருக்க முடியாது. “யார் ருத்ராகஷம் அனியலாம், யார் அனியக்கூடாது?” என்று, அல்லது “எப்போது ருத்ராகஷம் அனியலாம், எப்போது அனியக்கூடாது?” என்ற கேள்விகள் எப்போதும் உண்டு. “யாவரும் எப்போதும் அனியலாம்” என்ற குறிப்பு மிகப் பழைய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை பல நூல்களில் காணப்படும் அதே நேரத்தில், ருத்ராகஷம் அனிபவர்களுக்கான தகுதிப்பாடுகள் பற்றியும், அனியப்படும் காலங்கள் பற்றியும் பல இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளைப் பழைய நூல்கள் தருகின்றன என்பதையும் மறுக்கமுடியாது. இந்நூலைப் படித்து முடித்தபிற்கு அதற்கான விடை கிடைக்கலாம் என்பதோடு, ருத்ராகஷத்தைப் பயன்படுத்தும் ஆவல் எழுவதையும் தவிர்க்கமுடியாது.

ஒவ்வொரு சின்னச்சின்னச் சுகங்களைப் பெறுவதற்காக, வாழ்க்கையில் நாம் அவ்வப்போது எத்தனை தியாகங்களைச் செய்கின்றோம்..... ருத்ராகஷத்தை அனிந்து இத்தனை உயர்ந்த நலன்களைப் பெறுவதற்காக நாம் ஏன் நம்மை அத்தகையதொரு தகுதிக்கு உயர்த்திக்கொள்ள முன்வரக்கூடாது?

வழமைபோல, வியப்பான மகிழ்ச்சியோடு பாலச்சந்திரனை நான் அனுபவித்ததுபோல நீங்களும் அனுபவியுங்கள் எனக் கூறி வழிவிடுகின்றேன். நன்றி.

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

*Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents*

புதிய வரவுகள்

நாளன்றையர்	மூச்சியற்	வெளியீடு	மதிகை
• குழந்தைகளை வளர்க்காதீர்கள் வளர்விடுங்கள் -	உ.குருபாதும் -	நியூசென்சர் புக்கல்வுள் -	1775.00
• கல்லீல் உதித்த கருணா மூர்த்தி	தேசபந்து தெ.ஸ்ஸிவரன்		500.00
• வியத்தகு புராதன வின்குஞ்சாக்கள் பாயன்கள்-நாகர்கள்	ஊ.குருபாதும்	பூபாலச்சங்கம் புத்தக சாலை	600.00
• ஒரு கதவுதையின் சிறக்கசைப்பு-	பால சுகுமார் -	மகுடம் -	300.00
• ஒலைகளே என் இதயம்	ந.பி.அருளானந்தம்	திருமகள் பதிப்பகம்	400.00
• யோக்	ந.பி.அருளானந்தம்	திருமகள் பதிப்பகம்	750.00
• மெய்தியைற்க்கப்படாத மௌனம்	நிம்ஸாலீன்	தமிழ் வெள்ளுச்சம்	350.00
• ஏர்மலை(நாவல்)	திருநான்சேகரன்	ஞானம் பதிப்பகம்	600.00
• தாய்மை	உ.நாசார்	பானுவள்ளிட்டகம்	350.00
• புரக்காம பூம்	வி.மைக்கல் கொலன்	மகுடம் வெளியீடு	300.00
• உருந்தராக்க நவநீதம்	ஞானம் பாலச்சந்திரன்	ஞானம் பதிப்பகம்	500.00

பூபாலச்சங்கம் புத்தகசாலை

திட்ட விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
தீர்க்குமதியாளர்கள், நால் வெளியீடாளர்கள்

நிலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, கிளைக்கை, தொ.பே: 2422321, தொ.நகல்: 2337313 மின்னாஞ்சல்: pbdo@silnet.lk

கிளைக்கை:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆல்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

எழுத்துரூ

நாடகம் திரைப்படம் போன்றவற்றின்

எழுத்து வடிவம்

ஸ்கிரிப்ட் (Script) என்னும் ஆங்கிலச் சொல் ‘scrib̄e’ என்னும் லத்தீன் மொழியில் இருந்து வந்தது. அதன் அர்த்தம் “எழுதுவதற்கு” என்ற நிலையில் - எழுதப்பட்டு, ஏதாவது செய்ய வேண்டும் - என்பதால் தமிழில் ‘எழுத்துரூ’ என்கிறோம். இது கையெழுத்துக்களால் ஆனது

திருமண நலன் பாராட்டும் நிகழ்ச்சி (wedding toast) அல்லது நாடகம் என்பதைப் பற்றி கூறவேண்டியதின் எழுதப்பட்ட தாளினை ஸ்கிரிப்ட் என்போம். இது ஒரு வினை சார்ந்தது. நாடகம், திரைப்படம், சொற்பொழிவு முதலியவற்றின் எழுத்துப் படிவத்தை எழுத்துப்பிரதி என்கிறோம். நாடகத்தில் அதனை - எழுத்துரூ, நாடகப்பாடம், நாடகப்பனுவல் என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.

நாடகத்தை யாரும் எழுதலாம். - கையெழுத்துப் பிரதி என்பது எழுதப்பட்ட ஆவணம். - இது பெரும்பாலும் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது - என்பதுடன் வெளியிடப்படாதது என்ற நிலையிலேதான் அமையும். நிகழ்த்துகை பிரதி (அரங்கிற்கானது) - ஒரு நாடக தயாரிப்புக்கான உரையாடல் மற்றும் நடிகர்களின் நிலை, அசையும் திசை என்பனவற்றை உள்ளடக்கியது.

ஒரு நாடகம் - நாடக ஆசிரியராக இருப்பவரிடம் இருந்து தொடங்குகின்றது. அவர்தான் ‘உண்மையான கலைஞர்’.

எழுத்துரூவை வளக்கும் கலைஞர்கள்.

தயாரிப்பாளர், இயக்குனர், வடிவமைப்பாளர் மற்றும் நடிகர்கள் என்போர் நாடக ஆசிரியரின் எழுத்துக்கு விளாக்கமளிக்கும் கலைஞர்கள். இதனை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம் - இவர்கள் எழுத்துப்பிரதிக்கு காட்சி விளக்க முறை அல்லது உருவ விளக்க முறை கொடுக்கும் கலைஞர்கள். இதனால் இவர்கள் குறைந்தளவு முக்கியமுடையவர்கள் அல்லது குறைந்தளவு பங்களிப்பு வழங்குபவர்கள் என்று அர்த்தம் இல்லை. சிலவேளைகளில் எழுத்தாளரின் பங்களிப்பைவிட குறிப்பிட முடியாதளவு சிறப்பானதாகவும் பெரியளவினதாகவும் இவர்களுடைய பங்களிப்பு இருக்கும். திறமையுள்ள காட்சி விளக்க முறைக் கலைஞர்கள், எழுத்துரூவை - சிறந்த முறையில் அதிசயிக்கத் தக்கவகையில் குறிப்பிட்ட வடிவத்துக்கு கொண்டுவருவார்கள்.

நாடகம் என்னும் கலைவடிவத்தை வழிநடுத்தும் வழிகாட்டல் குறிப்பு ‘எழுத்துப்பிரதி’ ஆகும். எழுத்துப் பிரதி என்றால் என்ன? அதன் ஆங்கிலப்பத்தின் அர்த்தம் என்ன? எழுத்துரூ நாடகத் தயாரிப்பு பிரதி ஆகும் போது எவ்வாறான குறிப்புக்களை உள்ளடக்குகிறது? அதன் உள்ளடக்கம் எவ்வாறு மாற்றமடையும் என்பதை அழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு

எழுத்துரூ

நாடகம் திரைப்படம் போன்றவற்றின் எழுத்து வடிவம்.

என்னும் தலைப்பில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஒரு எழுத்துருவன் முறை செயற்பாடு -

1. விளக்கமளிக்கும் கலைஞர்களை (இயக்குனர், நடிகர்கள்) உள் ஈர்த்து, ‘இங்கே செயற்பட அற்புதமான வாய்ப்பு இருக்கின்றது’ என்று செயற்பட வைக்க வேண்டும். இதனைச் செய்ய எழுத்துரு தவறினால் ஒன்றுமே நடக்காது.

எழுத்துரு இயக்குனரால் ஸ்ரக்கப்பட்டால் அத்தயாரிப்பு அற்புதமானதாக இருக்கும். இயக்குனர் ஒரு தச்சர் மாதிரி. விளக்கமளிக்கும் கலைஞர்கள் எழுத்துருவால் கவரப்படவில்லை என்றால் எதுவும் புரியாமல் இயக்குனர் செயற்படுவார்.

2. எழுத்துரு நடிகன் பேசுவதற்கான வார்த்தைகளைக் கொடுப்பதாகும்.

உண்மையில் எழுத்துரு என்பது பெரும்பாலும் ‘வார்த்தைகளின் புத்தகம்’ (The Book of the words) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இயக்குனர் எழுத்தாளருடன் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை ஆலோசித்து அல்லது திட்டமிட்டு நீக்கலாம் அல்லது மாற்றியமைக்கலாம். ஆனால் சீர்றற முறையில் மாற்றுவதற்கு அனுமதி இல்லை. முதலில் நடிகன் ஒன்றைப்பறிந்துகொள்வதை எளிதாக்கும் பொருட்டு வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்தி அதனை மறு ஆக்கம் செய்ய யோசிக்கலாம். இந்தச் சிந்தனைச் செயற்பாடு அரிதான நியாயமாகும்.

அச்சிடப்பட்ட எழுத்துப்பிரதி என்பது வார்த்தைகளைவிட அதிகமான உள்ளடக்கமங்களைக் கொண்டது. பலர் மேடைக் குறியீடுகளையும் நடிகர்களின் நகர்வுத் திசைகளையும் விவரித்திருப்பார்கள். சில இடங்களில் விளக்கம் குறைவான வரிக்கு விளக்கம் கொடுத்திருப்பார்கள். அச்சிடப்பட்ட எழுத்துப்பிரதி மில் நடிகர்களின் நகர்வு, திசைகள் எழுத்தாளரின் கற்பணையில் வந்ததாக இருக்கலாம் அல்லது பெரிய தயாரிப்பின் வடிவத்திற்கானதாக இருக்கலாம்.

சில தயாரிப்பு - தயாரிப்புப் பிரதியில் இருந்து வேறுபடலாம். அவை - வித்தியாசமான பார்வையாளர்களை, வித்தியாசமான நடிகர்களைக் கொண்டதாக இருக்கலாம். அது உச்சமான அளவில் பொருள் விளக்கம் கொடுப்பதாக இருக்கலாம். சில அச்சிடப்பட்ட எழுத்துப்பிரதி மாத்திரம் சிலருக்கு பொருந்தும். பிரதியை வாசிக்கும்போது அதனை கண் முடித்தனமாக பின்பற்றக்கூடாது.

கல்லைறையின் பக்கம் ஜெஸ்டாநிலவர்

நான்

எத்தனை முறை

கடந்து போனாலும்

அவன்

உயிருடனே வருகிறான்

என் கண்

முன்னால்தான்

அவனை

எரித்தார்கள்

இறந்து விட்டாக

கண்ணீர் விட்டார்கள்

சில நாளுக்கு பின்பு

கற்களை நிரப்பி

அவன் நினைவாக

உறங்க வைத்தார்கள்!

இன்று மட்டுமல்ல

சூழ்ச்சி நிறைந்த

சந்தர்ப்பங்களிலும்

அவனை

கடந்து செல்லும் போது

அவன்

உயிருடனே வருகின்றான்

என் பின்னால்!

நாடகத்தை தெரிவு செய்தல் (Play Selection)

நாடக ஆற்றுகை என்பது நெறியாளரும் நடிகரும் தங்களுடைய திறமையை வெளிக் கொண்ரவுதற்கு கிடைத்த வாய்ப்பு அல்ல. அது தவறான சிந்தனையாகும். நாடகம் கட்டாயம் பார்வையாளருக்காகத்தான் தெரிவு செய்யப்படுகின்றது. நாடகம் தரமானதாக இருந்தால் அதனையே பார்வையாளர்கள் பாராட்டுவார்கள்.

தரம் குறைந்த நிகழ்வைப் பார்ப்பதற்கு பார்வையாளர்களை அனுமதிப்பது தவறு. பார்வையாளர்கள் தரமற்ற நிகழ்வைப் பார்க்கவும் செய்வார்கள். சில முக்கிய நிகழ்வை காட்டி பார்வையாளர்களின் ரசனையை உயர்த்த வேண்டாம். இந்நிலையில் பார்வையாளர்கள் தங்களை இன்னும் வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் அர்த்தம்.

தெளிவாக சிந்திக்காது, அறிந்து கொள்ளாது நாடகத்தை மேடை ஏற்ற பல இளம் இயக்கு னர்கள் செயற்படுகின்றதால் வெற்றியளிக்கும் முடிவாக அமையாது. சிறு நாடகமாக இருந்தாலும் தெளிவற்று இருந்தால் அது வெற்றியளிக்காது. தெளிவற்றிருந்தால் நாடகம் நன்றாயிருக்காது.

ஒரு நாடகம் வெற்றிபெறவேண்டுமாயிருந்தால் அது பார்வையாளருக்கு திருப்தியாக இருக்க வேண்டும். நாடகம் அவலமாக இருந்தாலும் பார்வையாளருக்கு திருப்தியாக இருந்தால் அந்நாடகம் வெற்றி பெறும். நடிகன் இருந்தாலும் பரவாயில்லை இல்லாவிட்டும் பரவாயில்லை, அது பார்வையாளருக்கு தெளிவாயிருந்தால் அது வெற்றிக்கு அறிகுறியாகும்.

சில நாடகங்கள் சிறந்த சோதனையாகும். நாடகம் பார்வையாளருக்கு பிடிக்கும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால் பின்வரும் வினாக்கள் முக்கியமானவைகள்.

1. நாடகத்தை இயக்குனர் இயக்குவாரா? இயக்குனர் நாடகத்தை விளங்கிக் கொள்ள வில்லை என்றால், தனிப்பட்ட முறையில் விருப்பமில்லை என்றால் - அவர் அதை இயக்குவதற்கு நியாயம் கற்பிக்க முடியாது. அடுத்த இயக்குனரை தெரிவு செய்யலாம் - இல்லை என்றால் அடுத்த நாடகத்தை தெரிவு செய்யலாம்.

2. நடிகர் தெரிவில் கிடைக்கின்ற நடிகர்களை வைத்து மாத்திரம் பாத்திரத் தெரிவை மேற்கொள்வீர்களா? சில எல்லை

வரை இதனை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் ஏற்ற நடிகரை நீங்கள் தெரிவு செய்யவில்லை என்றால், நாடகத்தின் வெற்றி மிகவும் கடினமாக இருக்கும். முக்கியமான பாத்திரத்திற்கு ஏற்றாற்போல் நடிகரை தெரிவு செய்யவில்லை என்றால் அது கடுமையான தவறாகமாறும். அந்நாடகம் குறிப்பிட்டனவு தோல்வியை பெற்றுவிட்டது என்று அர்த்தம்.

நீங்கள் மௌடையேற்ற முடியுமா?

நாடகத்தின் காட்சி அமைப்பு, வேட உடை என்பன இல்லாமல் மேடையேறினால் அது தவறான முயற்சிதான். நாடகத்தை இயக்குவதற்கு தெரிவு செய்வதற்கு முன் இவ்விடயங்களை தெளிவுபடுத்தி உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இக்காலத்தில் இந்த நாடகம் மேடை ஏற்ற பொருத்தமானதா? என்பதை தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

நாடகத்தை தயாரிப்புக்காகத் தொகுத்தல்

சில இயக்குனர்கள் பெரிய அரங்குகளில் மேடை ஏற்றும்போது காட்சிகளையும் வசனத் தையும் அவ்வாறே மேடை ஏற்றுவோம் என்று தற்பெருமை சொல்லி, நாடகப்பிரதியில் இருக்கும் தவறான காட்சிகளையும் தவறான மொழிக் கையாளுகையையும் அவ்வாறு மேடை ஏற்ற வேண்டும் என்ற சிந்தனையில் குறிப்பிடுவார்கள். ஆனால் பெரிய அரங்கில் நாடகத்தை மேடை ஏற்றும்போது அதற்கு சமாந்தரமான சிறந்த நடிகர்கள் மற்றும் பார்வையாளர்கள் தேவை.

அமச்சுர் நடிகர்களின் பேசு மொழி என்பது வித்தியாசமான முறையிலானது. ஆனால் அவர்கள் மேடைக்கு வந்து பேசும்போது அச்சொற்களை தவறான முறையில் பிரயோகிப் பார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு உச்சரிக்கும்போது அரைவாசியில் சொற்களை முழுங்கி விடும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும். அல்லது அச்சொற்க ஞக்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் குறைந்து கத்திச் சொல்வார்கள்.

திரைப்படங்களில் இருக்கும் காட்சிகளை நாடகமாக்கி மேடையேற்றும் போதும் அது சிறந்த முறையினதாக இருக்காது. அமைச்சுர் தயாரிப்புக்களை செய்யும்போது அதற்கான தாக்கம் மேடைக்கு கொண்டுவரும் போது அதற்கான கண்டியடன் இருக்காது. பொதுவாக பெரிய நாடக அரங்கில் பார்வையாளர்கள் கொடுரமான காட்சிகளை தவறான காட்சிகளை கவனத்தில் கொள்ள மாட்டர்கள் என்பதோடு

விரும்பமாட்டார்கள். அமைச்சூர் அரங்கு இவ்வாறான விளைவுகளில்தான் இயங்குகின்றது.

வார்த்தைகளை தொகுக்கும்போது அவை வசனங்கள் பிழையாகாதவாறு தொகுக்க வேண்டும். இன்னொரு சந்தர்ப்பங்களில் தவறான கொடுரமான வார்த்தைகள் கட்டாயமானது என்றால் அதற்குப் பதிலாக மென்மையான வார்த்தைகளை பயன்படுத்துவது சிறப்பானது.

தயாரிப்புக்கான முறை

நாடகப்பிரதியை நடிகன் பயன்படுத்துவது முழு நாடகத்தையும் படிப்பதற்காக அல்ல. ஏனைய பாத் திரங்களின் பேச்சு எதிர் வினைகளுக்கு தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்வதாற்காக ஆகும். துறைசாராக கலைஞர்கள் அச்சப்பிரதிகளை அதிகம் விரும்புவர்.

நாடகத் தயாரிப்பு எழுத்துப்பிரதிகளின் தாளின் அமைப்பு போதிய இடைவெளியில் (1'Margin) அமையவேண்டும். ஒவ்வொரு பக்கங்களின் பக்க எண்கள் இடப்பட வேண்டும். இந்த எண்கள் ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும். காட்சி 1 பக்கம் 25 என்று குறிப்பிடப்படுமாயின் 1-25 என்று எழுதுவது சிறந்தது. காட்சி 2, அங்கம் 2, பக்கம் 6 என்பது 2,2-6 எனக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

ஒரு முழுமையான நாடகப்பிரதி இயக்குன ருக்கும், மேடை முகாமையாளருக்கும், முக்கிய நடிகர்களுக்கும், ஒவ்வொரு தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும். ஏனையவர்கள் காட்சிக்கதைகளை வைத்திருந்தாலே போதுமானது. இயக்குனர் அச்சிடப்பட்ட பிரதியை உபயோகிப்பதாக இருந்தால், அவர் தனக்கான தயாரிப்பு பிரதி (plate) போன்ற ஒன்றை தயாரித்து வைத்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பக்க ஓரத்திலும் உள்ள காலியான இடத்தினை இயக்குனர் குறிப்பு எழுதுவதற்கு பயன்படுத்த வேண்டும்.

பூர்வாங்கக் குறிப்பு

தயாரிப்புப் பிரதியில் கதாபாத்திரங்களின் பெயர்கள் எழுதப்படவேண்டும். நடிகர் தன் கதை வசனங்களை வாசிக்கமுன் தனது கதாபாத்திரப் பெயரில் அடிக்கோடிட வேண்டும். முக்கியமாக சிகிப்புப் பெண்சில் மூலம் முழு வசனத்தை அடிக்கோடிடக் கூடாது, வசனத்தை முழுதாக அடிக்கோடு இடுவதனால் எந்த ஒரு பயன்பாடும் கிடைக்காது. மேலும் வரியை அடிக்கோடு இடுவதனால் இருவரிக்கும் உள்ள

இந்திரூப் பெட்டுக்கூடி

மாண்பு மிகு அரசே!
இரவோழவாக உன்
பிரசைகள் அவைவரும்
அகதிகளாயிடில் - அதில்
அநியம் ஏதுமில்லை
உனக்கீழமும் ஏதுமில்லை
அதில் உன் பக்கம்
தவறுகள் ஏதுமில்லை.
ஆனால்.....

ஆண்டுகள் பல கடந்தும்
பூர்வீக நிலமிழுந்தும்
முகாம்களில் உழன்றும்
முகங்களிற் துயர் சுமந்தும்
அகதி நிலை நொடர்ந்தும்
அவர்கள் வாழ்வதென்றால்....

அது நீ விடும் பெரும்
தவறாகிறது.

"ஏழை விடும் கண்ணீர்
கூர் வானளியாக்கும்" என்பார்.

தினம் நொழுத கையராய்
நிதம் ஆழுத கண்ணராய்
அகதி விடும் பெருமுச்சும்
அரசில் விடம் பாய்ச்சும்.

Theme from:

"A Government is not to be blamed if all its citizens are made refugees overnight, but it (the Government) is, (to be blamed) if they continue to be". (refugees).

---' R E P I A ' ---

UNHCR

நிலவூர்ச் சித்திரவேல்
திருகோணமலை.

இடைவெளியை வேறு தேவைக்கு பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விடும்.

நடிகர் மற்றும் இயக்குனர் - இருவருக்கும் உபயோகிக்க இருக்கும் உரைகளை வரிசையாக பிரித்துக் காட்ட வேண்டும். செயல்கள் நிகழ்ச்சிகளின் தொகுதிகளை, சம்பவங்களின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வரிசை முறைகளை பல் வேறு பகுதிகளாக பிரித்துக் காட்ட வேண்டும்.

முக்கிய கதாபாத்திரம் உள்ளேவரும்போதோ அல்லது வெளியேறும்போதோ சம்பவங்கள் ஆரம்பம் ஆகின்றது. அவைகள் ‘பிரஞ்சக் காட்சிகள்’ (French scense) என அழைக்கப்படும். காரணம் பிரான்ஸ் நாடகங்கள் இந்த முறையில்தான் அச்சிடப்படும்போது பிரிக்கப்படும். கதாபாத்திரம் - நாடகத்தின் சூழலுக்கு தன்னை பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள, கதாபாத்திரம் உள்வரும்போதோ வெளிவரும்போதோ தொழில் நுட்ப ரீதியான சில மாற்றங்களை தமிழுடன் இணைந்த குழுவினருடன் மேற்கொள்ளும்.

சம்பவங்களின் ஒழுங்கின் ஆரம்பத்தை அழுத்திக்காட்ட சிவப்பு பென்சிலால் எழுத் துருவின் இடப்பக்கத்தில் இருந்து பக்க ஓரம் கோடு இடுதல் வேண்டும். அதாவது அந்தச் சொல் முடிவில் இருந்து பின்பக்கமாக இடப்பக்கமாக அப்பக்கத்தின் ஓரம்வரை சிவப்பு நிறத்தில் கோடு இடப்பட வேண்டும். அக்காட்சிக்குள் பயணப்படும் பாத்திரங்களை ஒன்றின்பின் ஒன்றாக இக்கோட்டிற்குக் கீழ் எழுதப்படும். அதன்பின் அச்சம்பவத்தின் அர்த்தங்கள் புரியப்பட்டிருப்பின், அதற்கு ஒரு தலைப்புக்கொடுத்து, அந்தக் கோட்டின் மேல் எழுதப்பட்டிருக்கும். அந்தத் தலையங்கம் ஒன்றை புரிந்து கொள்ளும் முறையில் தெளிவும் எளிமையும் உடையதான், இயக்குனரின் சிந்தனையை மட்டும் தெளிவற்க செய்யும் முறையில் அமைந்திருக்கும்.

நாடகத்திற்கான ஒத்திகைநிகழும் போது காட்சியானது ‘காட்சி’ என்று அழைக்கப்பட மாட்டாது. சம்பவங்களுக்குள்ளே அல்லது துணைச் சம்பவங்களுக்குள்ளே தலையங்கமோ அல்லது மனிலையோ மாறும்போது அதனை நீல நிறப் பென்சிலால் குறித்துக் காட்ட வேண்டும்.

சம்பவங்களை கோர்த்தல் என்பது - அனைவருடைய செயற்பாட்டையும் இலகுபடுத்தும் என்பதோடு எழுத்துருவிற்குள் எவ்வாறான செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும், நாடகத்தின் அடிப்படையான

திட்டங்கள் என்ன என்பதையும் உணர்த்தி

- நாடகத்தில் ஈடுபடுவோரை அதனை உறுதியாகப் பற்றிப்பிடிக்க வைக்கும்.

நடிகனுக்கு தான் பங்குபற்றாத காட்சிகளை குறித்து வைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் அக்காட்சியில் அடங்கிய விவரங்களை தவிர்த்து முக்கியமான கருத்துக்களை அல்லது அக்காட்சியின் கருவை அப்பக்கத்தின் ஓரத்தில் குறித்து வைத்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் முழுமையான நாடகமும் எவ்வாறு அமைகின்றது என்றும், காட்சிகள் எவ்வாறு அமைகின்றது என்றும், காட்சிக்கு காட்சி அமையும் முறை, காட்சியில் நீக்கப்பட்ட விடயங்கள் எவ்வாறு அமைகின்றது என்றும் அப்போதுதான் அவர் பரிந்து கொள்ளலாம்.

நடிகன் இயக்குனரின் காட்சி அமைப்பு முறை சார்ந்த தலைப்புகளை பயன்படுத்தக் கூடாது. ஆனால் நடிகன் தன்னுடைய பாத்திரத்தின் நிலையில் இருந்து உணர்ச்சி, கருத்துக்கள் போன்றவற்றை சொற்களாகவோ செயல்களாகவோ வெளிப்படுத்துவதற்கு தன்னுடைய தலைப்புகளை தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமான விடயம்.

இயக்குனரும் நடிகரும் நாடகத்தின் அடுக்கு நிகழ்வுகளை - குறிப்பிட்ட சூழலில் செய்யப்பட வேண்டிய திட்ட உரு (Ideas), இணை குழுவினர் (groupings) செயற்பாடு, அசைவுகள், முரண்பாடுகள், ஒரு பாத்திரத்தை நடிகர் அல்லது இசையமைப்பை ஒர் இசைக்கலைஞர் காட்சிப்படுத்தும் அல்லது இசைக்கும் அல்லது புரிந்து கொள்ளும் முறையில் தெளிவும் (Interpretations) என்பன போன்றவற்றை - குறித்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

எழுத்துக் குறிப்பினைவிட எவ்வாறு செயல்படுகின்றது அல்லது ஒன்று எதைப் போல தோன்றுகின்றது என்பதை விளக்கப் பயன்படும் எனிய விளக் கவரைப்படம் (Diagrams) எழுத்துருவில் பயன்படுத்துவது சிறப்பானது ஆகும். காரணம் வாசிப்பதைவிடப்படம் பார்ப்பது மிகவிரைவாக துல்லியமாக அறியக் கூடியவை ஆகும். சிலவேளை நாடகத்தயாரிப்பு எழுத்துருவில் சில மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டி இருக்கும், அதன் காரணமாக எழுத்துருவில் பேனா மையினைப் பயன்படுத்துக் கூடாது.

இயக்குனரின் குறிப்புக்கள் பொதுவாக பாத்திரம் பற்றியதே ஆயினும் அவை ஒனி, ஒனி ஆகிய தொழில்நுட்ப விடயங்கள் கண்ணுக்கு முதலில் தெரியவேண்டும் என்பதற்காக நாடகத்தில் பயன்படுத்தும் துணைப் பொருட்கள் பற்றிய குறிப்பு அத்தாளின் இடது பக்க மேல் முலையில் இடம் பெறவேண்டும். நடிகரின் குறிப்பு பெருமளவு குறைக்கப்பட்டு இருந்தாலும் நடிகர் நடிகையருடைய விடயங்கள் இப்பிரதியில் கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

நடிகர்களது குறிப்பு பெரும்பாலும் அவரவர் பாத்திரம் சம்பந்தமான விபரக் குறிப்பாக இருக்கும்.

மேடை முகாமையாளருடைய மிருத்

நாடக மேடையேற்றுகையில் மேடை முகாமையாளருடைய பிரதி பூர்வாங்கமாகக் கருதப்படும் அதில் நடிகருடைய வருகைக் கான சமிக்ஞை, ஒனியமைப்புக் கான சமிக்ஞை, ஒலிவிளைவு மற்றும் திரை பற்றிய குறிப்புகள் இருக்கும். எல்லா சமிக்ஞையும் சிவப்புறிந் பென்சிலால் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எச் சரிக் கைக் குரிய விடயமும் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதனால் மேடை முகாமையாளர் அதனைப் பரிசீலனை பார்த்து மேடையில் நடிகர் அல்லது மேடையில் நிற்போரின் ஆயத்தநிலை பற்றிப் பார்த்துக்கொள்வார். எச்சரிக்கை வருவதற்கு அரைப்பக்கத்துக்கு முன்னரே சமிக்ஞை பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இருந்தாலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் எச் சரிகைக்கான குறிப்பு ஆரம்பத்தி வேலேயே தேவைப்படும்.

நாடகத் தயாரிப்பில் - எழுத்துப்பிரதி யார்யார் பயன்படுத்துவார்கள், எவ்வாறு குறிப்புக் கள் எழுதப் பட வேண்டும், என்பதை இயக்குனர், நடிகர், மற்றும் ஏனைய கலைஞர்கள் எவ்வாறு எழுத்துப் பிரதியை கையாள்வார்கள் என்பது பற்றியது முக்கியமானது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய நிலையில் இருந்தே எழுத்துப்பிரதியை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எழுத்துரு நாடகத்தை இயக்கிச் செல்லும் வழிகாட்டி.

०००

ஒன்றுகள் தீரண்டானது
அமைதிப் போராட்டம் ஆழம்பித்து...
அல்லவில் உழங்கிறது
இன்னும் ஓரினம்.

"எனது மகன் எங்கே"
“மகன் எங்கே”
“கணவன் எங்கே”
“எம் தந்தை எங்கே”
கோசாங்கள் ஓயவில்லை
இன்னும்.

பதாகைகளிலும்
கைகளிலும்
நிழற்படங்களாய்
காணாமல் போனவர்

நிழற்படங்களாயே
கிருந்திடுவார்களா விவர்கள்...?

ஐயோ...!
துடிக்கிறது
எம் திதயம்
பதைக்கிறது நெஞ்சம்
இன்னும்
காணாமல் போனவர்
சேரவில்லை வீடு

பத்து வருடாய்
பாதை மறந்திரோ
உமக்கான பாதைகளைத் தேடி

நூலும் அகலகிளீரும் நூல்திடில்

நாளை வருவீர்
நாளை வருவீர் என்று
நம்பிக்கை கொள்கிறோம்
நாட்கள் ஓடுகின்றன
ஓவ்வொரு நாளும்
நேரிருந்ததைப் போலவே

பிஸ்ளையின் வரவுக்காய்...
கணவனின் வருவக்காய்...
தந்தையின் பாசத்திற்காய்...
இன்னும்
காத்திருக்கிறது
ஒரு தேசம்....

வல்வைக்கமல்

ஒன்று படித்து யீர்யான்டும்...

(சர்வதேச மகளீர் நன்கீக்கட்டுரை)

இலங்கையின் முதற்பெண் பத்தர்க்கையாளர்

ஆண்டுதோறும் மார்ச் மாதம் சர்வதேச மகளீர் நன்கீ வந்துபோய்விடும். ஆனால் ஒரு சிலர் இந்தத் தினத்தை மறுக்காமல் நினைவு கூருவார்கள். ஆனால் இலங்கையின் முதல் பெண் பத்திரிகையாளரான மாதர்குல திலகமான மங்களம்மாளை மறந்துவிடுவார்கள்.

இந்த மங்களம்மாளைப் பற்றிய சிறிய குறிப்பு ஒன்றை என் பழைய டயரியில் குறித்து வைத்திருந்தேன். அதனைப் பார்த்தபொழுது, இவரைப் பற்றி எழுதாமல் விட்டு விட்டோமே என வேதனை ஏற்பட்டது.

யாழ்ப்பாண பெண்மணிகள் பத்திரிகைகள் படிக்க வேண்டும் அதேபோல் பல்வேறு துறைகளிலும் அவர்கள் ஈடுபாடுகளான் வேண்டும் என்று ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டவர் மங்களம்மாள். அவரின் முயற்சிகளுக்கு எல்லாம் துணைநின்றவர் அவரது துணைவர் மாசலாமன். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் மங்களாம்மாள் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘தமிழ்மகள்’ என்ற சுஞ்சிகையை நடத்தி வந்த திருமதி மங்களம்மாவின் வரலாறு. யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெண்கள் எத்தகைய சமூக ஈடுபாடுகளுடன் வாழுமுடியும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கான ஒரு செயல்விளக் வரலாறாகும். (இவே) 19ஆம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியிலும், 20ஆம் நூற்றாண்டு உட்பட்ட காலப்பகுதியிலும் ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கை வரலாற்றில் இடம்பெறும் முக்கிய பெண் சிற்தனையாளர்களிடையே இடம்பெறவேண்டிய பெண்மணி என்கிறார் பேராசிரியர்.

குமரன் புத்தக இல்லம் வெளியிட்ட இலங்கை தமிழ் சுடர் மணிகள் என்ற நூல் வரிசையில் 23ஆவது பதிப்பாக ‘தமிழ்மகள்’ மங்களம்மாள் மாசிலாமணி என்ற நூல். குறுமகள் என்ற பெண் எழுத்தாளர் வள்ளுநாயக் ரூமல்ரங்கம் இந்த நூலை எழுதியுள்ளார். இதனை க.குமரன் பதிப்பித்துள்ளார்.

தமிழ்மகள் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி என்ற நூல் இவரைப் பற்றி அரிய தகவல்களை தந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பெண்மணிகள் என்றுமே தொட்டுப் பார்க்காத பத்திரிகைத்துறை, எழுத்துத்துறை, அரசியல் சொற்பொழிவு, சமூகத் தொடர்பு எனப் பல புதியத்துறைகளைத் தொடக்கிவைத்து பெருமையும் சிறப்பும் அம்மையாருக்கே உரிய தனித்துவமான ஆளுமையாகும். இவற்றிற்கெல்லாம் ஆணிவேராக அமைந்திருந்தது, அம்மையாரின் தமிழ்மகள் என்ற பத்திரிகையே ஆகும்.

‘தமிழ்மகள்’ என்று தூய தமிழில் பெயரிட்டுப் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் வகையில் அருமையான பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பித்து இவர் வெளிக்கொண்ரந்தார். இப்பத்திரிகைக்காக அவர்பட்ட கஷ்டமும் உழைப்பும் சொல்லுந் தரமன்று. சமூக அக்கறையோடு அதன் எழுச்சிக்கான பல எண்ணங்களைச் சிறந்த கட்டுரைகளாக ஆசிரியர் தமிழ்மகளில் எழுதி வெளியிட்டார்.

அம்மையார் அவர்கள் 1923 - ஆம் ஆண்டளவில் ‘தமிழ்மகள்’ என்ற பெண்களுக்கான இப்பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். இலங்கையில் பெண்களுக்காக முதன்முதல் வெள்வந்த பத்தர்க்கையும் தமிழ்மகளோ. இலங்கையில் முதற் பத்திரிகையாசிரியராக விளங்கிய பெண்மணியும் மங்களம்மாவே. அதாவது இலங்கையில் முதற்பெண் பத்தர்க்கையாளரும் இவரே.

அந்தனி ஜீவா

பெண் விடுதலை, பெண் சமத்துவம், தீண்டாமை, சுய உற்பத்தியில் ஈடுபடுதல் போன்ற பொதுநல விடயங் களையும் கொண்ட கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை பெண்களின் முன்னேற்றத்தை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்ட ஓர் இனிய மாதாந்தப் பத்திரிகையாக வெளிவந்தது.

பஸ் வண்டியில் திரிந்தும், கால்நடையாக நடந்தும் ஊரூராக, வீடு வீடாக தமிழ்மகளை விற்று வந்தார். யாழ் ப் பாணத் திலும் சென்னையிலுமாக இந்த இதழ் தொடர்ந்து மாத இதழாக 40 ஆண்டுகள் வெளிவந்தது. முதிய வயதில் ‘தமிழ்மகள்’ ஆண் டு மலருக்கான வேலைகளைச் செய்து இதழ் பூர்த்தியாகும் நிலையில் மங்களம்மாவின் மரணம் சம்பவித்துவிடவே அம்மலர் (1970 –

71) அவருடைய படத்தை முன் அட்டையில் பிரசரித்து அவர் பற்றிய இரு கட்டுரைகளுடன் வெளிவந்தது.

பெண்களின் உரிமைக்குரலை எழுப்பியவராக, அரசியல் உணர்வுமிக்கவராக கிராமிய மட்டத்தின் முன்னேற்றும் கருதியவராக, சமூக சேவையாளராக எளிமையான வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியவராக மங்களம்மாள் அவர்கள் தனி ஒருவராக ஆற்றிய சேவைகளை உணரும் பொழுது நாம் அவரைப் போற்றாது இருக்க முடியாது. இவர் 1971இல் தமது 87ஆவது வயதில் காலமானார். ஆண்டுதோறும் சர்வதேச மகளிர் தினத்தில் இவரை மறக்காமல் நினைவு கூரவேண்டியது தமிழ் பேசும் மக்களின் கடமையாகும்.

○○○

கவிதை

கவிதை என்பது எண்ணப் பரிமாற்றத்தின் ஒசையுடன் கூடிய ஒரு ஊடகம். உள்ளத்து உணர்வுளை உயர்ந்த சொற்கோத்து உறவாடும் சாதனம். எழுத்தின் உன்னத வெளிப்பாடு. பெரும்பாலும் கற்றவருக்கான மொழி.

கவிதை படைப்பவனும், அதனைக் கற்றாய்ந்து தெளிபவனும் பொதுவான எழுத்தாக்க, வாசிப்பாளர்களிலிருந்தும் வேறுபடுகின்றனர். கவிஞர் ஆழச் சொற்சமுக்திரத்தில் மூழ்கி, வார்த்தை முத்தைத் தேடிக் கோத்தெடுக்கும் திறனாளன். கிளிஞ்சல்கள் வார்த்தைகளாக வந்து அவன் படைப்புக்களில் பொருந்துவதில்லை. கவிதைகளில் மனமுன்றிக் கற்று படைப்பாளியின் பகிர்தலைப் புரிந்துகொள்வதோடு, புதிதான பொருள்கொள்ளும் வாசகன் உன்னத கருத்துக்களைக் கவிதைகளில் விதைக்கும் புலவன்போல் மேன்மையுறுகின்றான். கண்டதைக் கருவாகக் கொண்டு சீழ்மட்டப் புனைவுகள் செய்பவன் காலத்தால் அழிந்து போவான். அவன் படைப்புக்களும் புற்றச்சல்கள்தாம்.

கருவும், உருவும் கவிதைக்கு உயிரும் உடலுமாகும். வலுக்கட்டாயமாய் யாப்புக்குள் அடங்க வேண்டி கருவைச் சிதைப்பது கொலைக்கு ஒப்பாகும். ஆனால் ஆளுமையுள்ள படைப்பாளி இரண்டும் பொருந்த வித்துவங் காட்டுவான். பாரதீயைப் போல. வள்ளுவும் இன்னும் நிலைத்து உயிர்வாழ்வதும், வாழும் என்பதும் அதன் கருவும், உருவும் பொருந்தி இருப்பதால் தானன்றி வேறில்லை.

படிக்கும்போது புரியும் வெற்றுச் சொல்லடுக்குக்கும் அது போன்று தோன்றும் கவிதைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு. இறுக்கமான யாப்புக்குள் நின்று தன்னை விடுவிட்டுக் கொண்டாலும், உரைநடையில் நின்று கவிதை தன்னைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் வல்லமை பெற்றது..

கற்பனைக் கவிதைக்கு அழகூட்டும். அழகிற்கு அணிபோல. கற்பவன் களைப்பின்றிக் கருத்தினை நுகர கவிதையில் கலையழகு வேண்டும். அழகிய கற்பனை கருவினைப் புரிந்திடச் செய்யும் கண்ணாடிக்கொப்பாகும்.

சொற்களே கவிஞரின் மூலதனம். சொல்வளம் இருந்தால்வன்றி எண்ணத்தை பகிர்வது கடினம். வாசிப்பே சொல்வளம் பெருகக் காலாகும். பற்பலவாய்க் கவிதைகளைக் கற்றறிதல் கவிதைப் படைப்புக்கான பக்கபலம்.

எழுது தூண்டும்

வய்வாய்கள்

பொசிரியி துரை மனோகாரி

தெ நேவதானா?

நன்ட காலத்துக்குப் பின்னர், வடமாகாணத்துக்குத் தமிழரான கல்விமான் ஒருவர் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அந்த வகையில் அது வரவேற்புக்கு உரியதே. புதிய ஆளுநரும் புதிய உத்வேகத்தோடு காரியங்களை ஆற்றக் தொடங்கியின்ஸார். ஆயினும், இலங்கையின் பேரினவாத அரசியல் காரணமாக வடபகுதி மக்கள் எதிர்நோக்கும் எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருக்கக்கூடியதாக, வந்ததும் வராததுமாக ஆளுநர் மார்ச் மாதத்தில் வடமாகாணத்தில் பொத்தமத மாநாடு ஒன்றை நடத்த நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது எந்த வகையில் நியாயமானது என்பது தெரிய வில்லை.

எல்லா மதங்களும் மதிப்புக்கு உரியனவே. வடமாகாண ஆளுநர் இயல்பாகவே பெளத்து மத ஈடுபாடு கொண்டவர். அது அவரின் தனிப்பட்ட விடயம். அதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. ஆனால், பெளத்தர்கள் குறைவாக உள்ள வடமாகாணத்தில் அவசரஅவசரமாகப் பெளத்து மாநாடு ஒன்றை நடத்தவேண்டிய தேவை என்ன? பெளத்து மாநாடு ஒன்றுக்குப் பதிலாக வடமாகாணத்தில் சர்வமத மாநாடு ஒன்றை ஆளுநர் ஏற்பாடு செய்திருந்தால், அது போற்றத்தக்கதாகவும், வரவேற்புக்கு உரியதாகவும் இருக்கும்.

வடமாகாணத்தில் பல ஆண்டுகளாகச் சிங்கள பெளத்து ஆளுநர்கள் கடமையாற்றியுள்ளார்கள். ஆனால், அவர்களில் யாருமே இது வரையில் வடமாகாணத்தில் பெளத்து மாநாடு எதனையும் ஏற்பாடு செய்ய முனையவில்லை. அப்படி ஒரு தேவை இருப்பதாகவும் அவர்கள் உணரவில்லை. அப்படியிருக்க, தமிழ் ஆளுநர் ஒருவர் வடமாகாணத்தில் பெளத்து மாநாடு ஒன்றை நடத்த முனைவது ஆச்சியத்தை மட்டுமல்ல, அதிருப்தியையும் ஏற்படுத்துகிறது.

இலங்கை மதச்சாரப்பற்ற நாடாக விளங்கவேண்டும் எனபதே சிந்திக்கத் தெரிந்த மக்களின் ஆசை. ஆனால், பெளத்தமே இலங்கையின் அரசமரியாதைக்குரிய மதமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த காலங்களில்

வடக்கில் (கிழக்கிலும்) அரசாங்கங்களின் மறைமுக ஆசிகளுடனும், தொல்பொருளியல் தினைக்களும், மகாவலி அதிகார சபை, வண்ணவராசிகள் தினைக்களும், காவல்துறை, இராணுவம் போன்றவற்றினதும், பேரினவாத அரசியல்வாதிகள், பெளத்து தர்மத்தை மறந்த போலித் துறவிகள், பேரினவாதச் சிந்தனை கொண்ட ஒருசில பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், அதிகாரிகள் போன்றவர்களும் உறுதுணையுடனும், அனுசரணை யுடனும் சிங்கள பெளத்து திணிப்பு பல வடிவங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இது தற்போது உச்சகட்டத்தை அடைந்துள்ளது என்றே சொல்லவேண்டும். இத்தகைய ஒரு நிலையில் வடமாகாணத்தில் பெளத்து மாநாடு ஒன்று நடத்தப்படுவது இயல்பாகவே தமிழ் மக்கள் மதத்தியில் சந்தேகத்தையே ஏற்படுத்துகிறது.

முக்கியமாக, இலங்கைப் பெளத்து குருமார்களில் ஒருசாரார், பேரினவாதச் சிந்தனை கொண்ட டோரின் உதவியோடு, இந்துக்கோயில்கள் உள்ள பகுதிகளில் பெளத்து விகாரைகளையும், பெளத்து சின்னங்களையும் நிறுவி வருகின்றனர். இத்தகைய துர்நோக்கம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்படும் மாண்திகவாசகர் காலத்தில் இருந்தே இத்தகைய துர்நோக்கம் கொண்ட இலங்கைப் பெளத்து குருமார் பற்றிய பிரஸ்தாபங்கள் உண்டு. மாணிக்கவாசகரைக் கதைத்தலைவராகக் கொண்டு, தடவுள் மாழுவூரால் இயற்றப்பட்ட திருவாதவுரூபிகள் புராணத்தில், இலங்கைப் பெளத்து குரு ஒருவரைப் பற்றிய செய்தி இடம்பெறுகிறது. தமிழ்நாட்டில் இருந்து இலங்கைக்குத் தலையாத்திரைக்காக வருகை தந்த சைவ பக்தர் ஒருவரிடம், இலங்கை மன்னன் ஒருவனின் அரசசபையில் இருந்த பெளத்து குரு ஒருவர், புத்தரைத் தவிர உயர்ந்த தெய்வம் வேறு இல்லை. நான் தில்லைக்குச் சென்று, அதனைப் பெளத்து விகாரையாக மாற்றுவேன்' என்று சபதம் செய்து, அங்கு சென்று மாணிக்கவாசகருடன் வாதிட்டுத் தொல்வி

அடைந்ததாக ஒரு செய்தி இடம்பெறுகிறது. அதனை, வரலாற்றுற்தியாக உறுதிப்படுத்த முடியுமோ தெரியவில்லை. ஆனால், திருவாத ஷுரடிகள் புராணத்தில் இடம்பெறுகின்ற அதே பெளத்தகுரு போன்ற மனப்பான்மை கொண்ட குருமார்கள் இன்றும் நம்நாட்டில் உள்ளனர். இத்தகையவர்களிடம் எவ்வாறு நியாயத்தை ஏதிர்பார்க்க முடியும்?

உத்தேச பெளத்த மாநாடு பற்றி வடமாகாண ஆனநந்த ஊடகவியலாளர் சந்திப்பு ஒன்றின்போது, வடமாகாணத்தில் பெளத்த மதம் சார்ந்து இனவாதமோ, மத வாதமோ ஏற்படாது இருப்பதற்காகவே வவனியாவில் இம்மாநாடு நடத்தப்பட இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனநந்தின் தனிப்பட்ட நோக்கம் நல்லதாக இருக்கக்கூடும். ஆனால், இம்மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் கணிசமானவர்கள், வடக்கில் பெளத்த ஆதிகத்தை மேம்படுத்தும் முயற்சியிலேயே ஈடுபடுவர் என்பது நிச்சயம். கடைசியில், சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்த நிலை தான் ஏற்படப்போகிறது. இது தேவைதானா?

ஒரு திரையுலக மேதை

இலங்கையின் சிங்களத் திரைப்படத் துறையின் வளர்ச்சிக்குக் கணிசமான தமிழர் களின் பங்களிப்பும் பெருமளவு உதவியிற்கிறது. இலங்கையின் முதல் சிங்களத் திரைப்படத்தைத் தயாரித்தவர் ஒரு தமிழரே என்பது பலரும் அறிந்த செய்தியாகும். **ருக்மணிதௌர்** முதற்கொண்டு பல தமிழ்க் (முஸ்லிம்கள் உட்பட) கலைஞர்கள், தொழில் நுப்பவியலாளர்கள் இத்துறையின் முன்னேற்றத்தில் பங்களித்துவந்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவரே அன்மையில் காலமான புகழ்பெற்ற ஒளிப்பதிவாளர் **வீ. வாமதேவன்** ஆவார். சிங்களத் திரைப்படத்துறை கடைசிவரை மறக்க முடியாத பெயர்களில் ஒன்றாக வாமதேவனின் பெயர் அமைந்துவிட்டது.

யாழ்ப்பாணம் அச்சுவேலியில் பிறந்து வளர்ந்த வாமதேவன், 1950களில் இருந்து இலங்கையின் சினிமாத்துறையில் உதவி ஒளிப்பதிவாளராகவும், பின்னர் ஒளிப்பதி வாளராகவும், பத்த் தயாரிப்பாளராகவும் உயர்ந்து வந்திருக்கிறார். பல சிங்களத் திரைப் படங்களில் பணியாற்றிய வாமதேவன், **வி. ம. கணேசன்** தயாரித்து நடித்த நாள் **உங்கள் தொழுன்** (1978) என்ற ஒரேயொரு இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படத்தில் ஒளிப்பதிவாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இத்திரைப்படத்தை நான்

பார்த்துள்ளேன். இப்படத்தில் வாமதேவனின் ஒளிப்பதிவு சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. தமிழ் நாட்டில் பயிற்சி பெற்றபோது, பல்வேறு தமிழ்ப் படங்களுக்கும் அவர் உதவிஒளிப்பதிவாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். சிவாஜிகணேசன் நடித்த எங்கந்தே வந்தான் என்ற திரைப் படத்திலும் உதவி ஒளிப்பதிவாளராக வாமதேவன் பணியாற்றியுள்ளார் என்று தெரிகிறது. சிவாஜி கணேசனங்குடன் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு, தமது முழுநடிப்புத் திறமையையும் ஜெயலலிதா அப்பதத்தில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வாமதேவன் சில ஆங்கிலத் திரைப்படங்களுக்கும் துணை ஒளிப் பதிவாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். சிறந்த ஒளிப்பதிவாளருக்கான ஐனாதிபதி விருதைப் பெற்ற முதல் இலங்கையராகவும் வாமதேவன் விளங்குகிறார்.

தம்முடியா தேவதாஸ் எழுதிய **இலங்கைத் திரையுலக முன்னோடிகள்** (2001) என்ற நூலில், 40 திரையுலக முன்னோடிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர்களில் ஒருவராக வாமதேவனின் சாதனைகளைப் பற்றியும் விளக்கியுள்ளார். கடந்த ஆண்டில் (2018) யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நிகழ்வில் வாமதேவன் விருது வழங்கிக் கொள்விக்கப்பட்டார். அவரது உடல் நலமின்மை காரணமாக, அவர் அந்த நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள முடியாமல் போய் விட்டது என்று அறிந்தேன்.

வாமதேவனைப்பற்றினஞ்சு அறிந்திருந்தும், கடந்த ஆண்டு (2018) தான் ஒரு நிகழ்ச்சியில் அவரை நேரில் சந்தித்துப் பேசும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. நிகழ்ச்சி முடிந்தபின்னர், வாகனம் ஒன்றில் இருவரும் அருகருகே அமர்ந்து பேசிக்கொண்டே சென்றோம். அப்போது தமது திரையுலக அனுபவங்களை என்னுடன் மனம்விட்டுப் பேசிக்கொண்டே வந்தார். **காம்ர பொன்சோ** உட்படப் பலர், தம்மை அன்போடு பயன்படுத்திக்கொண்டமை பற்றியும் தெரிவித்தார். மர்மக் கதை அமைப்பில் தாம் தயாரித்த ஒரு சிங்களத் திரைப்படத்தில் **ரவீந்தர் ராந்தனை, வீணா ஜயக்கௌடி** முதலியோர் நடித்தமை பற்றியும் சுவாரசியமாகப் பேசிக்கொண்டே வந்தார்.

அவர் பேசிக்கொண்டு வரும்போது, அவருக்குள் ஓர் ஆதங்கம் இருந்ததையும் நான் புரிந்துகொண்டேன். சிங்களக் கலையுலகம் தம்மை மதித்துப் போற்றும் அளவுக்குத் தமிழ்க் கலையுலகம் தம்மைக் கண்டுகொள்வதில்லை என்ற தமது மனவேதனையை என்னுடன் பகிர்ந்துகொண்டார். அவர் என்னுடன் பேசிக்

கொண்டு வரும்போது, அவரைப் பற்றி நாலு வார்த்தைகளாவது எதிர்காலத்தில் நான் எழுதவேண்டும் என்று மனத்தில் தீர்மானித்துக் கொண்டேன். பின்னரும் இடையிடையே அவரைச் சந்தித்துப் பேசுமுடிந்தது. திரையுலகில் சாதனைகள் படைத்த அவர், பழகுவதற்கு இனியவராகவும், நல்ல பண்புகள் நிறைந்த வராகவும் விளங்கினார். ஆனால், இவ்வளவு விரைவில் அவர் இவ்வுலகை விட்டுப் போய் விடுவார் என்று நான் அப்போது உணரவில்லை. வாமதேவன் என்ற அத்திரையுலக மேதையின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!

அழகிய தமிழ் எங்கே?

தமிழ் ஓர் இனிய, அழகிய மொழி என்பது எல்லோர்க்கும் தெரிந்த விடயம். ‘தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்’ என்பது பாரதி கூற்று. ‘தமிழுக்கும் அழுதென்று பேர்’ என்பார், **பாரதாசன்**. ஆனால், தமிழ் பிறந்த தமிழ்நாட்டிலும், தமிழ் வளர்ந்த நம்நாட்டிலும் தமிழ் படும் பாடு சொல்லும் தரமன்று தமிழ்நாட்டில் ஆங்கி வத்தைத் தமிழ்ப்படுத்தாமல் அப்படியே வர்த்தக நிலையங்களிலும், பிற நிறுவனங்களிலும் பயன்படுத்துகிறார்கள். தமிழ்த் திரைப் படங்களிலும் இப்போது தமிழ்ப் பெயர்களைக் காணமுடிவதில்லை. தமிழ்நாட்டின் தொலைக் காட்சி அலைவரிசைகளைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. தமிழிலே வார்த்தைகளுக்குப் பஞ்சம் என்பது போல, தொலைக்காட்சி அறிவிப்பாளர்கள் நடந்துகொள்கிறார்கள்.

இதையெல்லாம் பார்த்து, நமது வாணொலி, தொலைக்காட்சி ஆடவரும், அரிசையரும் தமிழை அலங்கோலம் செய்கிறார்கள். அழகான தமிழ்க்கு முன்பெல்லாம் இலங்கை வாணொலியே ஓர் அடையாளமாக விளங்கியது. இப்போது இலங்கை வாணொலியைக் கேட்கும்போது பெருமுச்சு வருகிறது. தனது வழையான தனித்துவத்தை விட்டு, இலங்கை வாணொலி எங்கோ சென்றுவிட்டது. தனியார் வாணொலிகளையே இலங்கை வாணொலி தற்போது பிரதிபண்ணுகிறது. வாணொலியைக் கேட்காமலே பாராட்டு பவர்களைத்தான் இப்போது வாணொலி அதிகாரிகளுக்கும், அறிவிப்பாளர்களுக்கும் பிடிக்கிறது.

தனியார் வாணொலி, தொலைக் காட்சி களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். தாங்கள் செய்வதுதான் சரி என்பது போல, தமிழை எந்தளவு அலங்கோலம் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவும் செய்கிறார்கள்.

அவர்கள் ‘தமிழை’ப் பயன் படுத்துவதைப் பார்க்கும்போது, அப்படி ஒரு மொழி இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் தான் ஏற்படுகிறது. ‘ஏன் இப்படி எல்லாம் தமிழை மோசமாக்குகிறார்கள்?’ என்று தனியார் ஒலி, ஒளிபரப்பா ஸர்களை விசாரித்தால், ‘மேலிடத்தின் உத்தரவு அப்படித்தான்’ என்கிறார்கள். ‘மேலிடத்தின் உத்தரவு ஏன் அப்படி அமைந்தது?’ என்று கேட்டால், ‘இந்தியாவில் இருந்து ஒரு ‘மேதை’ வந்து, அப்படித்தான் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்’ என்கிறார்கள் என்ன செய்வது? எல்லாவற்றையும் தூக்கி நிறுத்துப் பார்த்தால், கடைசியில் வாணொலி, தொலைக்காட்சிகளில் ஒசை மட்டும்தான் மிகுஞ்சிகிறது. தமிழ் துண்டைக் காணோம், துணியைக் காணோம் என்று எங்கோ ஒடி ஒளிந்துவிடுகிறது.

இலங்கையின் தமிழ்த் தினசரி ஒன்றின் பெயரில் அரைவாசி தமிழ் மிகுதி அரைவாசி ஆங்கிலம். 2018 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் வாணொலி அலைவரிசை ஒன்றின் பெயர் முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலம். அவற்றில் கடமை யாற்றும் சில ஊடகவியலாளர்களிடம் இதுபற்றி விசாரித்தேன். அவர்கள் அக்குறையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், அவர்களால் என்ன செய்யமுடியும்? அந்த ஊடகங்களின் மேலிடங்கள் அதனையே ஒரு ‘படின்’ என்று கருதுகின்றன. தமிழைவிட ‘படின்’ மேலானது என்று அவை கருதுகின்றன போலும்!

இவ்வாறு, தமிழ் ஊடகங்களின் மொழிப் பயன்பாடு ஒருப்பும் இருக்க, தனிமனித்ர்கள் சிலரின் மொழிப்பயன்பாடும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, இரத்தினம் என்ற அழகான தமிழ்ப் பெயர், இன்று ரட்னம் என்றும், ரெத்தினம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. வெள்ளைக்காரன் தனது நாக்கு உச்சரிப்புச் சுக்துக்காக நல்ல தமிழ்ப் பெயர்களையும், இடப்பெயர்களையும் தான் விரும்பியவாறு உச்சரித்துத் துப்பினான். வெள்ளைக்காரனுக்கு அடிமைப்பட்டுப் பழகிவிட்ட தமிழரும், அவன் உச்சரிப்பது போன்றே அழகான தமிழ்ப் பெயர்களையும் உச்சரித்துப் பழகிவிட்டார்கள். இரத்தினம் என்றுபயன்படுத்தும்போது இருக்கும் அழகும், அர்த்தமும் ரட்னத்திலேயோ, ரெத்தினத்திலேயோ நிச்சயமாக இல்லை. தங்களது அழகான இரத்தினம் என்ற பெயரைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் அத்தனை ரட்னங்கள், ரெத்தினங்கள் அனைவருக்கும் இது சமர்ப்பணம்!

கலாஜுவணம் கே.பொன்னுத்துரை

சிம நெடு தூவீக்கீழ் ஏகம்புகங்கள்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கமும் தமிழ் நாட்டு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையும் இணைந்துவருட்டந்தோறும் எழுத்தாளர் களைக் கொரவிக்கும் நிகழ்வு இந்த ஆண்டு 19-02-2019 தமிழ்நாட்டு அரசின் தலைமைச் செயலகத்தில் நடந்தேறியது.

இதில் அயலகத் தமிழ்ருக்கான இலக்கியிலிருது தஞ். வி. ஜீவகுமாரனுக்ரு வழங்கப்பட்டது.

இந்திய எல்லைக்கு அப்பால் உலகம் முழுக்கப் பரந்துபட்டுவாழும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கிடையே இவர் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார்.

இவரின் படைப்புகள் - தொகுப்புகள் - புலம் பெயர் எழுத்துகள் பற்றிய ஆய்வு நூல் - ஆகிய இவரின் அணைத்துப் பங்களிப்பிற்காகவும் இந்த விருது வழங்கப்பட்டது.

முதலமைச்சர் திரு. ஏடப்பாடி பழனிச் சாமி அவர்களால், பட்டயமும் இந்திய ரூபாய் ஒரு இலட்சமும் அளிக்கப்பட்டு பொன்னாடை போர்த்தி இவர் கொக்கப்பட்டார்.

தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் இவரின் பயணச் செலவுகளை முற்றாகப் பொறுப் பேற்றுக்கொண்டது.

இதனைத் தொடர்ந்து அடுத்தநாள் ஸ்ரோடு அறிவியல் கலைக்கல்லூரி இவரை அழைத்து இந்த விருது கிடைத்தமைக்காகவும் 2018 மார்க்கியில் நியூசெஞ்சரி நிறுவனமும் புதுவை இலக்கிய கலை அமைப்பும் இணைந்து இவரின் நீர்வாணாந்தர்கள் தொகுப்பை 2018இன் சிறந்த சிறுக்கதைத் தொகுப்பாகத் தெரிவுசெய்தமைக்காகவும் பாராட்டு விழாவை நடாத்தினார்கள். ஜீவகுமாரன் தனது ஏற்புரையில்

சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் எழுத் துக்கும் இடைவெளி தோன்றாது தொடர்ந்து தன் எழுத்துலகப் பணியை எடுத்துச் செல்வேன் எனப்பணிவுடன் தெரிவித்தார்.

• • •

படம்பிபு - எஸ். சுரேந்திரன்

ஞானம் பாலச்சந்திரன் எழுதிய **உருத்தராக்க நவநீதம்** என்னும் நூலின் அரங்கேற்றமும் செயன்முறை விளக்கமும் 23-02-2019 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் கலாபூஷணம் சைவப்புலவர் சூ.செல்லத்துவரை அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது. பிரமுகர்களின் மங்கலவிளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து, **திருமத் மதுரா பாலச்சந்திரன்** தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து இசைத்தார். செலவன் **பா.நியாகராஜன் சர்மா** வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து தலைமை உரை, **மர்ம்மாரி எஸ் வநாராயண சர்மா** அவர்களின் ஆசியுரை என்பன இடம்பெற்றன. நூல் அரங்கேற்றமும் செயன்முறை விளக்கங்களும் நூலாசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரனால் நிகழ்த்தப்பெற்றன. நூலின் முதற்பிரதியை மிருதங்க கலாகீர்த்தி **க.சுவாமிநாதன் சர்மா** தமிழ்தகள் பெற்றுச் சிறப்பித்தனர். கேள்வி நேரத்தில் பலர் தமது ஜயங்களைத் தெளிந்துகொண்டனர். மூலின மக்களும் கலந்துகொண்ட இந்நிகழ்வில் பெருந்தொகையானோர் கலந்துகொண்டனர்.

● ● ●

பாக்டர் தாஸிம் இகமதுவின் கவிதைச்சிறஞ் நூல்வெளியீட்டு விழாவும் சான்றோன் கெளரவிப்பும்

இந்நிகழ்வு 17-02-19 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. புலவர்மண் ஆ.மு. வெபுத்தீன், கல்வர்மான் எஸ். என்.எம். ஜெயீல் அரங்கில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவுக்கு சாகித்தியரத்தினா பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமை வகித்தார். பிரதம அதிதியாக பேராசிரியர் எஸ்.தல்லைநாதன் அவர்களும் சிறப்பு அதிதியாக சொ. சந்திரசெகரும் அவர்களும் கலந்துகொண்டனர். ஓய்வுபெற்ற மேல்நீதிமன்ற நீதிபதி டாக்டர் யூ.எஸ்.ராமச்சீத் சான்றோனாகக் கெளரவும்பெற்றார். இலக்கியப்புரவலர் அல்லாஜ் ஹாஷ்முமர் முன்னிலையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் அதிதிகளாக அல்லாஜ் என். எம். அமின், தமிழ்மாமணி அஸ் அஸாமத், திரு. வீ.தனபாலசுந்தம், திரு.ஆர்.பாரத், திரு.ஞாகூர்ஜி, திரு.கே.குணராசா, அஸ்ஹாஜ் எம். ஏ. எம். ந்லாம், திரு. தம்பசுவசப்புமரமணயம், அல்லாஜ் எஸ். எம். ஹர்ஷா, ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். கிராஅத் தூதலைத் தொடர்ந்து வரவேற்புரையை கலையழகி வசதராண் நிகழ்த்தினார். தொடக்கவுரையை காப்பியக்கோ ஜன்னாஹ் வெபுத்தீன் நிகழ்த்தினார். சான்றோர்கெளரவிப்பு உரையை சட்டத்தரணி மர்கும் மௌலாகா நிகழ்த்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து வாழ்த்துரைகள் நூல்வெளியீடு என்பன இடம்பெற்றன. நூல்நயவுரையை பேராசிரியர் அல்லாஜ் ரமிஸ் சிப்துல்லா நிகழ்த்தினார் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பினை கே.நாகநாதசுநான் நிகழ்த்தினார். நூலாசிரியரின் ஏற்புரையுடன் விழா இனிதே நிறைவேறியது.

•••

சாகித்தியரத்தினா தெளிவத்தை ஜோசப் பாராட்டுவிழாவும் நூற்சேர்க்கையும்

சாகித்திய ரத்தினா தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களால் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு 1750 நூல்கள் வழங்கும் நிகழ்வு 16-02-2019 அன்று மாலை நூலகக் குழுச் செயலாளர் கலாநிதி க.கிருநியன் தலைமையில் இடம்பெற்றது.இந்நிகழ்வில் அவரால் கையளிக்கப்பட்ட அரியநால்களில் 500க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்தில் இல்லாதவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சொ.சந்திரசெகரும் அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார். பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து தமிழ்வாழ்த்து இடம்பெற்றது. திரு. கந்தவேலு மகாநூலா வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். திரு. ம.ம்.நெவராஜ் வாழ்த்துரை வழங்கினார். பாராட்டுரைகள் திரு. தம்பு சவசப்புமரமணயம், காப்பியக்கோ ஜன்னாஹ் வெபுத்தீன், அந்தனஜீவா ஆகியோரால் நிகழ்த்தப்பட்டன. நூற்பயன்பாடு பற்றிய சிறப்புரை திரு. மல்லயீபு சந்தநல்கர் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. நன்றியுரையை கே.பான்னுத்துரை வழங்கினார். ஜீவா சதாசவம் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பினைச்செய்தார். சாகித்தியரத்தினா தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் ஏற்புரையுடன் நிகழ்வு சிறப்பாக நிறைவேற்றது.

•••

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை

(Ceylon Tamil Writers Forum)

அங்குரார்ப்பண விழா

இடம்:

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்
வினோதன் மண்டபம்

காலை 24-03-2019

காலை 10.00 மணி

நோக்கம்: இலங்கையில் வாழும் எழுத்தாளர்களை ஒன்றியன்றுத் தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கான முன்னெடுப்பு களை மேற்கொள்ளல்.

☞ ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கான சுய பிரக்கோவையைத் தயாரித்தல்.

☞ சிறுகதை, நாவல், கவிதை எழுதலுக் கான பயிற்சிப்பட்டறைகள் நடாத்துதல்

☞ சமீபத்தில் வெளிவந்த நூல்களை விமர்சனம் செய்தல்.

☞ சான்றோர் கெளரவும்.

☞ அமராத்துவம் அடைந்த எழுத்தாளர்களை நினைவுகூரல், அவர்களுக்கான அங்களிக் கூட்டங்கள் நடாத்துதல்

☞ மாதா மாதம் ஒன்று கூடல்களை ஏற்படுத்தி எழுத்தாளர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளைக் கண்டறி தல் - ஆலோசனைபெறுதல் - அவற்றைச் செயற்படுத்தல்.

☞ சோதார மொழி இலக்கிய அமைப்பு களுடன் உறவுகளைப் பேணுதல்; இனைந்து செயற்படல்.

எழுத்தாளர்கள் இலக்கிய ஆர்வலர்கள்
இந்த அங்குரார்ப்பண விழாவல்

தவறாது சமுகம் அரசிக்கும்பெடி வேண்டுக்கோம்.

இங்ஙனம்

இகணப்பாளர்கள்:

திரு.த.ஞானசெகரும் - (0777 306506)

திரு.ஜன்னாஹ் வெபுத்தீன் - (0772 721244)

திரு.மு.சவலங்கம் (0775 757202)

திரு.க.நாயக்கிருஷ்ண (0775 991949)

3-B; 46th Lane, Colombo 06.
06-03-2019.

○○○

வாசதர் பேசுதற்காரி

தொடர்ந்து ஞானத்தை படித்து வருகிறேன், நான் விரும்பி படிக்கும் பக்கங்களில் ஒன்று, புலம் பெயர் எழுத்தார்களால் படைக்கப்படும் புலம் பெயர் / புகலிட ஆக்கங்கள், புகலிட இலக்கியத்தில் நான் கண்ட ஒரு பெரும் குறை, பெரும்பாலான ஈழத்து புலம் பெயர் எழுத்தார்கள் புலம் பெயர் / புகலிட வாழ்வின் ஒரு பக்கத்தை அதாவது பாதகமான பக்கத்தை மட்டுமே தொடர்ந்தேர்ச்சையாக எழுதி வருகிறார்கள், புகலிட வாழ்வின் துண்பங்கள், துயரங்கள், கலாசார சிக்கல்கள், இழப்புக்கள், என்று பாதகமான பக்க எழுத்துக்களினதும் ஆக்கங்களினதும் பட்டியல் நீண்டு செல்லும். ஒரு சில புலம் பெயர் எழுத்தார்கள் மட்டும் புகலிட வாழ்வின் இன்னொரு கோணத்தை தமது எழுத்தில் சுவாரஸ்யமாக படம் பிடித்து காட்டுகின்றனர், குறிப்பாக ஆசி. கந்தராஜா, அ. முத்துவிங்கம், நோயல் நடேசன், மனுவல் யேசுதாசன், போன்றவர்களை சொல்லலாம்.

புகலிட வாழ்வின் வேதனை மிகுந்த பக்கங்களில் நிரம்பியிருக்கும் கலாசார சீரழிவு, இழப்புக்கள், தொழில் வாய்ப்பின்மை, கணவன் மனைவி பிரிவு, பெற்றோர் பிள்ளைகள் இடைவெளி, துண்பங்கள், துயரங்கள் என்று ஆண்டாண்டு காலமாக தமது ஆக்கங்களில் கொண்டு வந்து வாசகர்களிடத்தில் சலிப்பை ஏற்படுத்தும் புலம் பெயர் எழுத்தார்கள் ஏன் புகலிட வாழ்வின் ஊடாக அடைந்துகொண்ட கல்வி, பொருளாதார, சமூக முன்னேற்றங்களையும் இரண்டாம் மூன்றாம் தலைமுறைகளின் பாரிய வெற்றிக்கதைக்களையும் தமது இலக்கியத்தில் கொண்டு வருவதில்லை?

ஒரு காலத்தில் யாழ் மேட்டுக்குடி சமூகத்தை சார்ந்தவர்கள் மட்டுமே ஆக்ஸ்போர்ட், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு செல்லும் நிலை இருந்தது, இன்று புலம் பெயர் வாழ்வின் பின் அதிகமான புலம் பெயர் தலைமுறைகள் அதே பல்கலைக்கழகத்துக்கு செல்லவில்லையா? இது புலம் பெயர் வாழ்வின் ஊடாக கிடைக்கப்பெற்ற வெற்றி தானே

புகலிட வாழ்வின் சாதகமான பக்கத்தை இலக்கியமாக வடிக்காமல் வெறும் பாதகமான பக்கத்தை மட்டும் ஆண்டாண்டு காலமாக இலக்கியமாக படைப்பது பெரும் இலக்கிய முரண்நகை அல்லவா!

- அஸ்வர் உமர்

•••

நான் கலாபூஷணம் என்னும் விருதுக்குச் சரியான தமிழ்ச்சொல்லை இலக்கியனிடம் வினவியிருந்தேன். அவர் கலாபரணம் எனப் பதில்தந்தார். இதை வாக்கரைவாணன் ஆபரணம் என்பதும் வட்சொல்லே. சரியான மொழிபெயர்ப்பு கலைஅழகு, கலை எழில் என்றே வரும் என்கிறார். இது விருதுக்கு ஏற்ற சொல்லாடலாக அமையாது. ஆகையால் அவர் மொழிந்ததையே ‘கலை அழகர்’ அல்லது ‘கலை எழிலர்’ என்று மாற்றினால் பொருத்தப்பாடாக அமையும் என்று தோன்றுகிறது. தமிழ்நிறுர் பெருமக்களே முடிவெடுக்கவேண்டும்.

- சூரை எட்வேட்

•••

ஞானம் 225 இதழில் வெளிவந்த செம்பியன் செல்வன் 2018, சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு பெற்ற கே எஸ் சுதாகர் எழுதிய “யாரோ ஒளித்திருக்கின்றார்கள்”, கதை மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. நவீன தொழில் நூட்பக் கருவிகளின் பாவிப்பில் மறுபக்கமும் இருக்கின்றது என்ற விழிப்புணர்வை வாசகர்களின் மனதில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். சுதாகருக்கு என் பாராட்டுகள்.

•••

ஞானம் 225 பெற்றவரி இதழில் வெளிவந்த சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக் கதையான உயர்த்தினையும் அ. நினையும் மிகவும் சிறந்தகதை. அதனை எழுதிய எழுத்தாளர் சரத் ஆண்டதவைப் பாராட்டுகிறேன். கதையை மொழிபெயர்த்த திக்குவல்லை கமாலும் சிறப்பாகச் செய்திருந்தார். ஆசி.கந்தராஜாவின் புனைவுக்கட்டுரை தரமான கதை. ஆர்வமுடன் வாசித்தேன். தமிழுக்கு புதிய களங்களை புதிய விசயங்களை அவர் தருகின்ற முறை சிறப்பானது. கதையின் தலைப்பு சற்றுநெருடலாக இருக்கிறது. செம்பியன் செல்வன் சிறுகதைப்போட்டியில் மற்றாம் பரிசு பெற்ற அண்டனார் சுரா எழுதிய லீவேனென்றோ நினைத்தாய்? சிறப்பாக இருந்தது. எங்களது நாட்டில் ஜந்தாம் வகுப்பு புலமைப்பரிசில் பரிட்சை முடிவுகள் வந்ததும் பிள்ளைகளும் தாய்த்தப்பன்மாரும் படும்பாட்டை அந்தக்கதை நினைவுட்டியது. யதார்த்தமான கதை. அப்பாவின் மருந்துப்பெட்டி சிறுகதை மனதில் தொற்றி நிற்கும் வண்ணம் ராணிசீதரன் எழுதியிருந்தார். நீண்டகாலத்திற்குப்பின் அவர் ஞானத்தில் எழுதியிருந்தார். அவர் தொடர்ந்து எழுதவேண்டும். கட்டுரைகள் கவிதைகளும் சிறப்பாக இருந்தன.

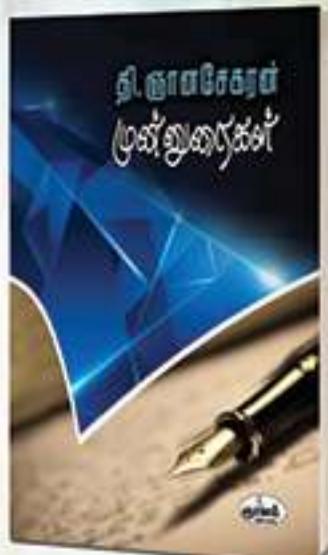
என்.சிவராமலிங்கம், மருதனாமடம்.

தி. ஞானசேகரனின் நூல்கள்....

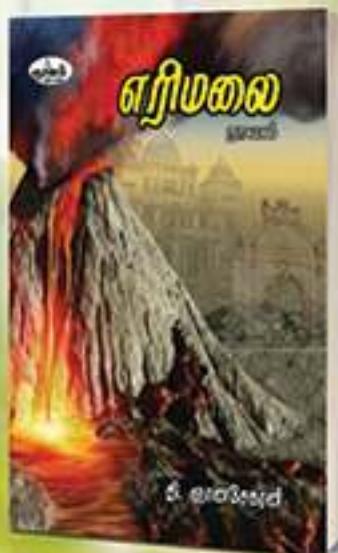
சுந்தரம் பேசும்
சாமுத்தியரத்னா
வருதாளர்கள்
விலை: ரூபா 500/-

தி. ஞானசேகரன்
முன்னுறைகள்
விலை: ரூபா 400/-

எர்மலை
(அரசியல் நாவல்)
விலை: ரூபா 600/-

ஞானம் பதிப்பகம்
3B, 46th திடுங்கல், வெளும்பு 06
<94112536013, <94777306506,
editor@gnanam.info